

Bruxelles, den 11. december 2025
(OR. en)

16772/25

**Interinstitutionel sag:
2025/0399 (COD)**

**ENER 677
TRANS 644
RELEX 1683
ECOFIN 1735
ENV 1384
CODEC 2126
IA 231**

FORSLAG

---

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	11. december 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	COM(2025) 1006 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 1006 final.

Bilag: COM(2025) 1006 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.12.2025
COM(2025) 1006 final

2025/0399 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastuktur, om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869

{SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2001 final}

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag har til formål at bidrage til en rettidig og effektiv udvikling af og interoperabilitet for modstandsdygtig energiinfrastruktur i hele EU. Energinetinfrastruktur spiller en afgørende rolle for at styrke EU's konkurrenceevne, sikre vores Unions sikkerhed samt for energiomstillingen og dekarboniseringen. Samtidig står udviklingen af energinetinfrastruktur over for nye og væsentlige udfordringer.

Elnettene skal dække en stigende efterspørgsel knyttet til elektrificeringen af slutanvendelser og opskaleringen af brintsystemet. Elektrificeringen af det endelige energiforbrug i Unionen skal øges fra ca. 23 % i dag til ca. 32 % i 2030, som fastsat i aftalen om ren industri.¹ Medlemsstaterne bør sigte mod et sammenkøblingsniveau for elektricitet på 15 % i 2030.² Netteene skal integrere 2,2-2,4 TW vedvarende energikapacitet for at opfylde EU's 2040-mål.³ Netteene i EU skal tilpasses til et mere decentraliseret, digitaliseret og fleksibelt elsystem, hvor millioner af tagmonterede solcellepaneler og lokale energifællesskaber indgår som en del af ressourcerne. I 2040 vil eltransmissions- og -distributionsnettene kræve investeringer på 1,2 billioner EUR, mens brintnettet kræver investeringer på 240 mia. EUR.⁴ Vedvarende energi fra offshorekilder alene bør øges med op til 360 GW inden 2050⁵. Denne skal tilsluttes elnettene på land, herunder gennem nødvendige netforstærkninger på land. **Dekarboniseringen af industri- og transportprocesser vil i høj grad afhænge af brinten, idet en elektrificering ikke er mulig.** Brintnettene vil forbinde produktions- og efterspørgselscentre i hele Europa, hvor brintproduktion på stedet ikke er mulig.

Draghi-rapporten⁶ indeholder en opfordring til at forenkle og strømline tilladelsesprocedurerne og de administrative procedurer samt til en koordineret strategisk tilgang til udvikling af grænseoverskridende infrastruktur mellem EU og medlemsstaterne. Rådet opfordrede Kommissionen til at foreslå en styrket ramme for netplanlægning og -udrulning, så den er i overensstemmelse med EU's mål.⁷ I sine konklusioner af 16. juni 2025⁸ opfordrede Rådet Kommissionen til at foreslå en netpakke bestående af foranstaltninger til bl.a. at forenkle EU's regler om net, integrere behov på EU-, regionalt og nationalt niveau, sikre gennemførelsen af projekter, udvikle effektive mekanismer til omkostningsdeling for grænseoverskridende projekter af fælles interesse og vurdere behovet for yderligere lovgivningsforslag for at fremskynde tilladelsesprocedurerne for energiinfrastruktur. **Det Europæiske Råd** opfordrede i sine konklusioner også til EU-dækkende langsigtet investeringsplanlægning med henblik på fuldt ud at integrere og

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne, COM(2025) 85 final.

² Forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen.

³ COM(2025) 524 final: Forslag til forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet.

⁴ Artelys, LBST, Trinomics, Finesso, A. et al., [Investment needs of European energy infrastructure to enable a decarbonised economy](#), 2025; alene investeringsbehovet til distributionsnet beløber sig til 730 mia. EUR.

⁵ https://energy.ec.europa.eu/news/member-states-agree-new-ambition-expanding-offshore-renewable-energy-2024-12-18_en.

⁶ https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_da#paragraph_47059

⁷ Rådets konklusioner (energi) af 30. maj 2024 om fremme af bæredygtig elnetinfrastruktur, 10459/24.

⁸ Rådet for Den Europæiske Union, 10279/25.

sammenkoble EU's elmarked og dermed bidrage til Unionens energisikkerhed samt beskyttelse af infrastrukturen og modstandsdygtighed.⁹ **Europa-Parlamentet** fremhævede betydningen af at modernisere og udvide nettene samt investeringer i digitalisering med fokus på integreret planlægning på tværs af sektorer og niveauer.¹⁰ Europa-Parlamentet fremhæver også grænseoverskridende infrastruktur som en forudsætning for en vellykket uddybning af det indre marked og for at øge Unionens modstandsdygtighed.¹¹

TEN-E-forordningen, der blev vedtaget i 2013, har bidraget til Unionens centrale energipolitiske mål ved at fastsætte regler for udpegning og rettidig udvikling af projekter af fælles interesse, som vil sikre interoperabilitet mellem de transeuropæiske energinet, et velfungerende indre energimarked, forsyningsikkerhed i Unionen og integration af vedvarende energikilder. Den har endvidere bidraget til strømlineringen af tilladelsesprocedurerne for projekter af fælles interesse og fastsat bestemmelser om lovgivningsmæssig bistand, regler og retningslinjer for grænseoverskridende fordeling af omkostninger og risikorelaterede incitamenter samt betingelserne for adgang til finansiering fra Connecting Europe-faciliteten (CEF). TEN-E-forordningen blev revideret i 2022 for at bringe rammen i overensstemmelse med 2050-målet om klimaneutralitet under den europæiske grønne pagt.

Selv om målene i TEN-E-forordningen i vid udstrækning fortsat er gyldige, er der flere mangler, der skal afhjælpes for at sikre, at rammen kan støtte et dekarboniseret, konkurrencedygtigt og modstandsdygtigt energisystem frem mod 2050 i overensstemmelse med målene i aftalen om ren industri og den europæiske klimalov.

For det første er de eksisterende og planlagte infrastrukturprojekter ikke tilstrækkeligt målrettet mod at opfylde EU's energi- og klimamål. Der er en betydelig kløft mellem vores behov for grænseoverskridende elinfrastruktur og gennemførelses hastigheden og infrastrukturens udviklingsgrad på både transmissions- og distributionsnetniveau.¹² Med hensyn til elektricitet vil omkring halvdelen af det grænseoverskridende elbehov for 2030 (41 ud af 88 GW) fortsat ikke blive dækket, og denne kløft forventes at vokse i løbet af det næste årti. I 2040 vil behovet for grænseoverskridende elkapacitet ligge på 108 GW.¹³ Ved en manglende opfyldelse af infrastrukturbehovene kan dekarboniseringen af systemet blive hindret, forsyningsikkerheden kan blive undermineret, og det kan potentielt føre til yderligere markedsfragmentering og højere energipriser. Ud fra et systemeffektivitetsperspektiv tager den nuværende ramme ikke højde for brugen af alternativer til netudvidelse, herunder trådløse eller digitale løsninger. For at sikre systemoptimering og dekarbonisering af industrien vil det desuden være afgørende at styrke planlægningen og integrationen af brintnettet.

For det andet går gennemførelsen af grænseoverskridende infrastrukturprojekter for langsomt, hvilket øger de samlede projektomkostninger og hæmmer netudviklingen. På transmissionsnetområdet tager færdiggørelsen af elinfrastrukturprojekter op til ti år. Forsinkelser skyldes ofte vanskeligheder med at nå til enighed om **omkostningsdelingen**, når projekter indebærer fordele uden for deres værtsmedlemsstater. Efterhånden som den

---

⁹ Det Europæiske Råds konklusioner fra marts 2025, EUCO 1/25.

¹⁰ Europa-Parlamentets beslutning af 19. juni 2025 om elnet (2025/2006(INI)).

¹¹ Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2025 om [et fornyet langsigtet budget for Unionen i en verden i forandring](#) (2024/2051(INI)).

¹² ACER (2024): Electricity infrastructure development to support a competitive and sustainable energy System (2024 Monitoring Report).

¹³ ENTSO-E (2025), TYNDP 2024. Opportunities for a more efficient European power system by 2050. Infrastructure Gaps Report.

grænseoverskridende infrastruktur bliver mere integreret, forventes antallet af sådanne projekter med fordele uden

for værtsmedlemsstaterne at stige. Desuden fortsætter forsinkede **tilladelsesprocedurer** med at udgøre en væsentlig flaskehals. Forsinkelser udgør mere end halvdelen af den tid, der er nødvendig for at færdiggøre et eltransmissionsinfrastrukturprojekt.

Endelig er der bekymringer med hensyn til infrastrukturens sikkerhed. De seneste hændelser knyttet til den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden har tydeliggjort risikoen for, at fjendtlige aktører går målrettet efter Unionens energiinfrastruktur, hvilket kan medføre økonomiske omkostninger og få konsekvenser for stabiliteten i vores energisystem. Tredjelandssaktører har endvidere en stigende interesse i at investere i EU's energiinfrastruktur, hvilket kan øge Unionens eksponering for energisikkerhedsrelaterede risici. Ud over bevidste sabotagehandlinger påvirker nye risici, herunder naturkatastrofer og klimarelaterede virkninger, også modstandsdygtigheden i EU's energiinfrastruktur.

Dette forslag om revision af TEN-E-forordningen har til formål at løse disse problemer, som blev identificeret i den konsekvensanalyse og gennemførelsesrapport, der ledsager dette forslag. Forslaget vil specifikt indføre ændringer med henblik på at:

- sikre, at projekter, der er medtaget i netudviklingsplanerne og udvalgt som projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, på passende og effektiv vis imødekommer identificerede infrastrukturbehov med behørig hensyntagen til trådløse løsninger
- fremme brugen af omkostningsdelingsværktøjer for at muliggøre en hurtigere implementering af grænseoverskridende infrastrukturprojekter, hvilket fører til øget anvendelse af omkostningsdelingsværktøjer og en reduktion af projektimplementeringstiderne
- forenkle og fremskynde tilladelsesprocedurerne for grænseoverskridende energiinfrastrukturprojekter (projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse), så det bliver muligt at overholde de gældende tidsfrister
- styrke den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden samt modstandsdygtigheden i grænseoverskridende energiinfrastruktur.

Initiativet vurderede og identificerede endvidere en række foranstaltninger til forenkling og forbedring af TEN-E-forordningens effektivitet og nedbringelse af efterlevelsese- og reguleringsomkostninger for interessenter, hvor det var muligt (se nedenfor).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag imødekommer Kommissionens tilsagn i handlingsplanen for energi til overkommelige priser¹⁴ om at fremsætte en europæisk netpakke bestående af lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger til bl.a. at forenkle TEN-E-forordningen, sikre grænseoverskridende integreret planlægning og gennemførelse af projekter, især for samkøringslinjer, strømline tilladelsesprocedurerne for net, forbedre planlægningen af eldistributionsnettet, fremskynde opskaleringen af brintmarkedet, fremme digitalisering og innovation. Forslaget bygger på revisionen af TEN-E-forordningen i 2022 samt EU's handlingsplan for net fra 2023,¹⁵ der fokuserede på gennemførelsen af TEN-E-forordningens ramme.

---

¹⁴ COM(2025) 79 final.

¹⁵ COM(2023) 757 final.

Connecting Europe-faciliteten (CEF) supplerer TEN-E-forordningen ved at afhjælpe finansieringsgab for projekter af fælles interesse med stor socioøkonomisk og samfundsmæssig værdi, men som ikke er kommercielt levedygtige. Berettigelsen til finansiel støtte under CEF er knyttet til anvendelsesområdet for de infrastruktur kategorier, der er omfattet af den reviderede TEN-E-forordning, eftersom det er en forudsætning for, at grænseoverskridende infrastrukturprojekter kan få finansiering fra CEF, at de har status som projekter af fælles interesse eller projekter af gensidig interesse. Forslaget er i overensstemmelse med den nuværende CEF under den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 samt forslaget til CEF under FFR for 2028-2034, som fremhæver "den afgørende betydning af en ægte energiunion og velintegrerede EU-infrastrukturnet" ved væsentligt at forhøje det foreslåede budget for CEF-E¹⁶.

Forslaget er også i overensstemmelse med de mål og målsætninger, der er fastsat i direktivet og forordningen om elmarkedet, forvaltningsforordningen og direktivet om vedvarende energi, navnlig ved at muliggøre integration af Unionens energimarkeder samt udbredelse og integration i stor skala af vedvarende energikilder og fleksibilitetsløsninger.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag supplerer andre initiativer, der har til formål at skabe et mere integreret europæisk energimarked. Det er også i overensstemmelse med EU's foreslåede klimamål for 2040 og forpligtelsen til klimaneutralitet i 2050 som nedfældet i den europæiske klimalov. Dette forslag vedtages sammen med et ændringsdirektiv, der har til formål at fremskynde tilladelsesprocedurerne for energiinfrastrukturprojekter, herunder transmissions- og distributionsnet, lagring og ladestationer samt projekter vedrørende vedvarende energi, for at fremme en hurtig udbredelse heraf.

Revisionen af TEN-E-forordningen har til formål at støtte målene i lovgivningen om elmarkedet ved at sikre, at infrastrukturen skaber yderligere samfundsøkonomisk velfærd, og yderligere at styrke en effektiv udnyttelse af den eksisterende infrastruktur. Eventuelle foranstaltninger til at forbedre elsammenkoblingsmålene som fastsat i forvaltningsforordningen vil blive vurderet som led i revisionen af denne forordning samt foranstaltninger til yderligere at støtte de nødvendige nationale investeringsniveauer i energiinfrastruktur.

De sikkerhedsrelaterede foranstaltninger indeholdt i dette forslag bygger på kravene i den horisontale sikkerhedslovgivning, herunder EU's direktiv om modstandsdygtigheden i kritiske enheder¹⁷, NIS 2-direktivet¹⁸ og netreglerne om sektorspecifikke regler for cybersikkerhedsmæssige aspekter af grænseoverskridende elektricitetsstrømme¹⁹. De foranstaltninger, der er indeholdt i dette forslag, støtter dets mål og gennemførelse samt rammen for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen, samtidig med at der

---

¹⁶ COM(2025) 547 final: Forslag til forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten for 2028-2034.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet).

¹⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1366 af 11. marts 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 for så vidt angår fastsættelse af netregler om sektorspecifikke regler for cybersikkerhedsmæssige aspekter af grænseoverskridende elektricitetsstrømme.

specifikt fokuseres på infrastruktur inden for TEN-E's anvendelsesområde. Revisionen af EU's ramme for energisikkerhed i 2026 vil omhandle energisikkerhed horisontalt og supplere den netspecifikke tilgang i dette forslag.

Retsakten om fremskyndelse af den industrielle dekarbonisering vil omfatte foranstaltninger til at fremskynde tilladelsesprocedurer for projekter, der skal dekarbonisere energiintensive industrier. Det er afgørende at sikre tilstrækkelig netkapacitet og rettidig nettilslutning for at elektrificere industrien, og derfor udarbejdes begge initiativer inden for rammerne af et tæt samarbejde.²⁰ Forslaget er også relevant for initiativet vedrørende samarbejde om energi og cleantech i Middelhavsområdet (T-MED) og pagten for Middelhavsområdet.

I lyset af den planlagte pakke om CO₂-opsamling, -anvendelse og -lagring (CCUS) vil dette forslag ikke omfatte planlægning af grænseoverskridende CO₂-infrastruktur. I betragtning af den stærke forbindelse mellem netplanlægning på nationalt, regionalt og lokalt plan og sektoren for opvarmning og køling kræver den nylige revision af gasdirektivet²¹ en stærkere koordinering mellem sektorerne. Netpakken skal bygge videre på disse krav. Desuden vil den kommende handlingsplan for elektrificering og den strategiske køreplan for digitalisering og kunstig intelligens i energisektoren samt strategien for opvarmning og køling give vigtige input til den fremtidige netplanlægning. Pakken understøtter endvidere den kommende retsakt om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens for at tiltrække investeringer i datacentre.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fastlægger retsgrundlaget for vedtagelse af retningslinjer, der omfatter mål, prioriteter og hovedlinjerne i de foranstaltninger, der påtænkes gennemført inden for transeuropæiske net, jf. artikel 171. Retningslinjerne skal bruges til at identificere de projekter af fælles interesse, der er nødvendige for at gøre TEN-E egnet til formålet, og fastsætte betingelserne for, at EU kan yde finansiel støtte til projekterne af fælles interesse.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

De foreslåede ændringer opfylder **nærhedsprincippet**, da en indsats på EU-plan vil bidrage til en mere effektiv yderligere integration af Unionens energimarked gennem modernisering og udvikling af Europas grænseoverskridende energinet end en indsats på nationalt plan.

Behov for tiltag på EU-plan

Energitransmissionsinfrastruktur (herunder et sammenkøbet offshorenät og intelligent netinfrastruktur) har en europæisk merværdi som følge af dens grænseoverskridende virkning og er vigtig for at opnå et klimaneutralt energisystem. TEN-E-forordningen har bidraget til at opnå resultater med hensyn til integration af energimarkedet samt konkurrence og forsyningssikkerhed i EU. En ramme for regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne er nødvendig for at udvikle grænseoverskridende energiinfrastruktur. Det indre energimarked

²⁰ Eksempelvis bør industriens behov med hensyn til energiforbrug afspejles tydeligt i de nationale netudviklingsplaner, og omvendt er der behov for, at infrastrukturplanlægning anerkendes i industripolitikken, idet der tages hensyn til behovet for net- og rørlægningsinfrastruktur til H₂ og CO₂.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (omarbejdning).

kræver grænseoverskridende infrastruktur, og udviklingen af denne kræver samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, der alle har deres egne lovgivningsmæssige rammer.

National regulering og planlægning er ikke tilstrækkelig, da de enkelte nationale forvaltninger ikke har beføjelse til at håndtere grænseoverskridende infrastrukturplanlægning. Interne netelementer påvirker i høj grad mulighederne for udvikling af grænseoverskridende infrastruktur, hvilket igen påvirker den grænseoverskridende handel. Det er nødvendigt med en tættere koordinering af den nationale og europæiske planlægning på grund af karakteren af EU's forbudne netværk og for at opbygge et mere effektivt energisystem.

Merværdi på europæisk plan

TEN-E-forordningen har tilføjet merværdi sammenlignet med, hvad der alene kunne være opnået på nationalt eller regionalt niveau. Mere end 100 projekter er blevet gennemført takket være statussen som projekter af fælles interesse i perioden 2013-2025. Den fremskyndede elektrificering, dekarbonisering og digitalisering af industrien samt udrulningen af projekter inden for vedvarende energi kræver en styrkelse af energiinfrastrukturen i et hidtil uset tempo, som ikke kan opnås med nationale foranstaltninger alene. En mere effektiv grænseoverskridende planlægning vil forbedre integrationen af rene energikilder og opfylde elmarkedets behov, hvilket vil hjælpe EU med at nå sine energi- og klimamål. Et mere integreret marked tilskynder til udvikling og udbredelse af innovative teknologier til transmission og distribution af energi og bidrager til systemisk fleksibilitet og forsyningssikkerhed. Dette kan føre til et mere effektivt net og forbedre den grænseoverskridende handel, hvilket giver et mere omkostningseffektivt og sikkert energisystem.

• **Proportionalitetsprincippet**

Initiativet overholder proportionalitetsprincippet. Det falder inden for anvendelsesområdet for indsatsen med hensyn til de transeuropæiske energinet som defineret i artikel 170 i TEUF. Det politiske indgreb står i et rimeligt forhold til omfanget og arten af de problemer, der er anført i konsekvensanalysen, og opfyldelsen af initiativets fastsatte mål. Den foreslåede revision af TEN-E-forordningen går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det overordnede mål om at sikre rettidig og effektiv udvikling af og interoperabilitet for modstandsdygtig energiinfrastruktur, vedvarende energi og fleksibilitet, herunder lagring og ladestationer, i hele EU.

De foreslåede foranstaltninger bidrager til mere effektivt at imødekomme Unionens energiinfrastrukturbehov, sikrer hurtigere projektudrulning og øger modstandsdygtigheden i EU's energinetinfrastruktur uden at pålægge transmissionssystemoperatører og projektiværksættere, medlemsstater, nationale regulerende myndigheder og Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) betydelige omkostninger.

På grundlag af resultaterne af gennemførelsesrapporten har Kommissionen vurderet flere politiske løsningsmodeller, der dækker fire effektområder i den nuværende TEN-E-ramme, nemlig infrastrukturplanlægning og projektgennemførelse, deling af omkostninger og fordele, tilladelsesprocedurer og sikkerhed. Sammenligningen af løsningsmodellerne (se afsnit 6 og 7 i konsekvensanalyserapporten) viser, at løsningsmodel 2 er bedst egnet til at nå initiativets specifikke mål uden at pålægge de relevante aktører uforholdsmæssigt store yderligere byrder. Forslaget er baseret på løsningsmodel 2, som synes at stå i et rimeligt forhold til problemets art ved at fokusere på at strømline de nuværende processer og tilbyde nye væsentlige værktøjer, der anses for at være effektive til at opfylde målene for dette initiativ.

- **Valg af instrument**

På grundlag af de generelt positive erfaringer med gennemførelsen af den nuværende TEN-E-forordning og den positive evaluering af den tidligere forordning er det valgte instrument en forordning, et effektivt instrument, der har direkte virkning og er bindende i alle enkeltheder, hvilket sikrer ensartet gennemførelse og retssikkerhed.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I betragtning af omfanget af den foreslåede revision og den nylige ændring af TEN-E-forordningen i 2022 var det ikke muligt at foretage en efterfølgende evaluering. I stedet blev der udarbejdet en gennemførelsesrapport, som blev medtaget som en del af konsekvensanalyserapporten. Gennemførelsesrapporten fokuserer på resultaterne af de specifikke bestemmelser, der blev indført og revideret som led i revisionen af TEN-E-forordningen i 2022. Den erstatter en fuldstændig evaluering, som kun forventes som led i revisionen af TEN-E-forordningen, der skal finde sted i 2027.²² Der blev tidligere foretaget en evaluering mellem januar 2019 og september 2020 i forbindelse med revisionen af TEN-E-forordningen i 2022.²³

Gennemførelsesrapporten dokumenterede behovet for yderligere forbedringer, navnlig med hensyn til udviklingen af scenarier, identifikationen af infrastrukturbehov og den deraf følgende tiårige netudviklingsplan (TYNDP), udvælgelsen og vurderingen af projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse samt den grænseoverskridende omkostningsfordeling og tilladelsesprocedurerne. I rapporten blev det konstateret, at processerne for udvikling af scenarier og identifikation af infrastruktur mangler er behæftet med ulemper, herunder forsinkelser, der hæmmer deres effektivitet i forhold til at opfylde TEN-E-forordningens mål. Kommissionen og ACER har kun få muligheder for at styre processen hen imod identifikation af de vigtigste projekter for Unionen. Selv om de tilladelsesrelaterede ændringer i revisionen af TEN-E-forordningen i 2022 generelt opnåede deres tilsigtede mål om at øge procedurernes klarhed og fleksibilitet, kan der desuden foretages yderligere forbedringer for at understøtte fremskyndelsen af procedurerne, hvilket vil bidrage til processens samlede effektivitet. Med hensyn til grænseoverskridende omkostningsfordeling har bestemmelserne i TEN-E-forordningen lettet fordelingen af investeringsomkostninger for projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, primært for at støtte CEF-ansøgninger. Det er dog kun i meget få tilfælde, at ikke-værtslande er blevet inddraget i beslutninger vedrørende grænseoverskridende omkostningsfordeling, og ingen inden for elsektoren. Bestemmelserne har derfor haft begrænset effektivitet med hensyn til at udløse yderligere investeringer fra ikke-værtslande, som ellers kunne drage betydelig fordel af projekterne.

---

²² Jf. artikel 22 i TEN-forordningen.

²³ Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Energi, ECORYS, Ramboll, REKK, Shepherd og Wedderburn, Akkermans, F., Le Den, X., Heidecke, L., Jansen, L., Juárez, V., Kácsor, E., Mezösi, A., Nigohosyan, D., Nguyen, N., Rodger, S., Selei, A., Takácsné Tóth, B., Møller Thomsen, S., Til, H. v. Yagafarova, A., *Support to the evaluation of Regulation (EU) No 347/2013 on guidelines for trans-European energy infrastructure – Final report*, Publikationskontoret, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2833/154438>.

Dette forslag har til formål at tackle de problemer, der er identificeret i den gennemførelsesrapport, der er vedlagt som bilag til konsekvensanalyserapporten, gennem målrettede ændringer af TEN-E-forordningen.

- **Høringer af interessenter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering gennemførte Kommissionen mellem den 13. maj og den 5. august 2025 en omfattende offentlig onlinehøring på webstedet "Deltag i debatten". Høringen omfattede følgende emner: i) TEN-E-forordningens generelle funktion, ii) EU's infrastrukturplanlægning, iii) planlægning af elnet på nationalt plan, iv) elnettets hostingkapacitet, v) tilladelsesprocedurer, vi) investeringer i netinfrastruktur, vii) forsyningskæder, viii) digitalisering og modstandsdygtighed og ix) forenkling.

Der indgik i alt 197 svar til høringen. Derudover blev der modtaget to e-mails via en fællespostkasse til høringen. Der forelå 197 svar på hvert multiple choice-spørgsmål i den offentlige høring, hvilket betyder, at den enkelte respondent besvarede hvert enkelt spørgsmål. I forbindelse med nogle spørgsmål blev respondenterne på en femtrinsskala spurgt ind til, i hvilket omfang de var enige eller uenige i udsagnene. Skalaen gik fra i) Helt uenig over ii) Lidt uenig, iii) Neutral, iv) Lidt enig til v) Helt enig. Der blev også givet en "ved ikke"-mulighed.

Interessenternes holdninger var delte om, hvorvidt TYNDP og de nationale transmissionsudviklingsplaner sikrer integreret og sammenhængende planlægning på tværs af EU- og nationalt niveau. Der var også forskellige holdninger til, i hvilket omfang TYNDP identificerer alle grænseoverskridende infrastrukturbehov. Et flertal (54 %) angav dog, at den nuværende forvaltningsramme for TYNDP'erne, herunder interessenternes roller, bør revideres for at øge dens effektivitet. Desuden mente omkring halvdelen (44 %) i overensstemmelse med lovgivningsforslaget, at TYNDP ikke i tilstrækkelig grad adresserer de konstaterede infrastrukturmangler, og et flertal (60 %) var enige i, at nationale projekter mere tydeligt bør understøtte EU-dækkende prioriteter. Desuden var et flertal af respondenterne (61 %) også enige i, at der er behov for større sammenhæng mellem de nationale transmissionsudviklingsplaner. Derudover var et flertal af respondenterne (59 %) positive over for at strømline ansøgningsprocessen for projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse ved at ændre kravene til projekter med status som projekt af fælles interesse/projekt af gensidig interesse, så de kan genansøge under hver proces (forudsat at visse betingelser er opfyldt) i overensstemmelse med dette forslag.

Adspurgt om, hvorvidt TYNDP bør have en mere topstyret tilgang til infrastrukturplanlægning med henblik på at tilpasse netudviklingen til EU's og medlemsstaternes klima- og energimål, var 41 % af respondenterne (heriblandt mange systemoperatører) uenige, mens 36 % var enige. Tilsvarende gav 41 % af respondenterne (heriblandt mange systemoperatører) udtryk for uenighed i, at TYNDP skal have en mere topstyret europæisk tilgang for at sikre en bedre sammenhæng mellem identificerede behov og prioriterede projekter af fælleseuropæisk interesse, mens 36 % var enige. Selv om dette lovgivningsforslag styrker styringen på EU-plan i infrastrukturplanlægningsprocessen, idet Kommissionen overtager udviklingen af centrale scenarier og får beføjelse til at iværksætte indkaldelser af forslag for at afhjælpe infrastrukturmangler, opretholder forslaget en stærk inddragelse af medlemsstaterne og medlemsstaternes validering af trin i processen, hvilket sikrer en balance, der også er i overensstemmelse med resultaterne af den offentlige høring. Med hensyn til processernes hyppighed fandt de fleste interessenter (85 %) den nuværende toårige cyklus hensigtsmæssig. Med lovgivningsforslaget forlænges den nuværende toårige TYNDP-cyklus til fire år. Flexibiliteten bibeholdes dog, hvis der er behov for opdateringer.

Et flertal af respondenterne var positive over for medtagelsen af interne forstærkninger (72 %) og trådløse løsninger (54 %) i klarlægningen af infrastrukturbehov, hvilket stemmer godt overens med lovgivningsforslaget. Et flertal (62 %) af interessenterne var også enige i, at der er behov for mere handling på EU-plan for at øge synligheden og de kvantificerede fordele ved digitale, innovative og netforbedrende teknologier. Et større flertal, nemlig 76 %, mente, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at øge effektiviteten af det eksisterende net.

For så vidt angår **omkostningsdeling**, angav 38 %²⁴ af respondenterne, at den nuværende ramme ikke er egnet til formålet, og 36 %²⁵ foretrak, at rammen for grænseoverskridende omkostningsfordeling videreudvikles for at lette investeringsomkostningsdelingen mellem lande, ud over værtsmedlemsstaterne, i forhold til de forventede fordele, hvilket indikerer støtte til en lovgivningsmæssig revision. Desuden mente 37 %²⁶ af respondenterne, at en investeringsanmodning inden for rammen for grænseoverskridende omkostningsfordeling også kunne omfatte flere projekter ("sammenknytning") for at lette omkostningsdelingen mellem flere medlemsstater som støttemodtagere i overensstemmelse med dette forslag.

Tilladelsesprocedurer blev af de fleste respondenter rangeret som en vigtig hindring for udviklingen af netinfrastruktur i det nødvendige tempo for energiomstillingen, hvilket indikerer støtte til en styrkelse af TEN-E-rammen på dette område. Desuden angav omkring en tredjedel af respondenterne, at tilladelsesbestemmelserne i TEN-E-forordningen ikke er klare eller lette at gennemføre, mens 16 % forblev neutrale, og 34 % var usikre. Langt de fleste interessenter støtter en forenkling og strømlining af miljøvurderinger, digitalisering af tilladelsesprocedurer samt afkortning af lovbestemte frister for udstedelse af tilladelser til net i overensstemmelse med lovgivningsforslaget.

For så vidt angår **sikkerhedsrelaterede foranstaltninger**, var over en tredjedel af interessenterne enige i, at EU's retlige ramme ikke i tilstrækkelig grad tager højde for nye sikkerhedsrisici (38 %)²⁷, og at der er behov for yderligere sikkerhedskriterier for projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse for at styrke beskyttelsen mod fysiske og cyberrelaterede risici (36 %)²⁸ i overensstemmelse med lovgivningsforslaget. Desuden angav kun 14 %, at rammen adresserer udelukkelsen af ikkebetroede aktører fra deltagelse i kritiske infrastrukturprojekter, mens 19 % var neutrale, og tæt på et flertal, nemlig 45 % (41 % af virksomhederne, 48 % af erhvervssammenslutningerne, 86 % af NGO'erne og 40 % af de offentlige myndigheder), var usikre.

De tilbagemeldinger, der blev modtaget fra interessenter som led i høringen, blev taget i betragtning ved udarbejdelsen af forslaget. Foranstaltningerne i dette lovgivningsforslag er derfor i god overensstemmelse med interessenternes holdninger.

Se bilag 2 til den konsekvensanalyserapport, der ledsager dette initiativ, for en detaljeret analyse af resultaterne af den offentlige høring.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget og den tilhørende konsekvensanalyse bygger på dokumentation fra gennemførelsesrapporten om TEN-E-forordningen, fra interessenters bidrag under de

---

²⁴ 20 % af respondenterne var neutrale, og 35 % tilkendegav ingen holdning (jf. bilag 2 til konsekvensanalysen).

²⁵ 18 % af respondenterne var neutrale, og 31 % var usikre (jf. bilag 2 til konsekvensanalysen)

²⁶ 25 % af respondenterne var neutrale, og 32 % var usikre (jf. bilag 2 til konsekvensanalysen).

²⁷ 18 % af respondenterne var neutrale, og 32 % var usikre (jf. bilag 2 til konsekvensvurderingen).

²⁸ 14 % af respondenterne var neutrale, og 27 % var usikre (jf. bilag 2 til konsekvensanalysen).

omfattende høringer, der er gennemført i denne forbindelse, foruden litteraturgennemgang samt analyse af og udarbejdelse af modeller for porteføljen af projekter af fælles interesse.

Formelle konklusioner vedtaget inden for rammerne af Københavnerforummet i 2023, 2024 og 2025 blev også taget i betragtning i analysen. Københavnerforummet samler årligt repræsentanter for EU-institutionerne, transmissionssystemoperatører, projektivrksættere, regulerende myndigheder, energiselskaber, NGO'er, civilsamfundet og finansieringssektoren for at drøfte udfordringerne ved udviklingen af Europas energiinfrastruktur.

ACER's årlige konsoliderede overvågningsrapporter om fremskridt for projekter af fælles interesse inden for elektricitet og gas, projekter for ny kapacitet og virtuelle sammenkoblingspunkter om overvågning af el- og gasmarkedet samt kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger samt andre ajourføringer af afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling og projektspecifikke risikobaserede incitamenter blev ligeledes taget i betragtning.

Forslaget og den tilhørende konsekvensanalyse bygger på dokumentation fra gennemførelsesrapporten om TEN-E-forordningen, fra interessenters bidrag og omfattende høringer, der er gennemført i denne forbindelse, foruden litteraturgennemgang samt analyse af og udarbejdelse af modeller for porteføljen af projekter af fælles interesse. Der blev indsamlet yderligere oplysninger gennem flere støtteundersøgelser for at understøtte udviklingen af politiske løsningsmuligheder og vurderingen af investeringsbehov i infrastruktur, infrastrukturplanlægning og omkostninger ved forsinkelser.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering har Kommissionen gennemført en konsekvensanalyse af flere politiske løsningsmodeller. Dette arbejde blev underbygget af strukturerede høringer inden for Kommissionens tjenestegrene gennem en tværtjenstlig styringsgruppe. Konsekvensanalysen blev forelagt og drøftet med Udvalget for Forskriftskontrol. Udvalget for Forskriftskontrol afgav den 26. september 2025 en positiv udtalelse med forbehold, hvilke navnlig blev imødekommet ved: i) yderligere præcisering af problemårsager og grundlæggende årsager samt deres sammenhæng med de foreslåede foranstaltninger, ii) uddybning af vurderingen af nærhedsprincippet, iii) revision af de generelle og specifikke mål, præcisering af, hvordan succes vil se ud, mere S.M.A.R.T. operationelle mål og udbygning af overvågningsordninger, iv) tydeligere præsentation og begrundelse af, hvordan de forskellige løsningsmodeller sammenlignes med hensyn til omkostninger og fordele, v) yderligere beskrivelse af indholdet af tilladelsesforanstaltninger og deres virkninger, vi) fremhævelse af mulige afvejsninger i forhold til andre EU-mål (se bilag 1 til konsekvensanalyserapporten).

I konsekvensanalysen blev der identificeret tre centrale problemer og deres tilsvarende problemårsager. Der blev under hele konsekvensanalysen taget højde for en række foranstaltninger på fire interventionsområder – i) infrastrukturplanlægning og projektgennemførelse, ii) deling af omkostninger og fordele, iii) tilladelsesprocedurer og iv) sikkerhed – for at afhjælpe de identificerede problemer og opnå initiativets generelle og specifikke mål. Foranstaltningerne under hvert interventionsområde blev grupperet i tre politiske løsningsmodeller – efter en logik med varierende grader af intervention og koordinering på EU-plan og under hensyntagen til foranstaltningernes interne kompatibilitet og sammenhæng (se afsnit 5.2.2 i konsekvensanalyserapporten).

Løsningsmodel 1 indebærer **en styrket bottom-up-tilgang**, der kun medfører et begrænset antal ændringer af EU's nuværende lovgivningsmæssige og politiske ramme i forhold til status quo og indebærer en minimal yderligere intervention på EU-plan. For så vidt angår

infrastrukturplanlægning og projektgennemførelse, styrker modellen den eksisterende ramme ved bedre at fastlægge visse krav og forenkle processerne (herunder udvælgelse af projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse samt Kommissionens og ACER's godkendelser) for at sikre en mere strømlinet og robust planlægningsproces. Derudover tilpasses anvendelsesområdet for projektkategorierne for projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, herunder ved at styrke kravene vedrørende elektrolysatorer og fjerne kategorien intelligente gasnet. For så vidt angår *deling af omkostninger og fordele*, øger modellen gennemsigtigheden og styrker EU's principper samt gør det lettere at anvende flaskehalsindtægter til finansiering af grænseoverskridende elinfrastruktur som incitament til omkostningsdeling. Med hensyn til *tilladelsesprocedurerne* støtter modellen gennemførelsen af eksisterende lovgivning, bl.a. ved at udstede retningslinjer for gennemførelsen af visse aspekter af miljøvurderingsrammen. På *sikkerhedsområdet* indfører modellen hensyntagen til fysisk og cyberrelateret modstandsdygtighed i overvågningen af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse.

Løsningsmodel 2 indebærer en **overgang fra en bottom-up-tilgang til en mere topstyret tilgang** med stærkere styring fra EU-niveau og øget koordinering med de nuværende aktører på medlemsstatsniveau. Med modellen indføres der mere væsentlige ændringer i EU's nuværende lovgivningsmæssige og politiske ramme i forhold til løsningsmodel 1, med yderligere koordinering på EU-plan og omfordeling af visse ansvarsområder blandt relevante interessenter. For så vidt angår *infrastrukturplanlægning og projektgennemførelse*, styrker modellen navnlig Kommissionens rolle ved at overdrage den udviklingen af centrale scenarier for identifikation af infrastrukturbehov, samtidig med at der indføres en mekanisme til at afhjælpe mangler for at sikre, at alle infrastrukturbehov dækkes af projektforslag. Den udvider også anvendelsesområdet for kategorien af projekter af fælles interesse vedrørende elektricitet, så trådløse løsninger i højere grad indgår, og anerkender i højere grad de interne linjers rolle. For så vidt angår *deling af omkostninger og fordele*, indfører modellen en befordrende ramme for frivillig sammenknytning af grænseoverskridende projekter for at muliggøre og tilskynde til drøftelser mellem relevante medlemsstater og tredjelande. Med hensyn til *tilladelsesprocedurerne* indebærer modellen målrettede lovgivningsmæssige ændringer for at fremskynde tilladelsesprocedurerne for grænseoverskridende infrastruktur, der er omfattet af TEN-E-forordningen. På *sikkerhedsområdet* indføres der med modellen yderligere gennemsigtighedskrav vedrørende de endelige reelle ejere af potentielle projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, herunder sikkerhedsudstyr og udstyr relateret til modstandsdygtighed til opgradering af eksisterende grænseoverskridende elinfrastruktur under TEN-E's anvendelsesområde.

Løsningsmodel 3 indebærer en fuldstændig **topstyret tilgang** for grænseoverskridende infrastruktur. Den omfatter væsentlige strukturelle og institutionelle ændringer af status quo og en højere grad af centralisering og strømlining på EU-plan, bl.a. gennem overdragelse af *infrastrukturplanlægning* og koordinering af *tilladelsesprocedurer* for grænseoverskridende infrastrukturprojekter til EU-organer. For så vidt angår *deling af omkostninger og fordele*, bygger modellen på foranstaltningerne i løsningsmodel 2, men indfører også obligatorisk regional planlægning og omkostningsdeling for grænseoverskridende offshoreinfrastrukturprojekter. På *sikkerhedsområdet* er løsningsmodel 2 og 3 identiske.

De politiske løsningsmodeller blev sammenlignet med hensyn til deres **effektivitet, virkningsfuldhed, sammenhæng og proportionalitet**. Løsningsmodel 2 og 3 anses for at være mere effektive, virkningsfulde og sammenhængende med EU's overordnede politiske ramme end løsningsmodel 1. Løsningsmodel 1 klarer sig kun lidt bedre med hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitet. Løsningsmodel 1 anses derfor ikke for en mulig foretrukken løsningsmodel. Selv om løsningsmodel 2 og 3 begge klarer sig bedre end

løsningsmodel 1 med hensyn til deres effektivitet i opfyldelsen af de specifikke mål, synes løsningsmodel 2 generelt at være mere effektiv på nuværende tidspunkt, hvad angår sikringen af, at projekter, der indgår i netplaner og udvælges som projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, imødekommer behørigt identificerede infrastrukturbehov samt forkorter og forenkler tilladelsesprocedurerne. Hvad effektiviteten angår, anses løsningsmodel 3 for at være mindre effektiv på grund af de yderligere ressourcer, der er behov for, og de høje startomkostninger til at oprette to nye enheder på EU-plan (eller styrke de eksisterende enheder), der er ansvarlige for infrastrukturplanlægning og koordinerede tilladelsesprocedurer. Med hensyn til nærhedsprincippet og proportionaliteten forekommer de foranstaltninger, der foreslås i løsningsmodel 3 (dvs. EU-enheder med ansvar for infrastrukturplanlægning og tilladelsesprocedurer samt obligatorisk offshorenetsplanlægning) med en høj grad af intervention på EU-plan, uforholdsmæssige på nuværende tidspunkt i betragtning af, at de ikke fører til en højere grad af effektivitet og forventes at medføre betydeligt højere ekstraomkostninger.

Efter en sammenligning af de politiske løsningsmodeller blev **løsningsmodel 2 udpeget som den foretrukne løsningsmodel**, da den bedst egner sig til at opfylde initiativets generelle og specifikke mål på en forholdsmæssig måde. Løsningsmodel 2 forventes at **få positive økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger**. De vigtigste målgrupper, der forventes at blive påvirket af dette initiativ, er europæiske borgere og forbrugere, projektiværksættere (herunder transmissionssystemoperatører), europæiske sammenslutninger af transmissionssystemoperatører (det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas og det europæiske net af brintnetoperatører), nationale kompetente myndigheder og deres lokale og regionale repræsentanter, nationale regulerende myndigheder, EU-tilsynsmyndigheder, distributionssystemoperatører og brancheorganisationer for distributionssystemoperatører samt energiproducenter/-industrien.

Med hensyn til de økonomiske virkninger forventes modellen at reducere energisystemets omkostninger betydeligt i overensstemmelse med det optimale netscenarie ved at sikre, at de identificerede projekter bedre matcher og fuldt ud dækker de identificerede behov. For 2040 ville investeringer på 6 mia. EUR om året i det optimale net føre til en reduktion af systemomkostningerne på 14 mia. EUR om året, dvs. en nettobesparelse på 8 mia. EUR om året. Modellen forventes også at få en betydelig indvirkning på engrospriserne på elektricitet ved at forbedre sammenkoblingen, hvilket vil føre til priskonvergens og generelt mere stabile og lavere priser i hele EU. En forbedret ramme for omkostningsdeling bør lette realiseringen og den hurtigere gennemførelse af grænseoverskridende projekter med betydelige socioøkonomiske velfærdsgevinster til følge. En nedbringelse af godkendelsestiderne og dermed en hurtigere projektgennemførelse forventes endvidere at skabe økonomiske fordele i form af undgåede omkostninger ved forsinkelser for projektiværksættere. Endelig kan den foretrukne løsningsmodel gennem forbedret energiinfrastruktursikkerhed medføre fordele i form af undgået tab af økonomisk velfærd og omkostninger til reparationer.

Energisystemets omkostningsreduktioner forventes at få positive konsekvenser for *konkurrenceevnen* gennem undgåede omkostninger og begrænsning af stigninger i nettatarifferne for forbrugerne, herunder industrien. Den foretrukne løsningsmodel har også en positiv indvirkning på *digitaliseringen* gennem større vægt på brugen af trådløse løsninger i netplanlægningen og digitaliseringen af tilladelsesprocedurerne. Den foretrukne løsningsmodel forventes generelt at *reducere de administrative og tilpasningsrelaterede omkostninger* for virksomheder (herunder energiproducenter, projektiværksættere, transmissionssystemoperatører og de europæiske net af transmissionssystemoperatører) gennem strømlining af infrastrukturplanlægning, ansøgnings- og evalueringsprocesser for

projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse samt tilladelsesprocedurer. Det var grundet manglende tilgængelige relevante data ikke muligt at foretage en fuld estimering af de årlige omkostningsbesparelser for virksomheder, men det kan konkluderes, at den foretrukne løsningsmodel vil føre til tilbagevendende omkostningsbesparelser. For medlemsstater og nationale myndigheder vil løsningsmodel 2 skabe yderligere administrative omkostninger på kort sigt i forbindelse med gennemførelsen af den reviderede lovgivningsmæssige ramme.

Initiativet forventes at have positive *sociale virkninger*, selv om de kvantitative virkninger og fordelingsmæssige effekter er vanskelige at anslå. En optimeret netplanlægning baseret på præcise skøn over den fremtidige udvikling i efterspørgsel og udbud bør forhindre fremtidige strandede aktiver, minimere netomkostningerne for forbrugerne og muliggøre yderligere elektrificering, hvilket gør det muligt at fordele netinvesteringsomkostningerne over et større antal kWh.

For så vidt angår de *miljømæssige fordele*, forventes den foretrukne politiske løsningsmodel at føre til en reduktion af CO₂-emissionerne (ca. 27 mio. ton/år) ved at tilpasse sig det optimale netscenarie og mindske begrænsningen af vedvarende energi. Den yderligere grænseoverskridende kapacitet på 108 GW, der er nødvendig senest i 2040 i overensstemmelse med TYNDP 2024, vil også gøre det muligt at erstatte 65 TWh elektricitet produceret ved hjælp af gas med produktion fra vedvarende energi ved at muliggøre en bedre integration af ikke-CO₂-udledende produktion, hvilket fører til en betydelig reduktion af de europæiske CO₂-emissioner, nærmere bestemt en anslået undgåelse af 27 mio. ton CO₂-emissioner i 2040.²⁹ Med hensyn til tilladelsesprocedurerne afhænger miljøpåvirkningerne i høj grad af den anvendte teknologi, aktivernes placering og den omgivende faunas og floras miljøtilstand. De potentielle virkninger er imidlertid taget i betragtning i udformningen af de foreslåede foranstaltninger ved at indføre beskyttelsesforanstaltninger.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den reviderede TEN-E-forordning forventes at få positive virkninger med hensyn til forenkling og forbedret effektivitet. Initiativet forventes at mindske den administrative byrde for de europæiske net af transmissionssystemoperatører, transmissionssystemoperatørerne og projektiværksætterne, navnlig med hensyn til infrastrukturplanlægning som følge af, at Kommissionen overtager udviklingen af centrale scenarier, og gennem forenklinger såsom den reducerede hyppighed til en fireårig cyklus samt den ændrede ansøgnings- og evalueringsproces for modne projekter af fælles interesse. De strømlinede, forenklede og digitaliserede tilladelsesprocedurer for projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse vil også mindske den administrative byrde for virksomhederne. De årlige omkostningsbesparelser for virksomhederne kan ikke anslås fuldt ud, da der ikke forelå relevante data. Det kan dog konkluderes, at forslaget vil føre til tilbagevendende omkostningsbesparelser.

Der er ikke konstateret nogen direkte virkninger i form af efterlevelsels- eller administrationsomkostninger for SMV'er eller mikrovirksomheder SMV'er kan drage fordel af positive virkninger for konkurrenceevnen som følge af lavere energisystemomkostninger samt øget konkurrenceevne inden for de teknologiområder, der er omfattet eller styrket i forslaget (f.eks. højspændingsteknologier).

Initiativet er i overensstemmelse med den digitale kontrol og er internetparat og egnet til både det fysiske og det digitale miljø. Forslaget indeholder foranstaltninger til fremme af digitalisering (se oversigten over finansielle og digitale virkninger).

---

²⁹ ENTSO for Electricity TYNDP 2024 Infrastructure gaps report.

- **Grundlæggende rettigheder**

Initiativet forventes ikke at have nogen indvirkning på grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De budgetmæssige virkninger, der er forbundet med forslaget, vedrører ressourcerne i Kommissionens Generaldirektorat for Energi og Det Fælles Forskningscenter samt Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER). Kommissionen vil påtage sig et betydeligt yderligere ansvar for udviklingen af centrale scenarier som led i processen med at identificere infrastrukturbehov i den tiårige netudviklingsplan. Disse ansvarsområder vil kræve yderligere ressourcer (se oversigten over finansielle og digitale virkninger).

ACER vil få til opgave at varetage yderligere ansvarsområder i forbindelse med tilsynet med den tiårige netudviklingsplan samt rammen for grænseoverskridende omkostningsfordeling. Disse yderligere ansvarsområder vil også kræve yderligere ressourcer (oversigten over finansielle og digitale virkninger).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

På grundlag af de eksisterende processer for overvågning af data fra regelmæssige rapporter udarbejdet af projektiværksættere og nationale regulerende myndigheder er der udviklet en række indikatorer til måling af opfyldelsen af hvert af de specifikke mål i den reviderede TEN-E-forordning. Lovgivningens faktiske virkninger vil blive overvåget og evalueret i forhold til et sæt indikatorer, som er skræddersyet til de specifikke politiske mål, der skal nås ved hjælp af lovgivningen.

Alle data vil blive overvåget på grundlag af regelmæssige rapporter fra projektiværksættere og nationale myndigheder og på grundlag af ACER's eksisterende overvågningskrav, herunder den toårige overvågning af overensstemmelsen mellem den EU-dækkende TYNDP og de nationale netudviklingsplaner, den årlige overvågning af fremskridtene med projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse samt tilladelsesprocedurer, den årlige overvågningsrapport om håndtering af kapacitetsbegrænsninger og kapacitetstildeling, overvågningen af anvendelsen af trådløse og netforbedrende teknologier baseret på data fra det fælles tildelingskontor og den årlige overvågning af opfyldelsen af sammenkoblingsmålet, der foretages som led i det europæiske semester.

Senest den 30. juni 2033 foretager Kommissionen en revision af denne forordning på grundlag af resultaterne af den rapportering og evaluering, der er omhandlet i denne forordnings artikel 24, såvel som den overvågning, rapportering og evaluering, som er foretaget i henhold til artikel 22 og 23 i forordning (EU) 2021/1153.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I i forordningen indeholder de generelle bestemmelser, navnlig dens genstand, mål og anvendelsesområde samt de gældende definitioner. Den indfører, suppleret med bilag II, nye infrastruktur kategorier i forhold til forordning (EU) 2022/869 for at sikre øget sikkerhed, tryghed og effektivitet i eksisterende net, navnlig for at gøre det muligt for eksisterende højspændingsnetelementer at drive systemer sikkert gennem investeringer i overvågnings-, kontrol- og digitaliseringsudstyr og -installationer samt for at øge beskyttelsen og modstandsdygtigheden af kritiske netelementer gennem investeringer i udstyr, der er specifikt designet til dette formål og fysisk forbundet med disse elementer. Projektkategorier og -

definitioner tilpasses også for at bringe dem i overensstemmelse med EU's lovgivningspakke om dekarboniseret gas og brint, der blev vedtaget i 2024, som fastsætter fælles regler for omstillingen til vedvarende og kulstoffattige gasser. Denne pakke prioriterer produktion og anvendelse af brint i ren form og transport heraf i det særskilte brintsystem. Der indføres også en definition af "trådløse" løsninger inden for elektricitet. Disse løsninger skal overvejes nøje, da de kan være billigere end netudvidelse for at sikre omkostningsoptimal netplanlægning.

Kapitel II skitserer bestemmelserne for udarbejdelse af EU-lister over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse i de regionale grupper, kriterierne for gruppernes vurdering af projekter samt overvågning af projektgennemførelsen.

Artikel 3, suppleret med bilag III, indeholder regler for oprettelse af regionale grupper samt for processen for udarbejdelse af EU-listen over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. Sammenlignet med forordning (EU) 2022/869 fastsætter artikel 3 og bilag III en forenklet tilgang for avancerede projekter, der allerede er opført på EU-listen, til at bevare deres status som projekt af fælles interesse eller projekt af gensidig interesse.

Sammenlignet med forordning (EU) 2022/869 præciseres det i artikel 4, som fastsætter kriterierne for gruppernes vurdering af projekter, suppleret med bilag IV, yderligere, at projekter af gensidig interesse omfatter det første sammenkoblingspunkt i tredjelandet og sikrer, at disse projekter ledsages af tilsvarende udvikling af intern infrastruktur i tredjelande. For de kontraherende lande i Energifællesskabet tages fordelene ved de enkelte projekter i betragtning for både EU og de kontraherende lande i Energifællesskabet og ikke kun for EU som hidtil.

I artikel 5 styrkes bestemmelserne om gennemførelse og overvågning af projekter på EU-listen med krav vedrørende risikovurderinger, for så vidt angår fysisk sikkerhed og cybersikkerhed, der bygger på direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed og direktiv (EU) 2022/2555 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen. For så vidt angår EU-koordinatorer, der kan udpeges, hvis et projekt støder på betydelige gennemførelsesvanskeligheder, hedder det i artikel 6, at den periode, som udpegelsen gælder for, kan forlænges.

Kapitel III omhandler udstedelse af tilladelser og offentlighedens accept af projekter af fælles interesse. Sammenlignet med forordning (EU) 2022/869 er dette kapitel blevet revideret med tre hovedmål: 1) en opdatering af tilladelsesrammen for at sikre, at projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse får den bedst mulige behandling i overensstemmelse med deres strategiske betydning og særlige status, især når der tages hensyn til de tilladelsesforanstaltninger, der er indført i pakken om markedet for brint og dekarboniseret gas samt det reviderede direktiv om vedvarende energi, 2) en opdatering af tilladelsesordningen for at støtte den fremskyndede udstedelse af tilladelser til elnet i overensstemmelse med de behov, der er anerkendt i Draghirapporten, og de ændringer, der er indført ved direktiv (EU) 2019/944, 3) en øget klarhed med hensyn til af tilladelsesordningen og forbedring af dens effektivitet.

Artikel 7 om den prioriterede status for projekter på EU-listen ajourføres, så den omfatter krav om, at projekter af fælles og gensidig interesse på elområdet nyder godt af en automatisk formodning om væsentlige samfundsinteresser, og at de, når de indgår i en national udviklingsplan, der underkastes en strategisk miljøvurdering og en passende vurdering i henhold til direktiv 92/43/EØF, hvis der er sandsynlighed for en væsentlig indvirkning på Natura 2000-lokaliteter, på strenge betingelser kan undtages fra vurderinger i henhold til specifik miljølovgivning.

Artikel 8 om tilrettelæggelsen af tilladelsesproceduren præciserer ansvarsområderne for de nationale kompetente myndigheder, der er oprettet i henhold til forordningen, i overensstemmelse med de forskellige tilladelsesordninger, især hvad angår samarbejde med andre myndigheder og formidling af kontakter med projektivrksættere. Med dette øges kravene til grænseoverskridende samarbejde for projekter, der involverer flere jurisdiktioner, også.

Artikel 9 om gennemsigtighed og offentlig deltagelse sikrer øget klarhed og enkelhed i proceduren, navnlig ved at samle denne artikels rapporteringsforpligtelser i én samlet rapport.

Med artikel 10 om varigheden og gennemførelsen af tilladelsesproceduren indføres der navnlig en forpligtelse til at digitalisere tilladelsesprocedurerne. Det præciseres, hvad der betragtes som startdatoen for tilladelsesproceduren, den fakultative karakter af fasen forud for indgivelsen af ansøgningen præciseres, de omfattede trin (afgrænsning, screening, planlægning, kontrol af ansøgningsdossierer) uddybes, behovet for at tage hensyn til eksisterende undersøgelser og godkendelser for at reducere dobbeltarbejde ved fastlæggelsen af den dokumentation, der er nødvendig for tilladelsesproceduren, præciseres, og der indføres stiltiende godkendelse af beslutninger truffet af de berørte nationale myndigheder med undtagelse af miljøbeslutninger.

Kapitel IV skitserer bestemmelserne om infrastrukturplanlægning på tværs af sektorer, som styrkes i forhold til forordning (EU) 2022/689 med henblik på bedre styring af planlægningen, navnlig med hensyn til fastlæggelse af fremtidige scenarier, identifikation af langsigtede energiinfrastrukturbehov og flaskehalse samt håndtering af disse behov med de mest hensigtsmæssige løsninger.

I artikel 11 får Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger et centralt scenarie for el-, brint- og gassektorerne, som skal anvendes til den EU-dækkende TYNDP, processen til identifikation af infrastrukturbehov, analysen af omkostninger og fordele for hele energisystemet og den grænseoverskridende omkostningsfordeling for energiinfrastrukturprojekter. For at sikre, at de data, der anvendes til at udvikle scenariet, er ajourførte, har Kommissionen ret til at anmode om dem fra medlemsstaterne, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas og det europæiske net af brintnetoperatører, alt efter hvad der er relevant. Scenariet bør udvikles på tværs af sektorer. TYNDP-scenarier er hidtil blevet udviklet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas og det europæiske net af brintnetoperatører.

I henhold til artikel 12 pålægges det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og det europæiske net af brintnetoperatører at udarbejde en rapport om identifikation af infrastrukturbehov for henholdsvis elektricitet og brint. Rapporten bør identificere infrastruktur mangler, der påvirker Unionens mål vedrørende elektricitet og brint, navnlig på grundlag af en bindende metode, der skal udarbejdes af ACER, og det centrale scenarie i henhold til artikel 11. I artiklen fastsættes det, at rapporterne om identifikation af infrastrukturbehov skal godkendes af TEN-E-gruppens beslutningstagende organ, som er den tværregionale mødekonfiguration for alle grupper, der er nedsat i henhold til forordningen. Specifikt for elektricitet skal rapporten tage hensyn til trådløse løsninger, når den vurderer og imødekommer behovene.

I artikel 13 får Kommissionen beføjelse til at iværksætte en behovsmatchningsproces i elsystemet for at identificere mulige løsninger på ikkematchedede behov, hvis det i rapporten om identifikation af infrastrukturbehov for elektricitet konkluderes, at projekter, der er indsendt med henblik på optagelse i den EU-dækkende tiårige netudviklingsplan, ikke fuldt

ud opfylder de infrastrukturbehov, der er identificeret i henhold til artikel 12. Behovsmatchningsprocessen bør baseres på det eksisterende regionale samarbejde, styres af Kommissionen og kobles til TYNDP-processen.

I henhold til artikel 14 får det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og det europæiske net af brintnetoperatører pålagt at anvende ensartede metoder for den enkelte sektor til en harmoniseret analyse af omkostninger og fordele med hensyn til energisystemet som helhed på EU-plan i forbindelse med vurderingen af projekter (i alle energiinfrastrukturkategorier undtagen intelligente elnet og CO₂) med henblik på deres inddragelse i deres respektive tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner. Metoderne skal forelægges Kommissionen med henblik på godkendelse. Det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og det europæiske net af brintnetoperatører skal som led i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan beregne og offentliggøre resultaterne af analyserne af omkostninger og fordele for alle projekter, der viser, hvordan fordelene fordeles på tværs af landene. Det præciseres endvidere i artiklen, at Kommissionen i forbindelse med projekter vedrørende intelligente elnet og CO₂-projekter har ansvaret for at udvikle metoder til en harmoniseret analyse af omkostninger og fordele med hensyn til energisystemet som helhed på EU-plan, som det er tilfældet i dag.

Bestemmelserne i kapitel V omhandler behovet for at udvikle nettet for at imødekomme den betydelige forventede forøgelse af elproduktionen fra vedvarende offshoreenergikilder. Kapitlet understøtter den koordinerede, langsigtede planlægning og udvikling af offshore- og onshoreinfrastruktur. Som noget nyt skal medlemsstaterne i henhold til artikel 15 som led i deres ikkebindende aftaler og inden for deres specifikke prioriterede offshorekorridorer overveje at fastsætte specifikke grænseoverskridende mål, f.eks. for hybride eller grænseoverskridende radiale projekter, med henblik på at nå målene for offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal udbredes inden for hvert havområde på den mest effektive måde.

Kapitel VI styrker bestemmelserne om en reguleringsramme, der muliggør investeringer med grænseoverskridende virkninger.

For det første præciseres det i artikel 17, hvilke principper de nationale regulerende myndigheder skal anvende ved fordeling af omkostninger på tværs af grænser, herunder at den grænseoverskridende omkostningsfordeling for at sikre investeringssikkerhed skal baseres på en forudgående aftale om omkostningsfordeling med mulighed for efterfølgende justeringer, forudsat at sådanne justeringer er udtrykkeligt defineret i afgørelsen om omkostningsfordeling og klart afgrænset, herunder med hensyn til tidsrammer og kategorier af omkostninger, der er omfattet. Hvor det er relevant, skal fordelingen af omkostninger mellem medlemsstaterne baseres på fordelingen af nettofordele. Det omfatter også, at hvis 10 % eller mere af et projekts anslåede fordele opstår i en medlemsstat, skal den pågældende medlemsstat og dens nationale regulerende myndighed deltage i processen for grænseoverskridende omkostningsfordeling. ACER har mandat til at ajourføre sin henstilling om identificering af god praksis for behandling af investeringsanmodninger vedrørende projekter i overensstemmelse med ovennævnte principper, til at oprette et centralt register over alle afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling truffet af nationale regulerende myndigheder og gøre det tilgængeligt på sit websted samt til at stille en ikkebindende skabelon for grænseoverskridende omkostningsfordeling til rådighed for at lette de nationale regulerende myndigheders arbejde.

For det andet indføres der en ny artikel (artikel 18), som understøtter en proces, hvor projektivrærksættere kan samle to eller flere projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse for at lette drøftelserne om omkostningsdeling mellem de relevante medlemsstater og, alt efter hvad der er relevant, med tredjelande, samt afgørelserne om

grænseoverskridende omkostningsfordeling mellem de berørte kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og tredjelande, alt efter hvad der er relevant. Artikel 18 præciserer desuden reglerne om en fælles analyse af omkostninger og fordele og grænseoverskridende omkostningsfordeling, der gælder for sådanne grupper af projekter, med henblik på at lette en eventuel CEF-ansøgning.

For det tredje indføres en ny artikel (artikel 19), der pålægger transmissionssystemoperatører at afsætte 25 % af flaskehalsindtægterne, som ikke anvendes til at sikre den faktiske tilgængelighed af tildelt kapacitet og til kompensation til operatører af offshoreanlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, til netinvesteringer i projekter på EU-listen, der er relevante for at mindske kapacitetsbegrænsninger på samkøringslinjer. I artikel 19 fastsættes betingelserne for anvendelsen af midlerne, og Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter for yderligere at præcisere betingelserne for transmissionssystemoperatørernes anvendelse af disse midler samt betingelserne for deres frigivelse. ACER skal ajourføre sin eksisterende metode til anvendelse af indtægter fra flaskehalsindtægter i henhold til elektricitetsforordningens artikel 19, stk. 4, for at sikre overensstemmelse med disse nye bestemmelser.

Endelig omfatter artikel 20 de betingelser, hvorunder medlemsstaterne og de nationale regulerende myndigheder kan give passende incitamenter til projekter, der indebærer større risici for udvikling, opførelse, drift eller vedligeholdelse sammenlignet med de risici, der normalt er forbundet med et sammenligneligt infrastrukturprojekt.

Kapitel VII fastsætter betingelserne for, hvornår projekter på EU-listen kan komme i betragtning til finansiel støtte under Connecting Europe-faciliteten, herunder for de nye infrastruktur kategorier. Sammenlignet med forordning (EU) 2022/689 indeholder artikel 21 navnlig mere detaljerede kriterier for andre projekter end energiinfrastruktur, der henhører under de nationale regulerende myndigheders kompetence. Da disse projekter ikke er genstand for en grænseoverskridende omkostningsfordeling, skal de underkastes en evaluering foretaget af den relevante nationale myndighed, og bestemmelsen fastsætter betingelserne for en sådan evaluering. I artikel 22 hedder det, at de specifikke kriterier i artikel 4, stk. 3, og de parametre, der er fastsat i artikel 4, stk. 5, i forordningen, skal anvendes med henblik på at fastsætte tildelingskriterier for Unionens finansielle støtte under forordningen om Connecting Europe-faciliteten, og der fastsættes yderligere krav til eksisterende gasprojekter vedrørende Cypern og Malta i henhold til forordningens artikel 27.

Kapitel VIII indeholder afsluttende bestemmelser om delegerede retsakter, rapportering og evaluering, herunder vedrørende digitalisering af tilladelsesproceduren, forbedring af den fysiske og cybersikkerhedsmæssige modstandsdygtighed i grænseoverskridende energiinfrastruktur og udbredelsen af trådløse løsninger, revision af forordningen samt information og offentlig omtale af projekterne. Med kapitlet opretholdes de eksisterende undtagelser for Maltas og Cyperns gassamkøringslinjer endvidere, indtil henholdsvis Cypern eller Malta er direkte sammenkoblet med det transeuropæiske gasnet, eller indtil den 31. december 2029, alt efter hvilken dato der kommer først. Kapitlet indeholder endvidere en liste over ændringer af anden gældende EU-ret på energiområdet som følge af de ændringer, der er indført i forordningen, og fastsætter overgangsbestemmelser samt bestemmelser om ophævelse af den nuværende TEN-E-forordning. Den reviderede forordning berører navnlig ikke tildelingen, videreførelsen eller ændringen af finansiel støtte, der tidligere er tildelt under Connecting Europe-faciliteten, og den eksisterende EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse skal forblive i kraft og have virkning, indtil en ny EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse i henhold til denne forordning er udarbejdet og træder i kraft.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 26. februar 2025, "Aftalen om ren industri"³, indeholder en fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne. Sikring af energi til overkommelige priser er en afgørende forudsætning for EU-industriens konkurrenceevne, navnlig for energiintensive sektorer. Adgang til energi til overkommelige priser er derfor en hjørnesten i aftalen om ren industri og handlingsplanen for energi til overkommelige priser⁴. Samtidig er dekarboniseringspolitikker en stærk drivkraft for vækst, når de er vel integreret i industri-, konkurrence-, økonomi- og handelspolitikker som omhandlet i Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025, "Et konkurrenceevnekompas for EU"⁵. Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁶ har Unionen fastlagt en ambitiøs ramme for at blive en dekarboniseret økonomi senest i 2050.

---

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 26. februar 2025, "Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne" (COM(2025) 85 final).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 26. februar 2025: "Handlingsplan for energi til overkommelige priser – Udnyttelse af energiunionens sande værdi for at sikre alle europæere effektiv og ren energi til overkommelige priser" (COM(2025) 79 final).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 29. januar 2025: "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025) 30 final).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og

- (2) Som led i ambitionen i forordning (EU) 2021/1119 er det bindende mål på EU-plan for vedvarende energi for 2030 blevet forhøjet til 42,5 % vedvarende energi i Unionens energimiks senest i 2030 med et mål på 45 %⁷, og det bindende mål på EU-plan for energieffektivitet er blevet gjort mere ambitiøst med en reduktion af Unionens endelige energiforbrug på 11,7 % senest i 2030 i forhold til fremskrivningerne fra 2020⁸. EU er godt på vej til at nå det mellemliggende mål om en nettoreduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne senest i 2030, og derfor foreslog Kommissionen den 2. juli 2025 en ændring af forordning (EU) 2021/1119⁹, der fastsætter et EU-klimamål for 2040 om en reduktion af nettodrivhusgasemissionerne på 90 % i forhold til 1990-niveauerne.
- (3) Infrastrukturen skal være på plads til at understøtte Unionens energiomstilling i overensstemmelse med disse mål, herunder hurtig elektrificering, opskalering af elproduktion baseret på vedvarende energikilder og uden fossile brændstoffer, øget anvendelse af vedvarende og kulstoffattige gasser, energiintegration og en større udbredelse af innovative løsninger. De nuværende investeringer i grænseoverskridende energiinfrastruktur er tydeligvis utilstrækkelige til at omdanne og opbygge den energiinfrastruktur, der er nødvendig for at støtte disse mål, og der er en betydelig kløft mellem vores behov for grænseoverskridende elinfrastruktur og hastigheden og niveauet af infrastrukturudviklingen på både transmissions- og distributionsnetniveau¹⁰. Med hensyn til elektricitet vil cirka halvdelen af det grænseoverskridende elektricitetsbehov i 2030 (41 ud af 88 GW) stadig ikke være dækket, og denne forskel forventes at stige i det næste årti. I 2040 vil behovet for grænseoverskridende elkapacitet nå op på 108 GW¹¹. Der er derfor behov for øget investering i energiinfrastruktur, og Draghirapporten¹² understregede navnlig behovet for hurtigt at øge udbredelsen af grænseoverskridende energiinfrastruktur for at dekarbonisere Europas industri. I aftalen om ren industri¹³ og den ledsagende handlingsplan for energi til overkommelige priser¹⁴ understreger Kommissionen, hvor vigtigt det er for fuldførelsen af energiunionen at investere i energiinfrastruktur og grænseoverskridende net for at beskytte den europæiske industris konkurrenceevne og

---

(EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413 af 31.10.2023), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj>).

⁹ COM(2025) 524 final af 2. juli 2025.

¹⁰ ACER (2024): "Electricity infrastructure development to support a competitive and sustainable energy system" (overvågningsrapport fra 2024).

¹¹ ENTSO-E (2025), TYNDP 2024. Opportunities for a more efficient European power system by 2050. Infrastructure Gaps Report.

¹² M. Draghi (2025): "The future of European competitiveness" (Draghirapporten om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne).

¹³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 26. februar 2025, "Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne (COM(2025) 85 final).

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 26. februar 2025 – "Handlingsplan for energi til overkommelige priser – Udnyttelse af energiunionens sande værdi for at sikre alle europæere effektiv og ren energi til overkommelige priser" (COM(2025) 79 final).

menneskers velstand samt for at sikre en energiforsyning, der er overkommelig i pris og sikker.

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869¹⁵ fastlægger retningslinjer for den rettidige udvikling og interoperabilitet af de prioriterede transeuropæiske energiinfrastrukturkorridorer og -områder med henblik på at bidrage til at sikre modvirkning af klimaændringer, navnlig at nå Unionens 2030-mål for energi og klima og målet om klimaneutralitet senest i 2050, og at sikre sammenkoblinger, energisikkerhed, markeds- og systemintegration, konkurrence, der gavner alle medlemsstater, samt overkommelige energipriser. Navnlig forordning (EU) 2022/869 indeholder bestemmelser om udpegelsen af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, letter deres gennemførelse og fastsætter betingelserne for, hvornår projekterne kan opnå finansiel støtte fra Unionen. Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse skaber som følge af deres grænseoverskridende karakter imidlertid ikke blot betydelige positive eksterne virkninger og fremmer solidaritet, men medfører også særlige udfordringer for projektiværksætterne, idet de involverer flere jurisdiktioner, medfører koordineringsmæssige udfordringer og ofte har en asymmetrisk fordeling af omkostninger og fordele. De kræver derfor fortsat en lovramme på EU-plan.
- (5) Selv om målene i forordning (EU) 2022/869 fortsat stort set er relevante, bør den nuværende ramme for transeuropæiske energinet tilpasses, så den fuldt ud afspejler de forventede ændringer af energisystemet, som vil følge af den nye politiske kontekst og navnlig 2050-målet om klimaneutralitet og det foreslåede mellemliggende mål for 2040. Der er navnlig behov for en mere integreret netplanlægning for at støtte et stadig mere indbyrdes afhængigt og decentraliseret indre energimarked, hurtigere tilladelsesprocesser og for at sikre, at den grænseoverskridende energiinfrastrukturs sikkerhed og modstandsdygtighed afspejles på passende vis i den reviderede ramme for transeuropæiske energinet. Ud over de nye politiske forhold og mål er den teknologiske udvikling gået stærkt i det seneste årti. Denne udvikling bør tages i betragtning i de energiinfrastrukturkategorier, der er omfattet af denne forordning, i udvælgelseskriterierne for projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse samt i de prioriterede korridorer og områder. Samtidig bør bestemmelserne i denne forordning ikke berøre en medlemsstats ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af dens energiressourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning, jf. traktatens artikel 194.
- (6) Gennemførelsen af de 13 udpegede prioriterede transeuropæiske energiinfrastrukturkorridorer og tematiske områder er afgørende for at nå Unionens energi- og klimamål, herunder yderligere markedsintegration, energisikkerhed, 2050-målet om klimaneutralitet samt overkommelige energipriser. Disse prioriteter omfatter investeringer i eltransmission og -oplagring, offshoren et til vedvarende energi, intelligente elnet, udstyr og anlæg, der er udformet til at sikre beskyttelse af og modstandsdygtighed i eksisterende kritiske netelementer, brinttransmission, -lagre og -terminaler, elektrolysatorer og transport og lagring af CO₂ samt overvågnings-, kontrol- og digitaliseringsudstyr og -anlæg, der er afgørende for eksisterende højspændingsnet af grænseoverskridende relevans.

---

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

- (7) Unionens energiinfrastruktur bør opgraderes for at øge dens modstandsdygtighed over for naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer, de negative virkninger af klimaændringerne, forsætlige fjendtlige handlinger og trusler mod dens sikkerhed, navnlig for så vidt angår europæisk kritisk infrastruktur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557¹⁶.
- (8) I den nuværende geopolitiske kontekst er det vigtigt at sikre en uafbrudt strøm af elektricitet på tværs af grænserne for at sikre forsynings sikkerheden. Dette afhænger ikke kun af sammenkørlingslinjernes modstandsdygtighed mellem medlemsstaterne, men også af kritiske netelementers modstandsdygtighed. Ved denne forordning bør der derfor indføres en ny infrastrukturkategori i form af investeringer i udstyr og anlæg, der er direkte forbundet med og udformet med henblik på at styrke de kritiske netelementers modstandsdygtighed og beskyttelse. Denne nye infrastrukturkategori bør omfatte kritiske netelementer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943¹⁷, der understøtter netsikkerhed og forsynings sikkerhed i overensstemmelse med medlemsstaternes krisescenarier og risikoberedskabsplaner i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941¹⁸.
- (9) Selv om udenlandske investeringer kan medføre fordele såsom øgede finansieringsmuligheder for kapitalintensive projekter, kan de også øge Unionens eksponering for energisikkerhedsrelaterede risici såsom forstyrrelser eller reduceret pålidelighed med hensyn til grænseoverskridende strømme, navnlig hvis sådanne udenlandske investeringer stammer fra tredjelande, der har andre geopolitiske interesser end Unionen. Gennemsigtighed med hensyn til den endelige støttemodtagers ejerforhold, herunder oplysninger om den endelige investor og deltagelse i kapitalen som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452¹⁹, af grænseoverskridende energiinfrastruktur og projekter med grænseoverskridende virkninger er derfor afgørende for at forhindre, at Unionen bliver afhængig af tredjelande, der ikke er tillid til, og bør tages i betragtning ved udvælgelsen af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse.
- (10) For at sikre, at netudviklingen og adgangen til net i Unionen er omkostningseffektiv og fremskyndet, bør trådløse løsninger spille en fremtrædende rolle med hensyn til at imødekomme systembehov ud over fysisk netforstærkning, da de kan anvendes hurtigere og til lavere omkostninger. Indførelse af sådanne teknologier bør overvejes, inden der investeres i at udvide netinfrastrukturen. Med henblik herpå bør en ny infrastrukturkategori omfatte investeringer i trådløse teknologier og digitale løsninger, herunder softwareløsninger, hvor de anvendes på eksisterende kritiske netelementer, der er relevante for grænseoverskridende handel, og hvor de medfører kvantificerede fordele for markedsintegrationen i form af øget grænseoverskridende kapacitet.

---

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj>).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj>).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941 af 5. juni 2019 om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj>).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79I af 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

- (11) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789²⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788²¹ blev der vedtaget en lovgivningspakke om dekarboniseret gas og brint med henblik på at fastsætte fælles regler på EU-plan for omstillingen til vedvarende og kulstoffattige gasser. De infrastrukturkategorier, der er fastsat i denne forordning, bør være i fuld overensstemmelse med målene i nævnte pakke og sikre, at energiinfrastrukturprojekter har en betydelig grænseoverskridende virkning. Hvor det er teknisk muligt og mest effektivt, bør muligheden for omstilling af eksisterende infrastruktur og udstyr tages i betragtning ved udviklingen af sådanne projekter.
- (12) Der bør oprettes regionale grupper ("grupper"), som foreslår og gennemgår projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, hvilket så fører til opstilling af regionale lister over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. For at sikre bred konsensus bør disse grupper omfatte og sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, projektivrærksættere og relevante interessenter. I forbindelse med dette samarbejde bør de nationale regulerende myndigheder, hvor det er nødvendigt, rådgive grupper, blandt andet om gennemførligheden af de nationale reguleringsmæssige aspekter af de foreslåede projekter og om gennemførligheden af den foreslåede tidsplan for myndighedernes godkendelse.
- (13) Samarbejdet mellem grupperne bør styrkes for at gøre netplanlægningen og projektudviklingsprocesserne mere effektive. Det er nødvendigt, at Kommissionen spiller en vigtig rolle med hensyn til at lette dette samarbejde med henblik på at håndtere den mulige indvirkning af projekter, der er udviklet inden for én region, på andre regioner.
- (14) Som supplement til grupperne er der oprettet en række regionale samarbejdsfora med støtte fra Kommissionen. Regionalt samarbejde inden for og mellem foraene og grupperne er et vigtigt redskab til at sikre en dybere integration af det europæiske energisystem. De fire grupper på højt plan dækker forskellige europæiske regioner, også med inddragelse af tredjelande: sammenkoblingsplan for elektricitet på det baltiske energimarked (BEMIP), Nordsøsamrådet (NSEC), Gruppen på Højt Plan vedrørende Sammenkoblinger i Sydvesteuropa (SWE) og Gruppen på Højt Plan vedrørende Energiforbindelser i Central- og Sydøsteuropa (CESEC). Der har været et godt regionalt samarbejde i disse fora med hensyn til at støtte overvågningen og fremskynde gennemførelsen af centrale energiinfrastrukturprojekter med en regional dimension og tiltag i forbindelse med markedsintegration. Disse regionale samarbejdsfora bør derfor i stigende grad anvendes med henblik på at nå målene i denne forordning.
- (15) Der bør udarbejdes en ny EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse ("EU-listen") hvert andet år. Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der er blevet færdiggjort eller ikke længere opfylder de

---

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af forordning (EU) nr. 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 og (EU) 2022/869 og afgørelse (EU) 2017/684 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 715/2009 (EUT L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj>).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (EUT L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

relevante kriterier og krav som omhandlet i denne forordning, bør ikke fremgå af den efterfølgende EU-liste.

- (16) Eksisterende projekter af fælles interesse og eksisterende projekter af gensidig interesse, der skal opføres på den efterfølgende EU-liste, bør være omfattet af den samme udvælgelsesproces for opstilling af regionale lister og for opstilling af EU-listen, der finder anvendelse på foreslåede projekter, medmindre de har opnået godkendelse fra den kompetente nationale regulerende myndighed eller en endelig investeringsbeslutning, der giver tilstrækkelig sikkerhed for opførelsen af projekterne eller, at opførelsen af dem er i gang, og de viser tilstrækkelige fremskridt i deres årsrapport; i så fald bør de forblive på EU-listen.
- (17) Hvis eksisterende projekter af fælles interesse og eksisterende projekter af gensidig interesse, der skal opføres på den efterfølgende EU-liste, er omfattet af den samme udvælgelsesproces for opstilling af regionale lister og for opstilling af EU-listen, som finder anvendelse på foreslåede projekter, bør den administrative byrde reduceres i videst muligt omfang, f.eks. ved at anvende projektoplysninger, der tidligere er indsendt i forbindelse med vurderingen, hvis de stadig er ajourførte.
- (18) Projekter af fælles interesse eller projekter af gensidig interesse bør opfylde fælles, gennemsigtige og objektive både generelle og specifikke kriterier i betragtning af deres bidrag til de energipolitiske mål. For at komme i betragtning til optagelse på EU-listen bør foreslåede elektricitetsprojekter, med undtagelse af intelligente elnet og projekter, der specifikt er udformet til at yde beskyttelse og modstandsdygtighed over for eksisterende kritiske netelementer, være en del af den seneste tilgængelige tiårige EU-dækkende netudviklingsplan. På samme måde bør foreslåede brint- og elektrolyseprojekter være en del af den seneste tilgængelige tiårige EU-dækkende netudviklingsplan.
- (19) Bæredygtighed med hensyn til integration af vedvarende energikilder i nettet eller reduktion af drivhusgasemissioner, alt efter hvad der er relevant, er et centralt kriterium for at sikre, at politikken for transeuropæiske energinet er i overensstemmelse med Unionens energi- og klimamål og 2050-målene om klimaneutralitet, idet der tages hensyn til de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet. Med henblik herpå er bæredygtighed et af de vurderingskriterier, der finder anvendelse på alle projektkategorier.
- (20) Der er et stigende behov for stærkere markedsintegration og sammenkobling af EU-nettene med nettene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og energifællesskabet. Fordele og omkostninger ved projekter af gensidig interesse mellem en medlemsstat og et EØS-land eller en kontraherende part i energifællesskabet bør derfor betragtes kumulativt for Unionen og for det pågældende land i EØS eller den pågældende kontraherende part i energifællesskabet.
- (21) Unionen bør fremme infrastrukturprojekter, der forbinder nettene direkte med tredjelands net, og som er gensidigt fordelagtige og nødvendige for energiomstillingen og opfyldelsen af klimamålene, og som også opfylder de specifikke kriterier for de relevante infrastruktur kategorier i henhold til denne forordning. For at sætte større fokus på grænseoverskridende projekter og opretholde komplementariteten med Unionens eksterne politik bør projekterne i tilfælde af projekter af gensidig interesse forbinde en medlemsstat direkte med det første elnettilslutningspunkt eller det første brint- eller CO₂-tilslutningspunkt i tredjelandet.

- (22) For så vidt angår projekter af gensidig interesse vedrørende elnet er det udelukkende sammenkoblingsprojekter, der forbinder energisystemer, der bør kunne komme i betragtning, forudsat at deres overførselskapacitet kan udnyttes fuldt ud til markedsudveksling. Det er de respektive transmissionssystemoperatørers (TSO'ers) ansvar på forhånd at vurdere eventuelle projekters indvirkning på netsikkerheden og -stabiliteten for at bekræfte, at projektet kan integreres fuldt ud i de pågældende landes elnet.
- (23) Det er nødvendigt at sikre, at projekter af gensidig interesse, som får fortrinsret, reelt fremmer Unionens indre marked, forsyningssikkerhed og klimaneutralitetsmål. Projekter af gensidig interesse bør derfor kun kunne optages på EU-listen, hvis de politiske rammer i et involveret tredjeland viser en høj grad af konvergens og understøttes af håndhævelsesmekanismer, og af sådanne projekter bør det fremgå, at de yder et bidrag til Unionens og tredjelandenes overordnede energi- og klimapolitiske mål med hensyn til forsyningssikkerhed og dekarbonisering.
- (24) En høj grad af konvergens i den lovgivningsmæssige ramme bør antages for de kontraherende parter i EØS og i energifællesskabet eller kan påvises i tilfælde af andre tredjelands gennem bilaterale aftaler, der indeholder relevante bestemmelser om klima- og energipolitiske mål om dekarbonisering og yderligere vurderes af en passende gruppe med støtte fra Kommissionen. Desuden bør det tredjeland, som Unionen samarbejder med om udvikling af projekter af gensidig interesse, lade en lignende tidsplan for fremskyndet gennemførelse og andre politiske støtteforanstaltninger som fastsat i denne forordning.
- (25) Det involverede tredjeland bør sikre, at den del af projektet af gensidig interesse, der befinder sig i tredjelandet, og eventuelle yderligere investeringer, der er nødvendige for de samlede fordele ved det projekt af gensidig interesse, der skal gennemføres, såsom interne netforstærkninger, også behandles som en prioritet og gennemføres rettidigt for at sikre fuld udnyttelse af projektet.
- (26) For at sikre, at projekter til lagring af kuldioxid, som involverer tredjelands, bidrager til grænseoverskridende transport og lagring af CO₂ på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klima- og miljøkrav, bør sådanne projekter udelukkende kunne komme i betragtning, hvis de er nødvendige for, at grænseoverskridende transport og lagring af CO₂ kan fungere, og hvis tredjelandet opretholder og effektivt håndhæver en passende retlig ramme. Denne retlige ramme i tredjelandet bør sikre anvendelsen af standarder og sikkerhedsforanstaltninger, der forhindrer CO₂-lækager, og som garanterer sikkerheden og effektiviteten af permanent lagring af CO₂ med henblik på at beskytte klimaet, menneskers sundhed og økosystemerne. Disse standarder og garantier bør sikre et beskyttelsesniveau, der mindst svarer til det, der er fastsat i EU-retten. Det bør formodes, at de kontraherende parter i EØS og energifællesskabet opfylder disse standarder og sikkerhedsforanstaltninger.
- (27) Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse bør gennemføres så hurtigt som muligt og omhyggeligt overvåges af de nationale kompetente myndigheder, agenturet og grupperne under behørig overholdelse af krav om interessenters deltagelse og af miljølovgivning, og samtidig med at den administrative byrde for projektiværksættere holdes på et minimum. Der bør lægges særlig vægt på vurderingen af risici for så vidt angår klimatilpasning og fysisk sikkerhed og cybersikkerhed, der, hvor det er relevant, og den skal bygge på kravene i direktiv (EU) 2022/2557 med hensyn til kritiske enheders modstandsdygtighed og kravene i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2555²² med hensyn til foranstaltninger til sikring af et højt cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, og projektivrærksættere bør aflægge rapport til de nationale kompetente myndigheder om de foranstaltninger, der er truffet som følge af de vurderede risici. Projektivrærksætterne bør rapportere om overholdelsen af miljølovgivningen og påvise, at projekterne ikke gør "væsentlig skade" på miljøet i den forstand, det fremgår af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852²³. For eksisterende projekter af fælles interesse, der har nået en tilstrækkelig modenhed, bør disse overvejelser tages i betragtning, når grupperne udvælger projekter til efterfølgende EU-liste.

- (28) Kommissionen bør have mulighed for at udpege europæiske koordinatore for projekter, der står over for særlige vanskeligheder eller forsinkelser, for at lette gennemførelsen af projekter, der støder på vanskeligheder.
- (29) Tilladelsesprocessen bør hverken føre til administrative byrder, som er uforholdsmæssigt store i forhold til et projekts størrelse eller kompleksitet, eller skabe hindringer for udviklingen af de transeuropæiske net og markedsadgangen.
- (30) Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse bør tillægges prioriteret status på nationalt plan for at sikre en hurtig administrativ behandling og hastebehandling i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører dem.
- (31) Medlemsstater, der på nuværende tidspunkt ikke tillægger energiinfrastrukturprojekter den størst mulige nationale betydning for så vidt angår tilladelsesprocessen, tilskyndes til at overveje at indføre en sådan stor national betydning, navnlig hvis dette kan føre til en hurtigere tilladelsesproces.
- (32) Medlemsstater, der ikke på nuværende tidspunkt har fremskyndede eller hurtige retlige procedurer for energiinfrastrukturprojekter, bør tilskyndes til at overveje at indføre sådanne procedurer, navnlig ved at vurdere, om dette vil føre til en hurtigere gennemførelse af sådanne projekter.
- (33) Projekter vedrørende brintaktiver, elektrolyseanlæg og CO₂-aktiver bidrager til energi- og klimamålene, herunder med hensyn til behovet for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og integrationen heraf i deres energimiks. Derfor bør alle projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse vedrørende brint, elektrolyseanlæg og CO₂-aktiver betragtes som værende af offentlig interesse ud fra et energipolitisk perspektiv, og det bør være muligt for medlemsstaterne at betragte dem som værende af væsentlig samfundsinteresse, bortset fra kulturarv, og hvor der er klar dokumentation for, at disse projekter har betydelige negative indvirkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres.
- (34) På grund af deres rolle med hensyn til at integrere aktiver inden for vedvarende energi, fleksibilitetsløsninger, energilagring og elektrificering generelt betragtes elinfrastrukturprojekter som værende afgørende for at opnå klimaneutralitet. Indtil Unionens mål om klimaneutralitet er nået, bør sådanne projekter derfor formodes at

---

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj>).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

være af væsentlig samfundsinteresse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, hvis der foretages en afvejning af konkurrerende retlige interesser, bortset fra kulturarv, og hvor der er klar dokumentation for, at disse projekter har betydelige negative indvirkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944²⁴.

- (35) På grund af deres betydning med hensyn til at opnå klimaneutralitet og deres strategiske betydning som projekter på EU-listen bør det være muligt for medlemsstaterne at tillade, at projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse vedrørende elektricitet²⁵, der udtrykkeligt er medtaget i en national udviklingsplan, og som har været genstand for en strategisk miljøvurdering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF²⁶, og, hvis det er sandsynligt, at de vil påvirke Natura 2000-lokaliteter væsentligt, en passende vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, undtages fra miljøkonsekvensvurderinger i henhold til direktiv 2011/92/EU, fra vurderinger af deres indvirkning på beskyttelse af arter i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF og fra vurderinger af deres indvirkning på Natura 2000-lokaliteter. Sådanne undtagelser bør være mulige, indtil der er opnået klimaneutralitet.
- (36) For at afbøde eventuelle virkninger af sådanne undtagelser bør medlemsstaternes kompetente myndigheder efter screeningen sikre, at der anvendes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger under hensyntagen til anvendelsen af de bedste tilgængelige teknologier. Hvis det ikke er muligt at anvende sådanne afbødende foranstaltninger, bør de kompetente myndigheder sikre, at projektivrærksættere træffer passende kompensationsforanstaltninger for at imødegå disse virkninger, som, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, kan omfatte betaling af økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer. Hvis et projekt kan forventes at få væsentlige negative indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, bør de nationale kompetente myndigheder desuden sikre, at de berørte medlemsstater har samarbejdet om at fastlægge foranstaltninger til at undgå de væsentlige indvirkninger eller om nødvendigt afbøde eller kompensere dem.
- (37) For at fremskynde etableringen af det transeuropæiske energinet bør betingelserne for at anvende specifikke undtagelser som fastsat i Unionens miljølovgivning være klare. Når det vurderes, om der findes tilfredsstillende alternative løsninger til energiprojekter, bør omfanget af en sådan vurdering navnlig begrænses til alternative løsninger, der sikrer, at det samme mål nås inden for samme eller lignende tidsramme, og uden at det medfører betydeligt højere omkostninger. Ved sammenligningen af tidsrammen for og omkostningerne ved tilfredsstillende alternative løsninger bør de relevante myndigheder kunne tage hensyn til behovet for at udbrede projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse på en fremskyndet og omkostningseffektiv måde i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat i deres integrerede nationale

---

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj> <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj>).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30, <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

energi- og klimaplaner og ajourføringer deraf, som de har forelagt Kommissionen i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

- (38) Tilsvarende bør de relevante myndigheder ved anvendelse af den relevante undtagelse i direktiv 92/43/EØF i begrundede tilfælde, og når det med rimelighed kan påvises, at planen eller projektet ikke uigenkaldeligt vil påvirke den globale sammenhæng i Natura 2000-nettet, inden foranstaltningerne iværksættes, at lokalitetens miljømæssige integritet bevares, og at der sikres et højt beskyttelsesniveau for Natura 2000-lokaliteterne, tillade, at kompensationsforanstaltningerne gennemføres sideløbende med gennemførelsen af planen og projektet.
- (39) For at mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og gennemsigtigheden og bidrage til at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne bør medlemsstaterne sikre, at der er én enkelt kompetent myndighed, der er ansvarlig for at lette og koordinere alle tilladelsesprocesser med henblik på at udstede en samlet afgørelse, samarbejde med andre relevante myndigheder og nationale kompetente myndigheder i andre medlemsstater, fungere som det eneste kontaktpunkt for iværksættere, der formidler deres kontakt med andre myndigheder, og overvåge udviklingen og forsinkelserne af projekter på EU-listen.
- (40) For at øge procedurernes effektivitet bør de nationale kompetente myndigheder også være ansvarlige for at sikre, at tidsplanen for godkendelse af hybride transmissions- og produktionsprojekter er i overensstemmelse med alle projektets aktiver på en måde, der fremskynder tilladelsesprocessen for produktions- og transmissionsaktiver.
- (41) For at forenkle og fremskynde tilladelsesprocessen for projekter på EU-listen, der er beliggende i to eller flere medlemsstater, bør de berørte medlemsstater i fællesskab udpege et unikt kontaktpunkt blandt de nationale kompetente myndigheder. En fælles myndighed, der letter processen og træffer den endelige samlede afgørelse, bør bidrage til at lette den administrative byrde for projektudviklere og mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og fremskynde tilladelsesprocessen, navnlig hvis medlemsstaterne fastsætter fælles procedurer med tilpassede tidsfrister og vurderinger. For at sikre et effektivt grænseoverskridende samarbejde bør Kommissionen fokusere på udpegede prioriterede sammenkoblingsprojekter og styrke koordineringen og overvågningen af deres gennemførelse og tilladelser. Med henblik herpå bør Kommissionen støtte medlemsstaterne i at fastlægge fælles procedurer for en effektiv tilladelsesproces.
- (42) Medlemsstaterne bør, hvor de anser det for hensigtsmæssigt, kunne lade deres samlede afgørelser omfatte beslutninger, der er truffet i forbindelse med forhandlinger med individuelle jordejere om adgang til, ejerskab af eller råderet over fast ejendom i forbindelse med fysisk planlægning, der fastsætter den overordnede arealanvendelse i en afgrænset region, herunder anden udvikling såsom landeveje, jernbaner, bygninger og naturbeskyttelsesområder, og som ikke iværksættes specifikt til det planlagte projekts formål, samt udstedelse af driftstilladelser. Inden for rammerne af tilladelsesprocessen bør et projekt af fælles interesse kunne omfatte tilhørende infrastruktur i den udstrækning, den er af afgørende betydning for opførelsen eller driften af projektet.
- (43) Denne forordning, navnlig bestemmelserne om tilladelsesprocessen, offentlighedens deltagelse og gennemførelse af projekter af fælles interesse, bør finde anvendelse med forbehold af EU-retten og folkeretten, herunder bestemmelser vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og bestemmelser, som er vedtaget i henhold til den

fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik, i særdeleshed Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU²⁷.

- (44) Det er vigtigt, at interessenter, herunder civilsamfundet, informeres og høres for at sikre, at projekterne bliver vellykkede, og for at begrænse indsigelser mod dem. Selv om der findes etablerede standarder for offentlighedens deltagelse i beslutningsprocedurer på miljøområdet, som fuldt ud finder anvendelse på projekter af fælles interesse, bør der kræves yderligere foranstaltninger for at sikre de højest mulige standarder for gennemsigtighed og offentlig deltagelse i alle relevante spørgsmål i tilladelsesprocessen for projekter af fælles interesse. Hvis den forudgående høring forud for tilladelsesprocessen allerede er omfattet af nationale regler med samme eller højere standarder som i denne forordning, bør denne høring være frivillig, og overlappende retlige krav bør undgås.
- (45) En korrekt og koordineret gennemførelse af direktiv 2001/42/EF og 2011/92/EU og, hvor det er relevant, af FN's Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet²⁸, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, ("Århuskonventionen") og af konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne²⁹, undertegnet i Esbo den 25. februar 1991, ("Esbokonventionen") bør sikre harmonisering af hovedprincipperne for vurdering af miljø- og klimavirkninger, herunder i en grænseoverskridende sammenhæng. Kommissionen har udstedt en vejledning til støtte for medlemsstaterne til effektivisering af miljøvurderingsprocedurerne for energinfrastrukturer og til at sikre en sammenhængende gennemførelse af miljøvurderingsprocedurerne som krævet i EU-retten for projekter af fælles interesse.
- (46) Det er vigtigt at få strømlinet og forbedret tilladelsesprocessen, samtidig med at nationale kompetencer og procedurer for etablering af ny infrastruktur respekteres i videst muligt omfang og med behørig hensyntagen til nærhedsprincippet. I betragtning af hvor meget det haster at få udviklet energinfrastrukturer, må en forenkling af tilladelsesprocessen ledsages af fastsættelse af en klar frist for de relevante myndigheders afgørelse om projektets opførelse. Denne tidsfrist bør fremme en effektiv fastlæggelse og håndtering af procedurer. Denne forordning bør fastsætte maksimale tidsfrister. Medlemsstaterne kan dog bestræbe sig på at opnå kortere frister, hvor det er muligt, navnlig for så vidt angår projekter såsom intelligente net, der ikke kræver en lige så kompleks tilladelsesproces, som transmissionsinfrastruktur gør.
- (47) De tilladelsesudstedende myndigheders manglende ressourcer og den manglende digitalisering af tilladelsesprocesser og datatilgængelighed er flaskehalse, der hindrer tilladelsesprocesserne. Digitalisering og passende anvendelse af kunstig intelligensfunktioner forventes at fremskynde procedurerne og øge processernes effektivitet ved at muliggøre hurtigere behandling af ansøgninger og øge gennemsigtigheden gennem forbedret adgang til oplysninger om proceduremæssige skridt og krav. Digitaliseringen af tilladelsesprocesserne går imidlertid langsommere end forventet, idet data ofte er spredt mellem forskellige kompetente myndigheder uden ensartede digitale processer eller platforme, og uden at der sikres interoperabilitet. Dette fører til manglende

---

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135, <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

²⁸ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

²⁹ EFT C 104 af 24.4.1992, s. 7.

klarhed om ansøgningernes status og hindrer identificeringen af flaskehalse. Medlemsstaterne bør derfor oprette en digital platform på nationalt plan for alle trin i tilladelsesprocesserne for projekter vedrørende vedvarende energi, lagring og net, således at digitaliseringen af procedurerne er ensartet, interoperabel og gennemsigtig og bidrager til at maksimere fordelene heraf med hensyn til at fremskynde tilladelsesprocessen. Sådanne platforme bør gøre det muligt for projektivrksættere at indgive ansøgninger og kontrollere deres status, tildele dem til de kompetente myndigheder og give myndighederne mulighed for at behandle dem ved at give dem adgang til alle relevante data og oplysninger, uden at der er behov for mellemliggende papirbaserede trin. Desuden bør en sådan platform gøre det muligt at udtrække statistikker om de overordnede fremskridt med hensyn til tilladelsesprocesserne i medlemsstaterne. Sådanne digitale platforme bør anvende sikre og interoperable midler, der stilles til rådighed gennem europæiske digitale identitetstegnebøger i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) nr. 910/2014 for fysiske personer og i fremtiden med europæiske virksomhedstegnebøger i overensstemmelse med [forordning (EU) nr. XXX/20YY] for juridiske personer, med henblik på at muliggøre elektronisk identifikation og autentifikation, underskrift eller forsegling af dokumenter, indgivelse af dokumenter og afsendelse eller modtagelse af meddelelser mellem kompetente myndigheder og erhvervsdrivende.

- (48) De kompetente myndigheder bør være ansvarlige for at sikre, at de frister, der er fastsat i denne forordning, overholdes. I overensstemmelse med det presserende behov for at etablere energiinfrastrukturer og den strategiske betydning af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse for at nå Unionens energi- og klimamål, og i det omfang begrebet stiltiende godkendelse findes i national ret, bør medlemsstaterne desuden sikre, at manglende svar fra de nationale kompetente myndigheder inden for den frist, der er fastsat i denne forordning, eller manglende svar fra en berørt myndighed inden for den frist, der er fastsat af den nationale kompetente myndighed, fører til, at den specifikke udtalelse, godkendelse eller tilladelse stiltiende godkendes eller besvares positivt, med undtagelse af miljøafgørelser, og at en sådan konklusion offentliggøres.
- (49) Tilladelsesprocessen bør omfatte to procedurer, nemlig den valgfrie procedure forud for ansøgningen, hvor arbejdet hen imod en fuldstændig ansøgning leveres og accepteres af den nationale kompetente myndighed, og den obligatoriske lovbestemte tilladelsesprocedure mellem accepten af ansøgningen og det tidspunkt, hvor myndighederne træffer en samlet afgørelse. I fasen før indgivelsen af ansøgningen bør de nationale kompetente myndigheder udføre en række opgaver. De bør screene projektet og underrette projektivrksætteren om, hvilke godkendelser, undersøgelser, tilladelser og vurderinger der er nødvendige for at afslutte tilladelsesprocessen, herunder hvilke miljøvurderinger og afbødnings- eller kompensationsforanstaltninger, der bør iværksættes. De bør fastlægge omfanget og detaljeringsgraden af den dokumentation, der er identificeret i konklusionerne af screeningen, og sikre, at der ikke skal anmodes om efterfølgende dokumentation fra projektivrksætteren, medmindre der er sket en væsentlig ændring af projektet eller dets omgivende miljø, som gør de betingelser og antagelser, der er anvendt til at fastlægge omfanget, uanvendelige. De bør udarbejde en detaljeret tidsplan for tilladelsesprocessen. Efter at have modtaget udkastet til ansøgningen, herunder alle de forberedende dokumenter, bør de beslutte, om ansøgningen anses for at være fuldstændig eller mangler oplysninger i overensstemmelse med, hvad der blev konstateret under proceduren forud for ansøgningen.

- (50) Hvis det anses for effektivt, kan de nationale kompetente myndigheder udforme tilladelseskravene for tilladelsesprocessen og de offentlige høringer om et bestemt projekt, der skal finde sted i faser, forudsat at tilladelsesprocessen forenkles og fremskyndes.
- (51) Denne forordning bør kun finde anvendelse på udstedelse af tilladelser til projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, offentlig deltagelse heri og den reguleringsmæssige behandling af projekterne. Medlemsstaterne bør ikke desto mindre kunne vedtage nationale bestemmelser om at anvende de samme eller lignende regler på andre projekter, der ikke har status som projekter af fælles interesse eller projekter af gensidig interesse inden for denne forordnings anvendelsesområde.
- (52) Processen for den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan udgør et solidt grundlag for udpegning af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. Selv om det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO for elektricitet), det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (ENTSO for gas), det europæiske net af netoperatører for brint (ENNOH) og TSO'er fortsat spiller en vigtig rolle i processen, er der behov for mere strømledning og styring, navnlig med hensyn til at fastlægge scenarier for fremtiden, kortlægge langsigtede infrastrukturhuller og energiinfrastruktur-flaskehalse og afhjælpe disse mangler med de mest hensigtsmæssige løsninger for at øge processens politiske vægt, relevans og robusthed. Agenturet og Kommissionen bør derfor spille en større rolle i processen for udarbejdelse af de tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner i henhold til forordning (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789.
- (53) I betragtning af at det valgte scenarie og de underliggende antagelser spiller en vigtig rolle i planlægningsprocessen for den EU-dækkende netudvikling, bør Kommissionen spille en central rolle i fastlæggelsen heraf. Dette bør bidrage til at strømline input og sikre bedre overholdelse af Unionens politiske mål. De tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner bør også baseres på ét centralt scenarie med mulige følsomhedsanalyser af scenariet i tilfælde af ændringer af de eksterne forhold, fordi hovedformålet med scenariet er at skabe et fælles grundlag for vurderingen af infrastrukturhullerne og fordelene ved kommende projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. Den øgede betydning af det centrale scenarie kræver tæt inddragelse af ENTSO for elektricitet, ENNOH og ENTSO for gas, medlemsstaterne og agenturet for at sikre, at der leveres relevante data og oplysninger, og at scenariet er i overensstemmelse med den nationale udvikling. Interessentreferencegruppen bør fortsat yde koordineret input og rådgivning til interessenter om udvikling af scenarier.
- (54) Processen med at kortlægge infrastrukturbehov bør spille en større rolle som rettesnor for planlagte infrastrukturinvesteringer. Sammenlignet med den nuværende praksis bør processen være bredere, og tværsektorielle forbindelser og trådløse løsninger bør overvejes nærmere for klart at kortlægge, hvilke løsninger der bedst tjener energisystemet med hensyn til at nå energi- og klimamålene. Agenturet bør inddrages i højere grad i fastlæggelsen af rammerne for processen og verifikationen heraf for at øge accepten af de efterfølgende løsninger, der er nødvendige for at afhjælpe manglerne. Agenturet bør udvikle metoder til at fastlægge de infrastrukturbehov, der skal varetages af ENTSO for elektricitet og ENNOH, for at sikre, at resultaterne er tilstrækkeligt solide og i overensstemmelse med principperne i denne forordning. TEN-E-gruppens beslutningstagende organs endelige godkendelse af rapporten om kortlægning af infrastrukturbehov bør være et stærkt signal til projektiværksætterne, hvor der måtte være behov for projekter.

- (55) Hvis processen med at kortlægge infrastrukturbehov gøres mere omfattende og detaljeret, bør det gøre det lettere at matche de planlagte projekter med behovene for at udvide transmissionskapaciteten. Det bør også give mulighed for en opfølgingsproces, der fører til kortlægning af nye løsninger, der kan imødekomme udækkede behov. TSO'erne bør være den primære enhed til at foreslå mulige projekter til at afhjælpe manglerne, men alternative løsninger fra andre interessenter bør også overvejes. Derfor bør en behovsmatchningsproces være et resultat af regionalt samarbejde, og relevante interessenter bør inddrages i drøftelserne. Kommissionens centrale rolle i processen bør styrke det regionale samarbejde og inddragelsen af medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, projektiværksætterne og andre relevante interessenter i bestræbelserne på at finde frem til de mest hensigtsmæssige projekter, hvad enten det er trådløse løsninger eller infrastrukturløsninger, der matcher eventuelle udækkede behov. Som en sidste udvej bør Kommissionen have ret til at iværksætte en indkaldelse af forslag for at afhjælpe utilstrækkelige fremskridt med hensyn til at tackle vedvarende mangler. Det bør sikres, at projekter, der kan komme i betragtning, hurtigst muligt medtages i de efterfølgende nationale udviklingsplaner, den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan og på EU-listen.
- (56) Der er behov for en cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed for at sikre, at infrastrukturplanlægningen afspejler de skiftende behov i et integreret og dekarboniseret system ved konsekvent at vurdere alle relevante omkostninger og fordele med henblik på at kortlægge de mest effektive løsninger til at nå Unionens energi- og klimamål. Trådløse løsninger såsom "dynamic line" og "transformer rating", avancerede systemer til styring af energistrømme eller digitale tvillingeplatforme bør spille en større rolle med hensyn til at håndtere netbehov, både med hensyn til drift og udvidelse, og bør derfor også være omfattet af cost-benefit-analysen af energisystemet som helhed.
- (57) Den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan bør give et samlet overblik over planlagte infrastrukturprojekter med grænseoverskridende virkninger i Unionen. Trådløse løsninger og fleksibilitetsløsninger bør udgøre en integreret del af planen, så den giver et fuldstændigt billede af de fremtidige investeringer, der er nødvendige for en optimal drift af el- og brintnettene. Der bør også tages særligt hensyn til projekter, der forbedrer nettets sikkerhed og modstandsdygtighed.
- (58) Under udførelsen af deres opgaver forud for vedtagelsen af de tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner bør ENTSO for elektricitet og ENNOH, agenturet og Kommissionen gennemføre en omfattende høringsproces, der inddrager alle relevante interessenter. Disse interessenter bør omfatte den europæiske enhed for samarbejde mellem eldistributionssystemoperatører i Den Europæiske Union, sammenslutninger, der er involveret i el-, gas- og brintmarkeder, opvarmning og køling, kulstofopsamling og -lagring samt interessenter inden for CO₂-opsamling og -udnyttelse, uafhængige forsyningsvirksomheder, operatører inden for prisfleksibelt elforbrug, organisationer, der beskæftiger sig med energieffektivitetsløsninger, industrisektorer, herunder transport, digitalisering og data, samt energiforbrugersammenslutninger, Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer og repræsentanter for civilsamfundet, alt efter hvad der er relevant. Interessentreferencegruppen har vist sig at være et effektivt forum for samarbejde mellem interessenter, og dens yderligere bidrag til den tiårige europæiske netudviklingsplan bør støttes. Høringen bør være åben og gennemsigtig og bør tilrettelægges i god nok tid til at muliggøre, at interessenternes feedback kan indgå i udarbejdelsen af centrale faser af de tiårige EU-

dækkende netudviklingsplaner, f.eks. identificering af infrastrukturhuller og cost-benefit-analysemetoden til projektvurdering. ENTSO for elektricitet og ENNOH bør tage behørigt hensyn til input, som modtages fra interessenterne under høringerne, og forklare, hvordan de har taget hensyn til disse input ved forelæggelsen af de endelige forslag.

- (59) Energiinfrastrukturplanlægningen bør på passende vis afspejle sektorintegration og tværforbindelser mellem energibærere. Udviklingen af scenarierne, processen med at kortlægge infrastrukturbehov og metoderne til cost-benefit-analyse bør baseres på en integreret, langsigtet og optimeret "ét energisystem"-tilgang og -modellering, der anvender fælles antagelser og konsekvente metoder. En bedre koordinering af infrastrukturplanlægningen på tværs af sektorer bør bidrage til at kunne prioritere og anvende nye infrastrukturløsninger på en mere optimal måde.
- (60) Betydningen af at sikre, at kun infrastrukturprojekter, for hvilke der ikke findes rimelige alternative løsninger, kan få status som projekter af fælles interesse eller projekter af gensidig interesse, indebærer også, at princippet om "energieffektivitet først" bør tages i betragtning i planlægningen af energiinfrastrukturen og i de regionale gruppers arbejde med at udarbejde de regionale lister over foreslåede projekter. I overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først, bør man overveje alle de relevante alternativer til ny infrastruktur, som kan sikre fremtidige infrastrukturbehov. Der bør lægges særlig vægt på trådløse eller digitale løsninger, anvendelse af prisfleksibelt elforbrug eller ikkefossil fleksibilitet, som kan forbedre nettens samlede effektivitet. Med henblik herpå bør systemoperatørerne prioritere disse løsninger, når de vurderer projekter vedrørende systemudvidelse. Der bør også tilskyndes til en omkostningseffektiv udnyttelse af nettene, navnlig gennem anvendelse af lokaliserings- og brugstidssignaler i netafgifter og støtteordninger.
- (61) For at opfylde Unionens 2050-mål om klimaneutralitet er Unionen desuden nødt til at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder betydeligt. Investeringer i vedvarende offshoreenergi bør øges med henblik på at nå op på mindst 350 GW offshoreproduktion af vedvarende energi, der er installeret i overensstemmelse med de kumulative ikkebindende regionale mål for vedvarende offshoreenergi, som medlemsstaterne ajourførte i december 2024, og som understøttes i Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2023 med titlen "Opfyldelse af EU's ambitioner for vedvarende offshoreenergi"³⁰. De første offshorenetudviklingsplaner, som ENTSO for elektricitet offentliggjorde i januar 2024, udgjorde et vigtigt skridt fremad ved at forankre medlemsstaternes regionale offshoreambitioner i offshorenetplanlægningen. Planerne bør understøtte identifikationen af grænseoverskridende projekter vedrørende vedvarende offshoreenergi, herunder hybrider og grænseoverskridende radialer, med henblik på at sikre en optimeret og omkostningseffektiv udvikling af offshorenet på havområdeniveau. Den strategiske langsigtede logik i offshorenetudviklingsplanerne bør udvides til at omfatte onshoreelnet samt brintnet.
- (62) Vurderingen af fordele og omkostninger ved de prioriterede offshorenetkorridorer for vedvarende energi bør støtte medlemsstaterne i at foretage en foreløbig analyse af omkostningsdelingen for hver prioriteret offshorenetkorridor for at understøtte de efterfølgende fælles politiske tilsagn om grænseoverskridende offshorenetprojekter.

---

³⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 24. oktober 2023, "Opfyldelse af EU's ambitioner for vedvarende offshoreenergi" (COM (2023) 668 final).

Kommissionens vejledning om samarbejdsbaserede investeringsrammer for offshoreprojekter af 27. juni 2024 bør indgå i vurderingen af fordele og omkostninger ved de prioriterede offshorenetskorrider for vedvarende energi og kan ajourføres af Kommissionen med inddragelse af medlemsstaterne, relevante TSO'er, agenturet og de nationale regulerende myndigheder, i det omfang det er relevant.

- (63) Udgifterne til udvikling, anlægsarbejder, drift og vedligeholdelse af projekter af fælles interesse bør som hovedregel afholdes af brugerne af infrastrukturen. Omkostningsfordelingen bør sikre, at slutbrugerne ikke bærer en uforholdsmæssig stor byrde, især hvis det kan føre til energifattigdom. Projekter af fælles interesse bør være berettigede til grænseoverskridende omkostningsfordeling, hvis en vurdering af markedsefterspørgslen eller af den forventede indvirkning på tariffene indikerer, at udgifterne ikke kan forventes at blive dækket af indtægterne fra de tariffes, der betales af brugerne af infrastrukturen.
- (64) I et stadig mere sammenkøbet indre marked for energi er der brug for klare og gennemsigtige regler for grænseoverskridende omkostningsfordeling for at fremskynde investeringer i grænseoverskridende infrastruktur og i projekter med en grænseoverskridende indvirkning. Efterhånden som den grænseoverskridende energiinfrastruktur bliver mere integreret, leder flere projekter til fordele også uden for de områder, hvor de er opført. Det er derfor vigtigt med en retfærdig og gennemsigtig omkostningsdeling for at undgå uforholdsmæssigt store byrder for lokale forbrugere. Drøftelsen af en passende fordeling af omkostningerne bør baseres på en analyse af omkostninger og fordele ved et infrastrukturprojekt, der foretages på grundlag af en harmoniseret metode til analyse af energisystemet som helhed under anvendelse af det centrale scenarie og eventuelle følsomhedsanalyser, som er etableret med henblik på de tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789, og som giver mulighed for en solid analyse af bidraget fra projektet af fælles interesse eller gensidig interesse til Unionens energipolitikker om dekarbonisering, markedsintegration, konkurrence, bæredygtighed og forsyningssikkerhed. De medlemsstater i hvilke mindst 10 % af fordelene ved et projekt befinder sig, bør sammen med de nationale regulerende myndigheder deltage i drøftelser om omkostningsfordeling for at sikre, at projektet kan gennemføres, og at dets fordele kan opnås. Desuden bør der i aftaler om grænseoverskridende omkostningsfordeling overvejes efterfølgende ordninger for at sikre en retfærdig og forholdsmæssig deltagelse af ikkeværtlande, forudsat at sådanne tilpasninger er tydeligt fastlagt og struktureret på en måde, der beskytter investeringssikkerheden.
- (65) Det er vigtigt at sikre en stabil finansieringsramme for udviklingen af projekter af fælles interesse og samtidig minimere behovet for finansiel støtte, samtidig med at interesserede investorer tilskyndes med passende incitament og finansielle mekanismer. Når de nationale regulerende myndigheder træffer afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling, bør de fordele de effektivt afholdte investeringsomkostninger, sådan som det er relevant i betragtning af deres nationale tilgange og metoder ved lignende infrastruktur, på tværs af grænserne i deres helhed og medtage dem i de nationale tariffes. Derefter bør de nationale regulerende myndigheder, hvor det er relevant, afgøre, om deres indvirkning på de nationale tariffes kan udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for forbrugerne i deres respektive medlemsstater. De nationale regulerende myndigheder bør også forebygge risikoen for dobbelt støtte til projekter, ved at de tager de faktiske eller anslåede udgifter og indtægter i betragtning. Disse udgifter og indtægter bør kun tages i betragtning, hvis de vedrører projekterne og er beregnet til at dække de pågældende omkostninger.

- (66) For at lette drøftelserne om omkostningsdeling mellem de relevante medlemsstater og tredjelande bør der være mulighed for at samle projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse i bundter. Ved at give grupper af medlemsstater mulighed for at behandle et bundt af projekter som gensidigt fordelagtige kan win-win-løsninger fremmes, risici og transaktionsomkostninger i forhandlinger reduceres, og sandsynligheden for gennemførelse kan øges. Yderligere støtte på EU-plan, f.eks. gennem Connecting Europe-faciliteten, eller på regionalt plan ved hjælp af flaskehalsindtægter kan yderligere lette sådanne aftaler og fremme rettidig levering af prioriteret infrastruktur.
- (67) I artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2019/943 fastsættes tre prioriterede formål for anvendelsen af indtægter fra tildeling af overførselskapacitet, nemlig: a) sikring af, at den tildelte kapacitet faktisk står til rådighed, herunder kompensation for bindende kapacitet, b) bevarelse eller forøgelse af overførselskapacitet gennem optimering af eksisterende samkøringslinjer eller ved at dække omkostninger som følge af netinvesteringer, der er relevante for at reducere kapacitetsbegrænsning på samkøringslinjer, og c) kompensation til operatører af offshoreanlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder under de omstændigheder, der er fastsat deri. TSO'er bør sikre, at alle tre prioriterede formål opfyldes, herunder formålet i litra b). For at lette finansieringen af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der reducerer kapacitetsbegrænsninger på samkøringslinjer, og for at skabe forudsigelighed og gennemsigtighed i drøftelserne om afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til denne forordnings artikel 16 bør TSO'er pålægges at afsætte en begrænset andel af indtægterne fra kapacitetsbegrænsninger til sådanne investeringer. Dette krav berører ikke TSO'ernes ansvar for at træffe afgørelse om finansieringsprioriteter under de regulerende myndigheders tilsyn og i overensstemmelse med den metode, der er godkendt i henhold til artikel 19, stk. 4, i forordning (EU) 2019/943. Dette krav bør ikke finde anvendelse, hvis det kan påvises, at der ikke er behov for at opbygge yderligere grænseoverskridende kapacitet ved den pågældende medlemsstats grænser.
- (68) Hvis der ikke er nogen TSO i en medlemsstat, bør henvisninger til TSO'er i denne forordning finde tilsvarende anvendelse på distributionssystemoperatører (DSO'er).
- (69) Lovgivningen om det indre energimarked kræver, at tarifferne for adgang til net giver passende incitament til investeringer. Flere typer projekter af fælles interesse vil dog sandsynligvis have eksternaliteter, som muligvis ikke fuldt ud kan opfanges af og inddrives gennem det almindelige tarifsystem. Ved anvendelsen af lovgivningen for det indre energimarked bør de nationale regulerende myndigheder sikre en stabil og forudsigelig reguleringsmæssig og finansiel ramme med incitament til projekter af fælles interesse, herunder langsigtede incitament, der står i et rimeligt forhold til projektets specifikke risici. Denne ramme bør navnlig gælde for grænseoverskridende projekter, innovative transmissionsteknologier for elektricitet, der muliggør omfattende integration af vedvarende energi, af distribuerede energiressourcer eller af efterspørgselsreaktioner i sammenkoblede net, og energiteknologi- og digitaliseringsprojekter, som sandsynligvis vil indebære større risici end lignende projekter, der befinder sig i en enkelt medlemsstat, eller vil give Unionen større fordele. Desuden bør projekter med høje driftsudgifter også have adgang til passende incitament til investeringer. Navnlig vil offshorenet til vedvarende energi med en dobbelt funktion som elsammenkoblinger og forbindelse mellem projekter til produktion af offshore vedvarende energi sandsynligvis indebære større risici end sammenlignelige onshoreinfrastrukturprojekter på grund af deres iboende forbindelse

til produktionsaktiver, som medfører lovgivningsmæssige risici, finansieringsrisici såsom behovet for foregribende investeringer, markedsrisici og risici i forbindelse med anvendelsen af nye innovative teknologier.

- (70) Forordning (EU) 2022/869 har vist merværdien ved at mobilisere privat finansiering gennem betydelig finansiel støtte fra Unionen for at muliggøre gennemførelsen af projekter af betydning for Unionen. I betragtning af den økonomiske og finansielle situation og de budgetmæssige begrænsninger bør målrettet støtte fortsætte under den flerårige finansielle ramme, også med henblik på at mindske risikoen ved projekter og tiltrække private investeringer for at maksimere virkningen af offentlig finansiering og fordelene herved for unionsborgerne og for at tiltrække nye investorer til prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, som er anført i bilag I til denne forordning, samtidig med at Unionens budgetmæssige bidrag holdes på et minimum.
- (71) Projekter af fælles interesse bør være berettigede til finansiel støtte fra Unionen til undersøgelser og på visse betingelser til anlægsarbejder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1153³¹ i form af tilskud eller innovative finansielle instrumenter for at sikre, at der kan ydes skræddersyet støtte til projekter af fælles interesse, som ikke er levedygtige under de eksisterende lovgivningsmæssige rammer og markedsvilkår. Det er vigtigt at undgå konkurrenceforvridning, navnlig mellem projekter, som bidrager til opnåelsen af samme EU-prioriterede korridor. En sådan finansiel bistand bør sikre de nødvendige synergier med andre EU-midler, der er til rådighed til finansiering af intelligente energidistributionsnet og med Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294³².
- (72) Der bør gælde en tretrinmodel for investeringer i projekter af fælles interesse. For det første bør markedet have prioritet til at investere. For det andet, hvis investeringerne ikke foretages af markedet, bør reguleringsmæssige løsninger forsøges anvendt, de relevante reguleringsmæssige rammer bør om nødvendigt justeres, og den korrekte anvendelse af de relevante reguleringsmæssige rammer bør sikres. For det tredje bør der, hvis de to første trin ikke er i stand til at udløse de fornødne investeringer i projekter af fælles interesse, kunne ydes finansiel støtte fra Unionen, hvis projektet af fælles interesse opfylder de gældende kriterier for støtteberettigelse.
- (73) Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse bør ikke være berettigede til finansiel støtte fra Unionen, hvis projektiværksættere, -operatører eller -investorer befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 138 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509³³, f.eks. i tilfælde af en dom for svig, korrupsion eller adfærd i forbindelse med en kriminel organisation. Det bør være muligt at fjerne et projekt af fælles interesse fra EU-listen, hvis optagelsen på listen skete på grundlag af forkerte oplysninger, som var afgørende for optagelsen, eller hvis projektet ikke er i overensstemmelse med EU-

---

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1153 af 7. juli 2021 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) nr. 283/2014 (EUT L 249 af 14.7.2021, s. 38, <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1153/oj>).

³² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1294/oj).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

retten. For et projekt af fælles interesse i de medlemsstater, der er omfattet af en undtagelse i henhold til denne forordning, bør disse medlemsstater, når de støtter eventuelle ansøgninger om finansiering i henhold til forordning (EU) 2022/869 til sådanne projekter, sikre, at projekterne ikke direkte eller indirekte gavner personer eller enheder, der befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

- (74) Tilskud til anlægsarbejder vedrørende projekter af gensidig interesse bør være tilgængelige på samme betingelser som for projekter af fælles interesse, hvis de bidrager til Unionens overordnede energi- og klimapolitiske mål, og hvis tredjelandets dekarboniseringsmål er i overensstemmelse med Parisaftalen.
- (75) Unionen bør lette energiprojekter i regioner, der er ugunstigt stillede, mindre sammenkoblede, perifere, beliggende i den yderste periferi eller isolerede, for at muliggøre adgang til de transeuropæiske energinet med henblik på at fremskynde dekarboniseringsprocessen og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer.
- (76) I overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 4. februar 2011 om, at ingen medlemsstat bør forblive isoleret fra de europæiske gas- og elnet efter 2015 eller se sin energisikkerhed blive bragt i fare på grund af manglen på passende sammenkoblinger, har denne forordning til formål at sikre adgang til de transeuropæiske energinet ved at bringe Cyperns og Maltas energiisolation til ophør, eftersom de stadig ikke er sammenkoblet med det transeuropæiske gasnet. Dette formål bør blive opfyldt ved at tillade projekter under udvikling eller planlægning, der har fået status som projekt af fælles interesse i henhold til forordning (EU) 2022/869, at bevare deres status, indtil Cypern og Malta er sammenkoblet med det transeuropæiske gasnet, eller indtil den 31. december 2029, alt efter hvad der indtræffer først. Ud over at bidrage til udviklingen af markedet for vedvarende energi, energisystemets fleksibilitet og modstandsdygtighed samt forsyningssikkerheden vil disse projekter sikre adgang til fremtidige energimarkeder, herunder for brint, og bidrage til at nå Unionens overordnede energi- og klimapolitiske mål.
- (77) For at sikre overensstemmelse mellem de foreslåede ændringer i henhold til denne forordning og Unionens ramme for el-, gas- og brintmarkeder foreslås der tilsvarende ændringer af artikel 3 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942³⁴, artikel 48 i forordning (EU) 2019/943 og artikel 60 og 61 i forordning (EU) 2024/1789. Disse ændringer vedrører anvendelsen af det centrale scenarie i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan, overvejelse af trådløse løsninger og andre alternativer til systemudvidelse og præcisering af tidshorizonten for planerne. De pågældende forordninger bør derfor ændres.
- (78) For at sikre rettidig udvikling af vigtige energiinfrastrukturprojekter for Unionen bør den tredje EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse forblive i kraft, indtil den første EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der er opstillet i henhold til denne forordning, træder i kraft. For at gøre det muligt at udvikle, overvåge og finansiere projekterne af fælles interesse på den tredje EU-liste, jf. forordning (EU) 2022/869, bør visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/869 forblive i kraft og have virkning, indtil den første EU-liste over

---

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/942/oj>).

projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der er opstillet i henhold til denne forordning, træder i kraft.

- (79) For at sikre, at EU-listen begrænses til de projekter, der bidrager mest til gennemførelsen af de prioriterede strategiske energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er fastsat i bilag I til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290 med henblik på at ændre bilagene til denne forordning for at oprette og revidere EU-listen, samtidig med at medlemsstaternes ret til at godkende projekter på EU-listen, der vedrører deres områder, respekteres.
- (80) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 bør delegeres til Kommissionen med henblik på at udvikle det centrale scenarie, som danner grundlag for netplanlægningen på EU-plan.
- (81) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 bør delegeres til Kommissionen med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser TSO'er kan anvende flaskehalsindtægter, og på hvilke betingelser formålet i artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2019/943 anses for at være opfyldt i tilstrækkelig grad.
- (82) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁵. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (83) Drøftelserne i grupperne er afgørende for, at Kommissionen kan vedtage de delegerede retsakter, hvorved EU-listen opstilles. Det er derfor hensigtsmæssigt, i det omfang det er muligt, at Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om resultaterne og kan sende eksperter til møderne i grupperne i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. Under hensyntagen til behovet for at sikre, at målene i denne forordning nås, og i betragtning af antallet af projekter på EU-listerne indtil videre bør det samlede antal projekter af fælles interesse forblive håndterbart, og det bør derfor ikke væsentligt overstige 220.
- (84) Forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed, og forordning (EU) 2022/869 bør ophæves.
- (85) Målene for denne forordning, nemlig udvikling af og interoperabilitet mellem transeuropæiske energinet og tilslutning til sådanne net, som bidrager til at sikre modvirkning af klimaændringer, navnlig at nå Unionens mål for klima og energi og dens mål om klimaneutralitet senest i 2050, og at sikre sammenkoblinger, energisikkerhed, markeds- og systemintegration, konkurrence, der gavner alle medlemsstater og overkommelige energipriser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske

---

³⁵ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj).

Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for rettidig udvikling af og interoperabilitet for de prioriterede korridorer og -områder i den transeuropæiske energiinfrastruktur (prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder), der er anført i bilag I, og som bidrager til at sikre modvirkning af klimaændringer, navnlig at nå Unionens mål for energi og klima og dens mål om klimaneutralitet senest i 2050, og at sikre sammenkoblinger, energisikkerhed, markeds- og systemintegration, konkurrence, der gavner alle medlemsstater, samt overkommelige energipriser.
2. Denne forordning omhandler navnlig:
  - a) udpegelsen af projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse på EU-listen
  - b) lettelse af den rettidige gennemførelse af projekter på EU-listen ved at strømline, tættere samordne og fremskynde tilladelsesprocessen og styrke gennemsigtigheden og offentlighedens deltagelse
  - c) fastlæggelse af regler for den grænseoverskridende fordeling af omkostninger og risikorelaterede incitamenter for projekter på EU-listen
  - d) fastlæggelse af betingelserne for, hvornår projekter på EU-listen kan opnå finansiel støtte fra Unionen.

Artikel 2

Definitioner

Ud over definitionerne i forordning (EU) 2018/1999, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001³⁶ og i direktiv (EU) 2019/944 og (EU) 2024/1788 forstås i nærværende forordning ved:

---

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- 1) "energiinfrastruktur": fysisk udstyr eller anlæg henhørende under energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, som er beliggende inden for Unionen eller forbinder Unionen og tredjelande
- 2) "energiinfrastrukturflaskehals": begrænsning af de fysiske strømme i et energisystem forårsaget af utilstrækkelig transmissionskapacitet, hvilket bl.a. omfatter fraværet af infrastruktur
- 3) "samlet afgørelse": det bindende dokument, der er tilgængeligt for projektivrærksættere i skriftlig eller elektronisk form, og som består af eller indeholder den afgørelse eller samling af afgørelser truffet af en medlemsstats myndighed eller myndigheder med undtagelse af domstole, der fastslår, hvorvidt en projektivrærksætter gives tilladelse til at bygge den til realiseringen af et projekt af fælles interesse eller et projekt af gensidig interesse nødvendige energiinfrastruktur ved at have mulighed for at påbegynde eller anskaffe og påbegynde det nødvendige bygge- og anlægsarbejde (byggeklar fase), med forbehold af eventuelle afgørelser, som træffes i forbindelse med en administrativ klageprocedure
- 4) "projekt": en/et eller flere ledninger, rørledninger, faciliteter, udstyr eller anlæg henhørende under energiinfrastrukturkategorierne i bilag II
- 5) "projekt af fælles interesse": et projekt, som er nødvendigt for at gennemføre de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I, og som er opført på EU-listen
- 6) "projekt af gensidig interesse": et projekt, der fremmes af Unionen i samarbejde med et tredjeland, og som støttes af regeringerne i de direkte berørte lande, bidrager til Unionens 2050-mål om klimaneutralitet, er opført på EU-listen og falder ind under en af de infrastrukturkategorier for elektricitet, der er anført i bilag II, punkt 1, litra a), d) eller h), og forbinder Unionens elsystem med et tredjelands elnet eller falder ind under en af de infrastrukturkategorier for brint, der er anført i bilag II, punkt 2, eller falder ind under en af de infrastrukturkategorier for CO₂, der er anført i nævnte bilags punkt 4, litra a) eller c)
- 7) "konkurrerende projekter": projekter, der helt eller delvist behandler de samme konstaterede infrastrukturbehov
- 8) "projektivrærksætter": en af følgende:
  - a) en transmissionssystemoperatør (TSO), distributionssystemoperatør (DSO), brintnetoperatør (HNO) eller en anden operatør eller investor, som udvikler et projekt på EU-listen
  - b) hvis der er flere end én sådanne TSO'er, DSO'er, HNO'er, andre operatører eller investorer eller en sammenslutning deraf, den enhed med status som juridisk person i henhold til gældende national ret, som er udpeget ved en kontraktlig aftale, der er indgået mellem parterne, og er beføjet til at indgå retlige forpligtelser og påtage sig økonomisk ansvar på kontraktparternes vegne
- 9) "intelligent elnet": et elnet, herunder på øer, der ikke er sammenkoblede eller ikke tilstrækkeligt forbundne med de transeuropæiske energinet, der muliggør omkostningseffektiv integration af og aktiv kontrol med adfærden og handlingerne hos alle brugere, der er tilsluttet det, herunder producenter,

forbrugere og producent-forbrugere, med henblik på at sikre et økonomisk effektivt og bæredygtigt elsystem med lave tab og et højt niveau af integration af vedvarende energikilder, af forsyningssikkerhed og af sikkerhed, og hvor netoperatøren digitalt kan overvåge de tilsluttede brugeres handlinger, og informations- og kommunikationsteknologier til kommunikation med tilknyttede netoperatører, producenter, energilagingsanlæg og forbrugere eller producent-forbrugere med henblik på at overføre og distribuere elektricitet på en bæredygtig, omkostningseffektiv og sikker måde

- 10) "national regulerende myndighed": en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 76, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1788 eller en regulerende myndighed på nationalt plan, der er udpeget i henhold til artikel 57 i direktiv (EU) 2019/944
- 11) "relevant national regulerende myndighed": den nationale regulerende myndighed i de medlemsstater, der er vært for et projekt, og i medlemsstater, hvor projektet har en betydelig positiv virkning
- 12) "berørt myndighed": en myndighed, der i henhold til national ret har kompetence til at udstede forskellige tilladelser og godkendelser vedrørende planlægning, udformning og opførelse af fast ejendom, der er nødvendig for at færdiggøre et projekt af fælles interesse eller et projekt af gensidig interesse, herunder energiinfrastruktur i sig selv, og den myndighed, der har kompetence til at udstede tilladelser og godkendelser vedrørende det arbejde, der er nødvendigt for at færdiggøre projektet
- 13) "anlægsarbejde": indkøb, levering og anvendelse af komponenter, systemer og tjenesteydelser, herunder software, udførelse af udviklings-, omstillings-, bygge- og anlægsaktiviteter vedrørende et projekt, overtagelsen af anlægget og iværksættelsen af et projekt
- 14) "undersøgelser": de aktiviteter, der er nødvendige for at forberede projektets gennemførelse, som f.eks. forberedende samt gennemførligheds-, evaluerings-, afprøvnings- og valideringsmæssige undersøgelser, herunder software, og alle andre tekniske hjælpeforanstaltninger, inklusive forudgående skridt til at definere og udvikle et projekt og træffe beslutning om finansieringen heraf, f.eks. rekognoscering af de pågældende lokaliteter og udarbejdelse af en finansieringspakke
- 15) "ibrugtagning": processen til at tage et projekt i drift, når det er blevet bygget
- 16) "dedikerede brintaktiver": brintinfrastruktur, der er udformet udelukkende til brug og transport af ren brint uden behov for yderligere tilpasningsarbejder, herunder rørledningsnet eller lagringsfaciliteter, som er nyetablerede, omstillet fra transmission eller lagring af naturgasaktiver eller begge dele
- 17) "omstilling": teknisk opgradering eller ændring af eksisterende naturgasinfrastruktur med henblik på at sikre, at den er dedikeret udelukkende til brug af brint
- 18) "klimatilpasning": en proces, hvormed det sikres, at energiinfrastrukturen opnår modstandsdygtighed over for de potentielle negative virkninger af klimaændringer gennem en vurdering af klimasårbarhed og -risici, herunder gennem relevante tilpasningsforanstaltninger

- 19) "trådløse løsninger": investeringer i energiinfrastruktur til elektricitet, som kan øge den tilgængelige netkapacitet eller forbedre effektiviteten af netdriften ved at anvende netforbedrende teknologi, herunder digitale løsninger.

KAPITEL II

Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse

Artikel 3

EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse

1. Der oprettes regionale grupper ("grupper") efter processen i bilag III, afsnit 1. Medlemskab af hver gruppe skal være baseret på de enkelte prioriterede korridorer og områder og deres respektive geografiske dækning, jf. bilag I. Grupperne kan fusionere eller mødes i forskellige sammensætninger efter behov. Den tværregionale mødesammensætning for alle grupper er TEN-E-gruppen. Beslutningskompetencen inden for grupperne skal være begrænset til medlemsstaterne og Kommissionen (samlet benævnt "det beslutningstagende organ") og baseret på konsensus.
2. TEN-E-gruppen vedtager sin egen forretningsorden under hensyntagen til bestemmelserne fastsat i bilag III. Denne forretningsorden finder anvendelse på alle grupper.
3. Hver gruppes beslutningstagende organ vedtager en regional liste over projekter udarbejdet i overensstemmelse med: den proces, der er beskrevet i bilag III, afsnit 2, hvert projekts bidrag til gennemførelsen af de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I, og deres opfyldelse af kriterierne i artikel 4.

I forbindelse med en gruppes beslutningstagende organs udarbejdelse af sin regionale liste:

- a) skal hvert enkelt projektforslag godkendes af de medlemsstater, hvis territorium projektet vedrører; hvis en medlemsstat ikke giver sin godkendelse, skal den begrunde dette over for det pågældende beslutningstagende organ
  - b) skal det tage hensyn til rådgivning fra Kommissionen med henblik på at nå frem til et håndterbart samlet antal projekter på EU-listen.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere denne forordning ved at opstille EU-listen, jf. dog traktatens artikel 172, stk. 2.

EU-listen opstilles hvert andet år på grundlag af de regionale lister, der er fastlagt af de beslutningstagende organer i de grupper, som er oprettet i henhold til bilag III, afsnit 1, punkt 1, efter den i stk. 3 i nærværende artikel fastsatte procedure.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt om opstilling af den første EU-liste i henhold til denne forordning senest den 30. november 2029.

Hvis en delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen i henhold til dette stykke ikke kan træde i kraft på grund af en indsigelse fra enten Europa-Parlamentet eller Rådet i medfør af artikel 23, stk. 6, indkalder Kommissionen straks grupperne med henblik på at udarbejde nye regionale lister under hensyntagen til begrundelsen for

indsigelsen. Kommissionen vedtager hurtigst muligt en ny delegeret retsakt om fastsættelse af EU-listen.

5. Når Kommissionen opstiller EU-listen ved at kombinere de regionale lister, der er omhandlet i stk. 3, skal den under behørig hensyntagen til gruppernes drøftelser:
  - a) sikre, at kun projekter, der opfylder kriterierne omhandlet i artikel 4, optages på listen
  - b) sikre tværregional sammenhæng
  - c) tage medlemsstaternes udtalelser, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 10, i betragtning
  - d) bestrebe sig på at tilsikre et håndterbart samlet antal projekter på EU-listen.
6. Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der falder ind under energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c), d), f) og h), alt efter tilfældet, integreres i de relevante regionale investeringsplaner, som vedtages i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EU) 2019/943, og i de relevante nationale tiårige netudviklingsplaner, som vedtages i overensstemmelse med artikel 51 i direktiv (EU) 2019/944. Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der falder ind under energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 2, alt efter tilfældet, integreres i den tiårige netudviklingsplan for brint, jf. artikel 55 i direktiv (EU) 2024/1788, samt andre nationale infrastrukturplaner, alt efter hvad der er relevant. Sådanne projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse skal have den højest mulige prioritering i hver af disse nationale planer. Dette stykke finder ikke anvendelse på konkurrerende projekter eller projekter, der ikke er tilstrækkeligt modne til at være genstand for en projektspecifik cost-benefit-analyse, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 1, litra d).
7. Projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der falder ind under energiinfrastrukturkategorierne i punkt 1, litra a), b), c), d), f) og h), og punkt 2 i bilag II, alt efter tilfældet, og som er konkurrerende projekter eller projekter, der ikke er tilstrækkeligt modne til at være genstand for en projektspecifik cost-benefit-analyse som omhandlet i bilag III, afsnit 2, punkt 1, litra d), kan medtages i de relevante regionale investeringsplaner, de nationale tiårige netudviklingsplaner og andre nationale infrastrukturplaner, alt efter hvad der er relevant, som projekter under overvejelse.

Artikel 4

Kriterier for gruppernes vurdering af projekter

1. Et projekt af fælles interesse skal opfylde følgende generelle kriterier:
  - a) projektet er nødvendigt for mindst én/ét af de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I
  - b) de potentielle samlede fordele ved projektet vurderet i henhold til de respektive specifikke kriterier i stk. 3 overstiger omkostningerne, herunder på lang sigt
  - c) projektet opfylder ét eller flere af følgende kriterier:
    - i) det involverer mindst to medlemsstater ved direkte eller indirekte (via sammenkobling med et tredjeland) at overskride grænsen mellem to eller flere medlemsstater

- ii) det er placeret på en medlemsstats område, enten inde i landet eller offshore, herunder øer, og har en betydelig grænseoverskridende virkning, jf. bilag IV, punkt 1.

2. Et projekt af gensidig interesse skal opfylde alle følgende generelle kriterier:

- a) projektet bidrager væsentligt til de i artikel 1, stk. 1, omhandlede mål og til tredjelandets mål, navnlig ved ikke at stå i vejen for tredjelandets kapacitet til at udfase energiproduktionsaktiver baseret på fossile brændstoffer til sit indenlandske forbrug, samt til bæredygtighed
- b) de potentielle samlede fordele ved projektet vurderet i henhold til de respektive specifikke kriterier i stk. 3 for Unionen eller kumulativt for Unionen og den kontraherende part i Energifællesskabet eller det EØS-land, der er direkte involveret i projektet, overstiger omkostningerne for Unionen eller kumulativt for Unionen og den kontraherende part i Energifællesskabet eller EØS-landet, alt efter tilfældet, herunder på længere sigt
- c) projektet forbinder mindst én medlemsstats område direkte med et tredjelandets område ved at forbinde den pågældende medlemsstat direkte med det første sammenkoblingspunkt i tredjelandets elnet eller det første brint- eller CO₂-sammenkoblingspunkt i tredjelandet og har en betydelig grænseoverskridende virkning jf. bilag IV, punkt 2
- d) for så vidt angår den del af projektet, der er placeret på medlemsstatens område, er projektet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/944 og (EU) 2024/1788, hvis det falder ind under de infrastruktur kategorier, der er anført i punkt 1 og 2 i bilag II til denne forordning
- e) der er en høj grad af konvergens i den lovgivningsmæssige ramme i det involverede tredjeland, og de retlige håndhævelsesmekanismer er påvist til støtte for Unionens politikmål, navnlig for at sikre:
  - i) et velfungerende indre energimarked i Unionen
  - ii) netsikkerhed og forsyningssikkerhed i Unionen baseret på bl.a. diversificering af kilder, samarbejde og solidaritet
  - iii) et energisystem, herunder produktion, transmission og distribution, der støtter målet om klimaneutralitet i overensstemmelse med Parisaftalen og Unionens mål for energi og klima og dens 2050-mål om klimaneutralitet, og som navnlig indebærer, at der undgås kulstoflækage
- f) det involverede tredjeland støtter projektets prioriterede status, jf. artikel 7, og andre investeringer i tredjelandet, som er nødvendige for at realisere fordelene ved projektet, jf. dette stykkes litra b), og forpligter sig udtrykkeligt til at overholde en lignende tidsplan for fremskyndet gennemførelse og andre politik- og reguleringsmæssige støtteforanstaltninger for så vidt angår projekter af fælles interesse i Unionen.

Med hensyn til projekter vedrørende lagring af CO₂, der falder ind under energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 4), litra c), skal projektet være nødvendigt for at muliggøre grænseoverskridende transport og lagring af CO₂, og det tredjeland, hvor projektet er placeret, skal have en passende retlig ramme baseret på dokumenterede effektive håndhævelsesmekanismer til at sikre, at der i tilknytning til projektet er standarder og sikkerhedsforanstaltninger, som forebygger enhver CO₂-lækage. Med hensyn til klimaet, menneskers sundhed og økosystemerne skal

sikkerheden og effektiviteten af den permanente lagring af CO₂ garanteres og som minimum nå det samme niveau som det, der er fastsat i EU-retten.

3. Følgende specifikke kriterier finder anvendelse på projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, alt efter tilfældet, der er omfattet af specifikke energiinfrastrukturkategorier:

- a) for så vidt angår projekter vedrørende eltransmission, -distribution og -oplagring, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c), d), f) og h), skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed gennem integration af vedvarende energi i nettet og transmission eller distribution af energi produceret fra vedvarende energikilder til store forbrugscentre og oplagringssteder og til at reducere energiindskrænkningen, hvor det er relevant, og bidrage til mindst ét af følgende specifikke kriterier:
  - i) markedsintegration, bl.a. ved at ophæve energiisolationen for mindst én medlemsstat og ved at reducere energiinfrastrukturflaskehalse, og gennem konkurrence, interoperabilitet og systemfleksibilitet
  - ii) forsyningssikkerhed, bl.a. gennem interoperabilitet, systemfleksibilitet, cybersikkerhed, hensigtsmæssige forbindelser og sikker og pålidelig systemdrift
- b) for så vidt angår projekter vedrørende intelligente elnet, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, litra g), skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed gennem integration af vedvarende energi i nettet samt mindst to af følgende specifikke kriterier:
  - i) forsyningssikkerhed, bl.a. gennem effektivitet og interoperabilitet af eltransmissionen og -distributionen i den daglige drift af nettet, undgåelse af overbelastning og integration og inddragelse af netbrugere
  - ii) markedsintegration, bl.a. gennem effektiv systemdrift og brug af sammenkoblinger
  - iii) netsikkerhed, fleksibilitet og forsyningskvalitet, bl.a. gennem øget anvendelse af innovation inden for balancering, fleksibilitetsmarkeder, cybersikkerhed, overvågning, systemkontrol og fejlkorrektion
  - iv) intelligent sektorintegration, enten i energisystemet gennem forbindelse af forskellige energibærere og -sektorer, eller på en bredere måde, der favoriserer synergier og koordinering mellem energi-, transport- og telekommunikationssektorerne
- c) for så vidt angår projekter, der er omfattet af infrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, litra e), skal projektet bidrage væsentligt til følgende specifikke kriterier:
  - i) forsyningssikkerhed, herunder ved at beskytte aktiver mod risici og bidrage til de foranstaltninger, der er udpeget i henhold til artikel 7 og 11 i forordning (EU) 2019/941 om risikoberedskab i elsektoren
  - ii) netsikkerhed, herunder gennem foranstaltninger, der fremmer en højere grad af fysisk sikkerhed og cybersikkerhed, overvågning og systemkontrol
- d) for så vidt angår projekter om transport og lagring af CO₂, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 4, skal projektet bidrage

væsentligt til bæredygtighed gennem nedbringelse af CO₂-emissioner i forbundne industriinstallationer og bidrage til samtlige følgende specifikke kriterier:

- i) undgåelse af CO₂-emissioner og samtidig opretholdelse af forsyningssikkerheden
  - ii) styrkelse af CO₂-transports og -lagrings modstandsdygtighed og sikkerhed
  - iii) effektiv anvendelse af ressourcerne ved at muliggøre sammenkobling af flere CO₂-kilder og -lagringssteder via fælles infrastruktur og minimering af miljøbelastningen og risici
- e) for så vidt angår brintprojekter, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 2, skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed, bl.a. ved at reducere drivhusgasemissioner, fremme udbredelsen af vedvarende eller kulstoffattig brint med fokus på brint fra vedvarende energikilder, navnlig slutanvendelsesapplikationer såsom sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, og hvor mere energieffektive løsninger ikke er gennemførlige, og støtte variabel elproduktion fra vedvarende energikilder ved at tilbyde fleksibilitet og/eller lagringsløsninger og projektet skal bidrage væsentligt til mindst ét af følgende specifikke kriterier:
- i) markedsintegration, bl.a. ved at forbinde eksisterende eller nye brintnet i medlemsstaterne eller på anden måde bidrage til etableringen af et EU-dækkende net til transport og lagring af brint, og sikring af interoperabilitet mellem forbundne systemer
  - ii) forsyningssikkerhed og fleksibilitet, bl.a. gennem hensigtsmæssige forbindelser og fremme af sikker og pålidelig systemdrift
  - iii) konkurrence, bl.a. ved at give adgang til flere forsyningskilder og netbrugere på et gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag
- f) for så vidt angår elektrolyseanlæg, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 3, skal projektet bidrage væsentligt til alle følgende specifikke kriterier:
- i) bæredygtighed, bl.a. ved at reducere drivhusgasemissioner og fremme udbredelsen af vedvarende eller kulstoffattig brint, navnlig fra vedvarende kilder, såvel som syntetiske brændstoffer fra disse kilder
  - ii) forsyningssikkerhed, bl.a. ved at bidrage til sikker, effektiv og pålidelig systemdrift eller ved at tilbyde lagring, fleksibilitetsløsninger eller begge dele såsom fleksibelt elforbrug og balancerings-tjenester
  - iii) fremme af fleksibilitetsydelse såsom fleksibelt elforbrug og lagring ved at fremme intelligent integration af energisektoren gennem etablering af forbindelser til andre energibærere og -sektorer.
4. For så vidt angår projekter, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, vurderes bidraget til kriterierne i stk. 3 i denne artikel i overensstemmelse med de indikatorer, der er anført i bilag IV, punkt 3-8.
5. Med henblik på at lette vurderingen af alle projekter, der vil kunne udvælges som projekter af fælles interesse, og som vil kunne optages på en regional liste, vurderer

hver gruppe projektets bidrag til gennemførelsen af samme prioriterede energiinfrastrukturkorridor eller -område på gennemsigtig og objektiv vis. Hver gruppe skal fastlægge sin vurderingsmetode på grundlag af det akkumulerede bidrag til kriterierne omhandlet i stk. 3. Denne vurdering skal munde ud i en rangordning af projekterne til gruppens interne brug. Hverken den regionale liste eller EU-listen skal omfatte nogen rangorden, ej heller skal rangordenen anvendes til noget efterfølgende formål andet end som omhandlet i bilag III, afsnit 2, punkt 15.

I forbindelse med vurderingen af projekterne skal hver gruppe, for at sikre en ensartet vurderingsmetode blandt grupperne, endvidere tage behørigt hensyn til:

- a) hvor hastende det enkelte foreslåede projekt er, og hvad det bidrager med, med sigte på opfyldelsen af Unionens mål for energi og klima og dens 2050-mål om klimaneutralitet og mål om markedsintegration, konkurrence, bæredygtighed og forsyningsikkerhed
- b) hvert foreslået projekts komplementaritet med andre foreslåede projekter, herunder konkurrerende eller potentielt konkurrerende projekter
- c) mulige synergier med prioriterede korridorer og tematiske områder identificeret inden for rammerne af tværeuropæiske transport- og telekommunikationsnet
- d) for foreslåede projekter, der på tidspunktet for evalueringen er projekter på EU-listen, fremskridtene med gennemførelsen og deres overholdelse af rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelserne i denne forordning
- e) ethvert tredjelandets direkte eller indirekte ejerskab som modtager, aktionær eller endelig modtager som projektiværksætter i et af de foreslåede projekter.

For så vidt angår projekter vedrørende intelligente elnet, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, litra g), og projekter, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1, litra e), rangordnes de projekter, der påvirker de samme to medlemsstater, ligesom der også tages behørigt hensyn til antallet af brugere, som berøres af projektet, det årlige energiforbrug og andelen af produktion fra ikkeregulerbare ressourcer i det område, hvor disse brugere befinder sig.

Artikel 5

Gennemførelse og overvågning af projekter på EU-listen

1. Projektiværksættere udarbejder en gennemførelsesplan for projekter på EU-listen senest to måneder efter deres optagelse på EU-listen, hvori der indgår en tidsplan, der omfatter følgende:
  - a) gennemførligheds- og projekteringsundersøgelser, herunder risikovurderingsundersøgelser for så vidt angår klimatilpasning og fysisk sikkerhed og cybersikkerhed, der bygger på kravene i direktiv (EU) 2022/2557 og (EU) 2022/2555, hvor det er relevant, samt overholdelse af miljølovgivningen og princippet om "ikke at gøre væsentlig skade"
  - b) godkendelse fra nationale regulerende myndigheder eller enhver anden berørt myndighed
  - c) anlægsarbejder og ibrugtagning

- d) tilladelsesprocessen, der er omhandlet i artikel 10, stk. 9, litra c).
2. TSO'er, DSO'er HNO'er og andre operatører samarbejder med hinanden med det formål at lette udviklingen af projekter på EU-listen inden for deres område.
  3. Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet") og de berørte grupper overvåger, hvilke fremskridt der gøres med gennemførelsen af projekter på EU-listen, og fremsætter de nødvendige anbefalinger til foranstaltninger beregnet til at lette deres gennemførelse. Grupperne kan anmode om yderligere oplysninger i overensstemmelse med stk. 4, 5 og 6, indkalde til møder med relevante parter og opfordre Kommissionen til at kontrollere de fremsendte oplysninger på stedet.
  4. Senest den 31. december i det år, hvor den EU-liste, som projektet er opført på, træder i kraft og begynder at have virkning, og hvert efterfølgende år fremsender projektiværksætterne en rapport for hvert projekt af fælles interesse og projekt af gensidig interesse, som de fremmer, til den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

Rapporten skal indeholde nærmere oplysninger om:

- a) fremskridtene for så vidt angår udvikling, bygning og ibrugtagning af projektet som angivet i gennemførelsesplanen i nærværende artikels stk. 1, navnlig med hensyn til tilladelsesprocessen og høringsproceduren samt overholdelse af miljølovgivningen og af princippet om, at projektet "ikke gør væsentlig skade" på miljøet, de klimatilpasningsforanstaltninger, der er truffet, og de afbødende foranstaltninger, der er truffet som følge af de risici, der er vurderet for projektet i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), hvor det er relevant, og på grundlag af kravene i direktiv (EU) 2022/2557 og (EU) 2022/2555, hvor det er relevant
  - b) eventuelle forsinkelser i forhold til gennemførelsesplanen, årsagerne til disse forsinkelser og eventuelle andre vanskeligheder
  - c) hvor det er relevant, en revideret gennemførelsesplan til afhjælpning af forsinkelser.
5. De i artikel 8, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder forelægger senest den 28. februar hvert år efter projektiværksætterens indsendelse af rapporten i nærværende artikels stk. 4 agenturet og den relevante gruppe rapporten i nærværende artikels stk. 4 suppleret med oplysninger om fremskridt og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen af og tilladelsesprocesserne for projekter på EU-listen, som er placeret på deres respektive område, inklusive årsagerne til disse forsinkelser. De kompetente myndigheders bidrag til rapporten skal være tydeligt markeret og udarbejdet uden at ændre teksten i projektiværksætterens rapport.
  6. Senest den 30. april i hvert år, hvor en ny EU-liste skal vedtages, forelægger agenturet grupperne en samlet rapport om de projekter på EU-listen, der henhører under de nationale regulerende myndigheders kompetence, hvori de nåede fremskridt og de forventede ændringer i projektudgifterne evalueres, og hvori der, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsættes anbefalinger til afhjælpning af opståede forsinkelser og vanskeligheder. Denne samlede rapport skal også indeholde en evaluering af gennemførelsen af artikel 3, stk. 6 og 7, for så vidt angår projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse.

I behørigt begrundede tilfælde kan agenturet anmode kompetente myndigheder om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver i henhold til nærværende stykke.

7. Er ibrugtagningen af et projekt på EU-listen forsinket i forhold til gennemførelsesplanen af andre end tungtvejende årsager, der ligger uden for projektiværksætterens kontrol, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
- a) for så vidt at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 55, stk. 7, litra a), b) eller c), i direktiv (EU) 2024/1788 og artikel 51, stk. 7, litra a), b) eller c), i direktiv (EU) 2019/944, finder anvendelse i henhold til den pågældende nationale ret, sikrer de nationale regulerende myndigheder, at investeringen gennemføres
  - b) hvis foranstaltningerne truffet af de nationale regulerende myndigheder i henhold til nærværende stykkes litra a) ikke finder anvendelse, vælger projektiværksætteren senest 12 måneder fra datoen for ibrugtagningen i gennemførelsesplanen en tredjepart til at finansiere eller bygge hele eller en del af projektet
  - c) er der ikke valgt en tredjepart i henhold til litra b), kan medlemsstaten eller den nationale regulerende myndighed, hvis medlemsstaten har truffet bestemmelse herom, senest to måneder efter udløbet af fristen i litra b) udpege en tredjepart til at finansiere eller bygge projektet, som skal accepteres af projektiværksætteren
  - d) hvis forsinkelsen i forhold til datoen for ibrugtagning i gennemførelsesplanen overstiger 26 måneder, kan Kommissionen på de i aftalen fastsatte betingelser og i fuldt samarbejde med de berørte medlemsstater iværksætte en indkaldelse af forslag, som er åben for enhver tredjepart, der er i stand til at blive projektiværksætter, med det formål at færdiggøre projektet i henhold til en aftalt tidsplan
  - e) hvor foranstaltningerne omhandlet i litra c) eller d) finder anvendelse, skal den systemoperatør, i hvis område investeringen er beliggende: give de gennemførende operatører eller investorer eller tredjeparter alle de oplysninger, der er nødvendige for at realisere investeringen, tilslutte nye aktiver til transmissionsnettet eller, hvor det er relevant, distributionsnettet og overordnet set gøre sit bedste for at lette gennemførelsen af investeringen og befordre sikker, pålidelig og effektiv drift og vedligeholdelse af projektet på EU-listen.
8. Et projekt på EU-listen kan fjernes fra EU-listen i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 4, hvis optagelsen på listen skete på grundlag af forkerte oplysninger, som var afgørende for optagelsen, eller hvis projektet ikke er i overensstemmelse med EU-retten.
9. Projekter, der ikke længere er opført på EU-listen, mister alle rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til den status som projekt af fælles interesse eller projekt af gensidig interesse, der følger af denne forordning.

Dog gælder, at et projekt, som ikke længere er opført på EU-listen, men for hvilken den kompetente myndighed har godkendt en ansøgning til behandling, bibeholder de rettigheder og forpligtelser, der er anført i kapitel III, undtagen i tilfælde hvor projektet er fjernet fra EU-listen af de grunde, der er fastsat i denne artikels stk. 8.

10. Denne artikel berører ikke eventuel finansiel støtte fra Unionen, der er ydet til et projekt på EU-listen inden dets fjernelse fra EU-listen.

Artikel 6

EU-koordinatorer

1. Får et projekt af fælles interesse eller et projekt af gensidig interesse betydelige vanskeligheder med gennemførelsen, kan Kommissionen efter aftale med de pågældende medlemsstater udpege en EU-koordinator for en periode på op til et år, og denne periode kan forlænges to gange.
2. EU-koordinatoren har til opgave at:
  - a) fremme projekter, for hvilke vedkommende er udpeget som EU-koordinator, og fremme den grænseoverskridende dialog mellem projektiværksætterne og alle berørte interessenter
  - b) bistå og koordinere alle parter efter behov i forbindelse med høring af berørte interessenter og, i det omfang det er relevant, foreslå og drøfte alternative linjeføringer og fremskaffe de nødvendige tilladelser til projekter
  - c) rådgive projektiværksætterne om finansiering af projektet, hvor det er relevant
  - d) sikre, at de berørte medlemsstater sørger for passende støtte og strategisk ledelse i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af projekterne
  - e) forelægge Kommissionen en rapport hvert år, med datoen for sin udpegelse som startpunkt, og, hvor det er relevant, ved udløbet af sit mandat, om de fremskridt, der er gjort med projekterne, og om eventuelle vanskeligheder og hindringer, der sandsynligvis vil føre til en betydelig forsinkelse af ibrugtagingsdatoen for projekterne; hvis det er relevant, fremsættes der i rapporten anbefalinger med henblik på at overvinde hindringer og vanskeligheder.

Kommissionen fremsender EU-koordinatorens rapport i første afsnits litra e) til Europa-Parlamentet og de berørte grupper.
3. EU-koordinatoren vælges efter en åben, ikkediskriminerende og gennemsigtig proces og på grundlag af en ansøgers erfaring med de særlige opgaver, som koordinatoren pålægges i forbindelse med de pågældende projekter.
4. Afgørelsen om udpegelse af en EU-koordinator fastlægger de nærmere betingelser for udpegelsen, herunder dens varighed, de specifikke opgaver med tilhørende frister og hvilke metoder der skal anvendes. Koordineringsindsatsen skal stå i rimeligt forhold til projekternes kompleksitet og anslåede omkostninger.
5. De berørte medlemsstater samarbejder fuldt ud med EU-koordinatoren under udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 2 og 4.

KAPITEL III

Tilladelsesprocessen og offentlighedens deltagelse

Artikel 7

Prioriteret status for projekter på EU-listen

1. EU-listen fastslår, med henblik på eventuelle beslutninger truffet under tilladelsesprocessen, nødvendigheden af projekterne på EU-listen set i et energipolitisk og klimamæssigt perspektiv uden at berøre projektets nøjagtige beliggenhed, rutelægning eller teknologi.

Første afsnit finder ikke anvendelse på konkurrerende projekter eller på projekter, der ikke er tilstrækkeligt modne til at være genstand for en projektspecifik cost-benefit-analyse, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 1, litra d).

2. For at sikre en effektiv administrativ behandling af ansøgninger vedrørende projekter på EU-listen sikrer projektiværksætterne og alle berørte myndigheder, at disse sager gives den hurtigst mulige behandling i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
3. Projekter på EU-listen gives status som projekter af størst mulig national betydning, hvor en sådan status eksisterer i national ret, og behandles som sådanne i tilladelsesprocessen, herunder processerne vedrørende miljøvurdering, i den fysiske planlægning og i opnåelsen af anlægsrettigheder og ekspropriation af de nødvendige arealer.
4. Alle procedurer for tvistbilæggelse, retstvister, behandling af ankesager samt domstolsprøvelser i forbindelse med projekter på EU-listen ved de nationale domstole, retter, paneler, herunder mægling eller voldgift, hvor disse findes i national ret, behandles som presserende, hvis og i det omfang der er fastsat sådanne hasteprocedurer i national ret.
5. For så vidt angår de miljøvirkninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF og artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF, betragtes projekter på EU-listen, der falder ind under infrastrukturkategoriene i punkt 2, 3 og 4 i bilag II til nærværende forordning, som værende i den offentlige interesse ud fra et energipolitisk synspunkt og kan anses for at være af væsentlig samfundsinteresse, forudsat at alle betingelserne i de nævnte direktiver er opfyldt.

Hvis der kræves en udtalelse fra Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF, sikrer Kommissionen og den nationale kompetente myndighed omhandlet i artikel 8 i denne forordning, at afgørelsen med hensyn til et projekts væsentlige samfundsinteresse træffes inden for de frister, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 1 og 2.

Første og andet afsnit finder ikke anvendelse på konkurrerende projekter eller på projekter, der ikke er tilstrækkeligt modne til at være genstand for en projektspecifik cost-benefit-analyse, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 1, litra d).

6. Indtil der er opnået klimaneutralitet på EU-niveau, er planlægning, opførelse og drift af projekter henhørende under infrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, i forbindelse med tilladelsesproceduren omfattet af bestemmelsen i artikel 8, stk. 8, i

direktiv (EU) 2019/944 og formodes at være af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed i forbindelse med afvejningen af retlige interesser i de individuelle tilfælde med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF. Medlemsstaterne kan under behørigt begrundede og særlige omstændigheder begrænse anvendelsen af formodningen til visse dele af deres område, visse typer teknologi eller projekter med visse tekniske karakteristika.

Medlemsstaterne sikrer, at opførelse og drift af projekter henhørende under infrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, prioriteres i planlægnings- og tilladelsesprocessen i forbindelse med afvejningen af retlige interesser i de individuelle tilfælde med henblik på andre formål end dem, der er omhandlet i første afsnit, med undtagelse af kulturarv, på grundlag af retlige kriterier for at sikre en harmoniseret gennemførelse.

Første afsnit finder ikke anvendelse på konkurrerende projekter eller på projekter, der ikke er tilstrækkeligt modne til at være genstand for en projektspecifik cost-benefit-analyse, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 1, litra d).

7. Indtil der er opnået klimaneutralitet på EU-plan, og for så vidt angår projekter på EU-listen, der falder ind under infrastrukturkategorierne i punkt 1 i bilag II til denne forordning, og som udtrykkeligt er medtaget i en national udviklingsplan, der har været genstand for en strategisk miljøvurdering i overensstemmelse med direktiv 2001/42, og, hvis det er sandsynligt, at planen vil have en betydelig indvirkning på Natura 2000-lokaliteter, en passende vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, kan medlemsstaterne, for så vidt som projektet er i overensstemmelse med og ikke går videre end rammerne for den vurderede nationale udviklingsplan:
  - a) fritage disse projekter fra miljøkonsekvensvurderingen i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, og
  - b) fritage disse projekter fra en vurdering af deres indvirkning på Natura 2000-lokaliteter i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF og fra vurderingen af deres indvirkning på beskyttelsen af arter i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF.

For projekter, der er placeret i eller løber gennem Natura 2000-lokaliteter og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, finder fritagelserne i første afsnit kun anvendelse, hvis der ikke findes forholdsmæssige alternativer til etableringen, under hensyntagen til målsætningerne for området. Projekter som omhandlet i bilag II, punkt 1, litra c), må ikke omfatte Natura 2000-lokaliteter og områder, der er udpeget i henhold til nationale beskyttelsesordninger.

8. Hvis medlemsstaterne anvender fritagelserne i stk. 7, sørger de for, at regler for effektive afbødende foranstaltninger, der skal vedtages for projekter på EU-listen, der falder ind under infrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1, fastlægges på grundlag af den nationale udviklingsplan, så de negative miljøvirkninger, der kan opstå, undgås eller, hvis dette ikke er muligt, afbødes væsentligt. Medlemsstaterne sikrer, at de passende afbødende foranstaltninger anvendes rettidigt for at sikre overholdelse af forpligtelserne i artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF og artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF og for at

undgå forringelse og opnå god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF.

Overholdelse af reglerne omhandlet i dette stykkes første afsnit og de enkelte projekters gennemførelse af passende afbødende foranstaltninger medfører en formodning om, at projekterne ikke overtræder de bestemmelser, der er omhandlet i nævnte afsnit, jf. dog nærværende artikels stk. 10.

9. Medlemsstaterne sikrer offentlighedens deltagelse i den nationale udviklingsplan i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2001/42/EF, herunder identifikation af de dele af offentligheden, som berøres eller forventes at blive berørt, samt de medlemsstater, der kan blive berørt af gennemførelsen af planen og de projekter på EU-listen, der er omfattet af infrastrukturkategorierne i punkt 1 i bilag II til denne forordning, og som indgår i planen.
10. For projekter, for hvilke medlemsstaterne beslutter at anvende fritagelser i henhold til stk. 7, foretager de kompetente myndigheder en screening for at vurdere:
  - a) om det er sandsynligt, at projektet vil give anledning til væsentlige negative virkninger, som ikke blev påpeget i den miljøvurdering af den nationale udviklingsplan, der er foretaget i henhold til direktiv 2001/42/EF og, hvis det er relevant, direktiv 92/43/EØF
  - b) om projektet falder ind under anvendelsesområdet for artikel 7 i direktiv 2011/92/EU og artikel 2 i konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne på grund af sandsynligheden for væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat eller som følge af en anmodning fra en medlemsstat, der sandsynligvis vil blive berørt i væsentlig grad.Den i første afsnit omhandlede screening færdiggøres senest 45 dage efter projektiværksætterens anmeldelse efter artikel 10, stk. 5.
11. Hvis et projekt på en medlemsstats område forventes at have væsentlig indvirkning på miljøet i andre medlemsstater, sikrer den medlemsstat, hvor projektet er placeret, at artikel 7 i direktiv 2011/92/EU og artikel 2-7 i konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne anvendes.
12. Hvis screeningsprocessen viser, at der er stor sandsynlighed for, at et projekt vil give anledning til væsentlige uforudsete negative virkninger som omhandlet i denne artikels stk. 10, underretter de kompetente myndigheder projektiværksætteren om nødvendigheden af de vurderinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, litra a) og b), og sikrer, at der på grundlag af eksisterende data anvendes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger for disse projekter for at sikre overholdelse af artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF. Hvis det ikke er muligt at anvende sådanne afbødende foranstaltninger, sikrer de kompetente myndigheder, at projektiværksætteren træffer passende kompensationsforanstaltninger for at imødegå disse virkninger, hvilket, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, kan tage form af en økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer for at sikre eller forbedre de berørte arters bevaringsstatus.
13. Når det med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, litra d), i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/147/EF vurderes, om der findes tilfredsstillende alternative løsninger til projekter på EU-listen, der falder ind under infrastrukturkategorierne i punkt 2, 3

og 4 i bilag II til denne forordning, er betingelsen for ikke at have nogen tilfredsstillende alternativer opfyldt, hvis der ikke findes nogen tilfredsstillende alternative løsninger, der kan opnå det samme mål som det pågældende projekt med hensyn til udvikling af samme kapacitet ved hjælp af samme teknologi inden for samme eller lignende tidshorisont og uden at medføre væsentligt højere omkostninger.

14. Når medlemsstaterne med henblik på artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF gennemfører kompensationsforanstaltninger i forbindelse med projekter på EU-listen, der falder ind under infrastrukturkategoriene i punkt 2, 3 og 4 i bilag II til denne forordning, kan de i begrundede tilfælde, og hvis det med rimelighed kan påvises, at planen eller projektet ikke uigenkaldeligt vil påvirke de økologiske processer, som er afgørende for at opretholde lokalitetens struktur og funktioner, og bringe den overordnede sammenhæng i Natura 2000-nettet i fare, inden der træffes kompensationsforanstaltninger, tillade, at sådanne kompensationsforanstaltninger gennemføres parallelt med gennemførelsen af projektet. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet tillade, at disse kompensationsforanstaltninger tilpasses over tid, afhængigt af om de betydelige negative virkninger forventes at opstå på kort, mellemlang eller lang sigt.
15. For så vidt angår vurderingen, tilfredsstillende alternative løsninger til projekter henhørende under infrastrukturkategorien i punkt 1 i bilag II til denne forordning og gennemførelsen af kompensationsforanstaltninger for disse projekter finder artikel 8a i direktiv (EU) 2019/944 anvendelse.

Artikel 8

Tilrettelæggelse af tilladelsesproceduren

1. Hver medlemsstat sikrer, at en enkelt national kompetent myndighed er ansvarlig for at:
  - a) fungere som det eneste kontaktpunkt for projektiværksættere i tilladelsesprocessen, besvare deres forespørgsler, formidle al kontakt med de berørte myndigheder og støtte dem med viden og oplysninger med henblik på den hurtigst mulige proces
  - b) modtage ansøgninger om tilladelse fra iværksættere af projekter på EU-listen og alle relevante dokumenter i elektronisk form og formidle dem blandt de berørte myndigheder
  - c) lette og koordinere tilladelsesprocessen for projekter på EU-listen på deres område med andre berørte myndigheder og i samarbejde med dem fastlægge, hvilke godkendelser, tilladelser og vurderinger der er nødvendige for at afslutte tilladelsesprocessen og nå frem til en samlet afgørelse i overensstemmelse med stk. 3. Dette inkluderer omfanget og detaljeringsgraden af de undersøgelser, den vurdering og den dokumentation, som projektiværksætterne forventes at udarbejde
  - d) samarbejde og kommunikere med andre medlemsstaters nationale kompetente myndigheder for at lette og koordinere tilladelsesprocessen for projekter på EU-listen på deres område, samt godkendelsesmyndigheder i tredjelande for så vidt angår projekter af gensidig interesse, herunder tilpasning af offentlige høringer om grænseoverskridende projekter i overensstemmelse med artikel 9,

stk. 5, udveksling af oplysninger om sandsynlige væsentlige grænseoverskridende virkninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, tilpasning af tidsplanen for og kravene til undersøgelser, tilladelser eller godkendelser, der skal udføres, og tilrettelæggelse af proceduren forud for ansøgningen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9

- e) overvåge udviklingen og forsinkelser af projekter på EU-listen på deres ansvarsområde, herunder ved at modtage og godkende rapporter indsendt af projektivrksættere i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, og rapportere til agenturet og relevante grupper om udviklingen og forsinkelser af projekter på EU-listen, der er placeret på deres område, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5.

I tilfælde af ajourføring eller ændring af den udpegede nationale kompetente myndighed underretter medlemsstaterne Kommissionen, så snart der er truffet afgørelse om ændringen, og oplyser, fra hvornår ændringerne har virkning.

- 2. Den nationale kompetente myndigheds ansvar, jf. stk. 1, og de opgaver, der er knyttet til myndigheden, kan delegeres til en anden myndighed, enten pr. projekt på EU-listen eller pr. kategori af projekt på EU-listen eller pr. geografisk område, forudsat at:

- a) den nationale kompetente myndighed underretter Kommissionen om delegeringen, og oplysningerne heri gøres lettilgængelige for offentligheden, herunder på det websted, der er omhandlet i artikel 9, stk. 7
- b) kun én myndighed er ansvarlig for hvert projekt eller kategori af projekter på EU-listen, og den fungerer som det eneste kontaktpunkt for projektivrksætterne og påtager sig alt ansvar i forløbet op til den samlede afgørelse for et givent projekt på EU-listen inden den lovpligtede frist, jf. artikel 10, stk. 2, og samordner fremlæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger, herunder for eventuelle andre berørte myndigheder
- c) uanset delegeringen forbliver den nationale kompetente myndighed ansvarlig for at samle de rapporter, som projektivrksætterne indsender i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, og rapportere til agenturet og relevante grupper i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5.

Den nationale kompetente myndighed kan også bibeholde ansvaret for at fastsætte frister, uden at dette berører de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2.

- 3. Den nationale kompetente myndighed sikrer, at den samlede afgørelse udstedes inden de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2.

Medlemsstaterne vælger blandt følgende ordninger, under hensyntagen til hvilken ordning der er mest effektiv i lyset af national ret, særlige forhold i den nationale planlægnings- og tilladelsesproces, og om den kan gennemføres på en måde, der bidrager til, at den samlede afgørelse udstedes rettidigt og på den mest effektive måde:

- a) den integrerede ordning:
  - i) den samlede afgørelse træffes af den nationale kompetente myndighed og er som resultatet af den lovpligtige tilladelsesproces den eneste retligt bindende afgørelse

- ii) berøres andre myndigheder af projektet, kan de i overensstemmelse med national ret fremsætte deres holdninger som input til proceduren, og den nationale kompetente myndighed tager hensyn til dem
- b) den koordinerede ordning:
  - i) den samlede afgørelse omfatter en række individuelle retligt bindende afgørelser fra de øvrige berørte myndigheder og samordnes centralt af den nationale kompetente myndighed
  - ii) den nationale kompetente myndighed kan nedsætte en arbejdsgruppe, hvori alle de berørte myndigheder er repræsenterede, med henblik på at udarbejde screeningen eller den nærmere tidsplan for tilladelsesprocessen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, litra b), og overvåge og samordne gennemførelsen heraf
  - iii) den nationale kompetente myndighed fastsætter, efter høring af de øvrige berørte myndigheder, i hver enkelt sag en rimelig frist for udstedelse af de individuelle afgørelser med henblik på at minimere processens varighed, uden at dette berører de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2
  - iv) den nationale kompetente myndighed skal kunne træffe en individuel afgørelse på vegne af en anden berørt myndighed, hvis den pågældende myndigheds afgørelse ikke foreligger ved den fastsatte frist, og hvis forsinkelsen ikke er behørigt begrundet. Den nationale kompetente myndighed kan også tilsidesætte en individuel afgørelse truffet af en anden berørt myndighed, hvis den finder, at afgørelsen ikke er fyldestgørende begrundet ud fra den tilgrundliggende dokumentation, der forelægges af den pågældende myndighed
- c) samarbejdsordning:
  - i) den samlede afgørelse omfatter en række individuelle retligt bindende afgørelser fra flere berørte myndigheder, som samordnes af den nationale kompetente myndighed
  - ii) den nationale kompetente myndighed kan nedsætte en arbejdsgruppe, hvori alle de berørte myndigheder er repræsenterede, med henblik på at udarbejde screeningen eller den nærmere tidsplan for tilladelsesprocessen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, og overvåge og samordne gennemførelsen heraf
  - iii) den nationale kompetente myndighed fastsætter, efter høring af de øvrige berørte myndigheder, i hver enkelt sag en rimelig frist for udstedelse af de individuelle afgørelser med henblik på at minimere processens varighed, uden at dette berører de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2
  - iv) den nationale kompetente myndighed overvåger de berørte myndigheders overholdelse af fristerne og træffer i tilfælde af forsinkelser foranstaltninger til at minimere processens varighed
  - v) vælger en medlemsstat samarbejdsordningen, underretter den Kommissionen om begrundelsen for sit valg.

De berørte myndigheder skal i overensstemmelse med den tilladelsesordning, som medlemsstaterne har valgt, enten delegere de nødvendige kompetencer til den nationale kompetente myndighed eller lade samarbejdet med den nationale kompetente myndighed for at sikre, at den samlede afgørelse udstedes inden de frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2.

Forventes den berørte myndigheds individuelle afgørelse ikke truffet inden fristens udløb, underretter den pågældende myndighed omgående den nationale kompetente myndighed og angiver grundene til forsinkelsen. Den nationale kompetente myndighed fastsætter derefter en ny frist for, hvornår den individuelle afgørelse skal udstedes, under overholdelse af de overordnede frister, der er fastsat i artikel 10, stk. 1 og 2.

4. Medlemsstaterne kan anvende ordningerne fastsat i stk. 3 til onshore- og offshoreprojekter på EU-listen.

I tilfælde af projekter på EU-listen, der er uløseligt knyttede til produktionsaktiver, som f.eks. projekter, der falder ind under infrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1, litra b) eller h), er den nationale kompetente myndighed ansvarlig for at samordne tilladelsesprocessen for det pågældende projekt på EU-listen med godkendelsen af produktionsaktiverne, så fristerne er sammenhængende og tilsammen sigter mod, at alle aktiver i forbindelse med projektet godkendes rettidigt og på den mest effektive måde.

5. Hvis et projekt på EU-listen er placeret på to eller flere medlemsstaters område, udpeger deres respektive nationale kompetente myndigheder i fællesskab én til at fungere som et unikt kontaktpunkt, som skal have ansvaret for at lette udvekslingen af oplysninger mellem de nationale kompetente myndigheder og andre berørte myndigheder om tilladelsesprocessen og for at udstede de endelige samlede afgørelser i samarbejde med de andre berørte nationale kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne bestræber sig på at indføre en fælles procedure, der letter samarbejdet mellem deres respektive berørte nationale kompetente myndigheder, skaber proceduremæssig synergi og tilpasser frister for at lette tilladelsesprocessen for projekter, navnlig med hensyn til vurderingen af miljøvirkninger, og de offentlige høringer, der kræves i henhold til artikel 9.

Efter anmodning fra medlemsstaterne fungerer Kommissionen som formidler for at støtte samarbejdet mellem de berørte nationale kompetente myndigheder. Kommissionen fremmer opnåelsen af enighed om en fælles procedure ved at afgive en udtalelse og fremsætte henstillinger om proceduremæssige aspekter.

Artikel 9

Gennemsigtighed og offentlighedens deltagelse

1. Senest den 24. oktober 2027 offentliggør medlemsstaten eller den nationale kompetente myndighed, hvor det er nødvendigt, i samarbejde med de andre berørte myndigheder en ajourført proceduremanual om tilladelsesprocesserne for projekter på EU-listen, der mindst skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag VI, punkt 1. Manualen er ikke juridisk bindende, men skal indeholde henvisning til eller uddrag af relevante juridiske bestemmelser. De nationale kompetente myndigheder

skal, hvis det er relevant, samarbejde og finde synergier sammen med myndighederne i de tilstødende lande med henblik på tilpasse tidslinjer og fremme tilladelsesprocessen for projekter, herunder udarbejdelsen af proceduremanualen.

2. Med forbehold af kravene om offentlighedens deltagelse i henhold til miljølovgivning, Århuskonventionen og Esbokonventionen og relevant EU-lovgivning, følger alle parter, der er involveret i tilladelsesprocessen, principperne for offentlighedens deltagelse i bilag VI, punkt 3.
3. Projektivrærksætteren skal inden for en vejledende periode på tre måneder efter påbegyndelsen af tilladelsesprocessen i henhold til artikel 10, stk. 5, udarbejde og forelægge den nationale kompetente myndighed et koncept for offentlighedens deltagelse efter det forløb, der er skitseret i den i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede håndbog, og i overensstemmelse med de retningslinjer, der er opstillet i bilag VI.
4. Den nationale kompetente myndighed anmoder om ændringer eller godkender konceptet for offentlighedens deltagelse inden for tre måneder efter modtagelsen af konceptet, idet den uden behov for gentagelser tager enhver form for offentlig deltagelse og høring, som fandt sted forud for indledningen på tilladelsesprocessen, i betragtning, i det omfang denne offentlige deltagelse og høring opfylder kravene i nærværende artikel.

I tilfælde af, at projektivrærksætteren agter at foretage væsentlige ændringer af et godkendt koncept for offentlighedens deltagelse, underretter vedkommende den nationale kompetente myndighed herom. Den nationale kompetente myndighed kan i så fald anmode om yderligere modifikation.

5. Hvis dette ikke allerede er påkrævet i henhold til national ret, gennemfører projektivrærksætteren mindst én offentlig høring på et tidligt tidspunkt, før den endelige og fuldstændige ansøgning indgives til den nationale kompetente myndighed, jf. artikel 10, stk. 10. Den offentlige høring kan gennemføres sammen med andre offentlige høringer efter indgivelsen af ansøgningen om tilladelse, jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU.
6. Den offentlige høring, der kræves i forrige stykke, skal opfylde minimumskravene i bilag VI, punkt 5, og har til formål at informere de interessenter, der er omhandlet i bilag VI, punkt 3, litra a), om projektet på et tidligt tidspunkt og bidrage til at fastslå den bedst egnede placering, linjeføring eller teknologi, herunder om nødvendigt, under hensyntagen til overvejelser om tilstrækkelige klimatilpasnings- og sikkerhedsbetragtninger i forbindelse med projektet, alle de virkninger, der er relevante i henhold til EU-retten og national ret, og de relevante spørgsmål, der skal behandles i ansøgningen.
7. Uden at dette berører proceduremæssige regler og gennemsigtighedsregler i medlemsstaterne offentliggør projektivrærksætterne på det websted, der er omhandlet i stk. 10, en rapport, som opsummerer resultaterne af aktiviteterne i forbindelse med den offentlige høring for så vidt angår projektet, inklusive alle aktiviteter forud for den tidlige offentlige høring, og som forklarer, hvordan der er blevet taget hensyn til de udtalelser, der er fremsat under de offentlige høringer, viser, hvilke ændringer der er foretaget med hensyn til projektets placering, linjeføring og udformning, eller angiver grundene til, at der ikke er taget hensyn til disse udtalelser.

Projektiværksætteren indgiver rapporten sammen med ansøgningen til den nationale kompetente myndighed. I den samlede afgørelse tages behørigt hensyn til resultaterne i rapporten.

8. For projekter, der passerer to eller flere medlemsstaters grænser, afholdes de offentlige høringer i henhold til stk. 5 i hver berørt medlemsstat så vidt muligt med en periode på højst to måneder mellem hver, og hvis det er muligt, kombineres høringerne.
9. For projekter, der i en eller flere tilstødende medlemsstater sandsynligvis får en betydelig negativ grænseoverskridende virkning, for hvilke artikel 7 i direktiv 2011/92/EU og Esbokonventionen finder anvendelse, stilles de relevante oplysninger til rådighed for de nationale kompetente myndigheder i de tilstødende medlemsstater. De nationale kompetente myndigheder i de tilstødende medlemsstater meddeler, hvis hensigtsmæssigt i forbindelse med anmeldelsesprocessen, om de eller en anden berørt myndighed ønsker at deltage i de relevante offentlige høringsprocedurer.
10. Projektiværksætteren opretter og ajourfører regelmæssigt et websted med relevante oplysninger om projektet af fælles interesse, og dette websted skal være knyttet til Kommissionens websted og gennemsigtighedsplatformen, der er omhandlet i artikel 26, og opfylde kravene i bilag VI, punkt 6. De nationale kompetente myndigheder kontrollerer, om projektiværksætterne opfylder denne forpligtelse, og træffer foranstaltninger til at sikre overholdelse, hvor det er nødvendigt.

Artikel 10

Varighed og gennemførelse af tilladelsesproceduren

1. Tilladelsesprocessen omfatter følgende to procedurer:
  - a) den valgfrie procedure forud for indgivelse af ansøgningen, som finder sted inden for en periode på højst 24 måneder, og som dækker perioden mellem datoen for starten af tilladelsesprocessen og datoen for den nationale kompetente myndigheds accept af den indsendte fuldstændige ansøgning
  - b) den obligatoriske lovpligtige tilladelsesproces, som ikke må vare længere end 18 måneder, og som dækker perioden fra datoen for accept af den indsendte fuldstændige ansøgning til datoen for den samlede afgørelse.

Med hensyn til første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte en lovpligtig tilladelsesproces, der er kortere end 18 måneder, hvis det er muligt.

2. Den nationale kompetente myndighed sikrer, at den kombinerede varighed af de to procedurer, der er omhandlet i stk. 1, ikke overstiger 42 måneder.

Finder den nationale kompetente myndighed imidlertid, at den ene eller begge procedurer ikke vil blive færdiggjort inden fristens udløb, jf. stk. 1, kan den inden udløbet og fra sag til sag beslutte at forlænge den ene eller begge frister. Den nationale kompetente myndighed må ikke forlænge den kombinerede varighed af de to procedurer med mere end seks måneder undtagen under særlige omstændigheder.

Hvis den nationale kompetente myndighed forlænger fristerne, skal den informere den berørte gruppe om grunden til forlængelsen og forelægge gruppen de foranstaltninger, der er truffet, eller skal træffes, med henblik på at færdiggøre tilladelsesprocessen med mindst mulig forsinkelse. Gruppen kan anmode om, at den

nationale kompetente myndighed regelmæssigt aflægger rapport om de fremskridt, der er gjort i denne henseende, og begrunder årsagerne til eventuelle forsinkelser.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, har tilstrækkelige tekniske, finansielle og menneskelige ressourcer til at træffe en samlet afgørelse inden for den frist, der er anført i artikel 10, stk. 2.
4. Medlemsstaterne sørger for, at følgende gælder i den i stk. 1 omhandlede tilladelsesproces:
  - a) manglende svar fra de nationale kompetente myndigheder inden den frist, der er fastsat i stk. 2, medfører, at den samlede afgørelse betragtes som godkendt
  - b) manglende svar fra andre berørte myndigheder inden for den rimelige frist, der er fastsat af en national kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, medfører, at deres specifikke udtalelse, godkendelse eller tilladelse anses for at være udstedt eller besvaret positivt.

Dette stykke har ikke virkning for så vidt angår miljøafgørelser, og hvor princippet om stiltiende administrativ godkendelse ikke findes i den pågældende medlemsstats retssystem.

Alle afgørelser gøres offentligt tilgængelige, herunder endelige afgørelser, der er truffet stiltiende som følge af manglende svar fra de relevante kompetente myndigheder eller de berørte myndigheder.

5. Når projektivrærksætterne anmoder om indledning af tilladelsesprocessen, anmelder de skriftligt eller elektronisk projektet til den nationale kompetente myndighed i hver medlemsstat, hvor projektet er placeret, herunder i medlemsstater, hvis eksklusive økonomiske zone projektet krydser, og medsender en rimeligt detaljeret beskrivelse af projektet.

Senest en måned efter modtagelsen af anmeldelsen skal den nationale kompetente myndighed elektronisk enten:

- a) udstede en bekræftelse af modtagelsen eller
- b) hvis projektet ikke anses for at være modent nok til, at tilladelsesprocessen kan påbegyndes, afvise anmeldelsen og begrunde afgørelsen, herunder på vegne af andre berørte myndigheder.

Datoen for bekræftelsen af modtagelsen gælder som startdatoen for tilladelsesprocessen. Er to eller flere medlemsstater involveret, er det datoen for den nationale kompetente myndigheds accept af den sidste anmeldelse, der gælder som startdatoen for tilladelsesprocessen.

Medlemsstaterne sørger for, at der oprettes særlige digitale platforme til håndtering af ansøgninger om tilladelse, tilladelsesprocesser, igangværende afgørelser om tilladelse og afgørelser, der udstedes i et lettilgængeligt format.

Disse platforme skal give adgang til de relevante miljømæssige og geologiske data og afgørelser, der er tilgængelige på den centrale onlineportal, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [xxxxx]³⁷.

6. De nationale kompetente myndigheder sikrer, at tilladelsesprocessen fremskyndes i overensstemmelse med dette kapitel for hver kategori af projekter af fælles interesse

---

³⁷ [henvisning til forordningen om fremskyndelse af miljøvurderinger]

og projekter af gensidig interesse. Med henblik herpå tilpasser de nationale kompetente myndigheder deres krav til startdatoen for tilladelsesprocessen og datoen for accept af den fuldstændige ansøgning i overensstemmelse med den relevante kategori af projekter, deres karakter, omfang, manglende krav til miljøvurdering eller andre vurderinger i henhold til national ret, eller det forhold, at de kan kræve færre tilladelser og godkendelser for at være klar til realiseringsfasen.

De nationale kompetente myndigheder kan således beslutte, at den procedure forud for ansøgningen, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 6, ikke er nødvendig, hvis projektiværksætterten ikke har behov for denne periode til at gennemføre undersøgelser, vurderinger og indsamle data med henblik på at fuldstændiggøre sin ansøgning.

7. De nationale kompetente myndigheder tager i screeningen i forbindelse med fastlæggelsen af krav til tilladelsesprocessen hensyn til alle undersøgelser, der er gennemført, og tilladelser eller godkendelser, der er udstedt, op til fem år før tilladelsesprocessen blev påbegyndt for projektet, i overensstemmelse med denne artikel, herunder undersøgelser foretaget med henblik på gennemførelse af andre projekter, der er relevante og kan genbruges, og de må ikke kræve unødvendige eller dobbelte undersøgelser, vurderinger, tilladelser eller godkendelser.
8. I medlemsstater, hvor fastlæggelsen af en rute eller beliggenhed, der udelukkende foretages med henblik på et planlagt projekt, herunder planlægningen af specifikke korridorer for netinfrastruktur, ikke kan inkluderes i den tilladelsesproces, der fører frem til den samlede afgørelse, skal den tilsvarende afgørelse træffes inden for en separat periode på seks måneder med begyndelse fra datoen for projektiværksætterens indgivelse af den endelige og fuldstændige ansøgningsdokumentation.
9. Proceduren forud for indgivelse af ansøgningen skal omfatte screening og afgrænsning af de nødvendige undersøgelser, rapporter og den dokumentation, der forventes fra projektiværksætterten, udarbejdelse af en detaljeret tidsplan og verifikation af udkastet til ansøgning i følgende trin:
  - a) hurtigst muligt og senest tre måneder efter projektiværksætterens anmeldelse, jf. stk. 5, fastlægger den nationale kompetente myndighed, hvilke godkendelser, tilladelser og vurderinger der er nødvendige for at afslutte tilladelsesprocessen, og giver projektiværksætterten meddelelse herom.

Den nationale kompetente myndigheds meddelelse skal omfatte den tjekliste, der er omhandlet i punkt 1, litra e), i bilag VI, og hvis det er relevant, skal dens indhold fastlægges i samarbejde med de andre berørte myndigheder og med de nationale kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, hvor projektet er placeret, herunder hvis projektet krydser deres eksklusive økonomiske zone.

Hvis det er relevant, skal meddelelse indeholde en detaljeret beskrivelse af betingelserne for, at projektet kan være omfattet af fritagelsen i artikel 7, stk. 7, og angive:

- i) om der er stor sandsynlighed for, at projektet i betragtning af miljøfølsomheden af de geografiske områder, hvor det er placeret, vil give anledning til væsentlige uforudsete negative virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af de nationale udviklingsplaner, der er gennemført i henhold til direktiv 2001/42/EF, og, hvis det er relevant, i henhold til direktiv 92/43/EØF

- ii) de passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger eller den økonomiske kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer, der finder anvendelse på projektet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 8
  - iii) om det er sandsynligt, at en del af projektet vil have væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat; i så fald sikrer den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor projektet er placeret, at artikel 7 i direktiv 2011/92/EU og artikel 2-7 i konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne anvendes
- b) meddelelsen skal også angive, om den nationale kompetente myndighed godkender eller ændrer det koncept for offentlighedens deltagelse, som projektiværksætteren har forelagt, jf. artikel 9, stk. 3. I screeningsperioden fastlægger den nationale kompetente myndighed i samarbejde med andre berørte myndigheder omfanget og detaljeringsgraden af de undersøgelser, rapporter og den dokumentation, herunder vurderinger, der er nødvendige for miljøgodkendelsen af projektet, og som projektiværksætteren forventes at udarbejde og indgive som en del af den fuldstændige ansøgning.
- Hverken den nationale kompetente myndighed eller nogen af de berørte myndigheder må efterfølgende anmode om yderligere oplysninger, undersøgelser, rapporter eller vurderinger end dem, der er fastlagt i denne indledende screeningsproces, medmindre der er sket en væsentlig ændring af projektet eller dets omgivende miljø. Hvis der sker en sådan væsentlig ændring, kan den nationale kompetente myndighed anmode om yderligere oplysninger fra projektiværksætteren med behørig begrundelse
- c) den nationale kompetente myndighed udarbejder i nært samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder og de nationale kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvor projektet er placeret, herunder hvis projektet krydser deres eksklusive økonomiske zone, og under hensyntagen til resultaterne af de aktiviteter, der gennemføres i medfør af dette stykkes litra a), en detaljeret tidsplan for tilladelsesprocessen, i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag VI, punkt 2
  - d) ved modtagelse af sagsakterne til ansøgningsudkastet kan den nationale kompetente myndighed på egne vegne eller på vegne af andre berørte myndigheder fremsætte anmodning til projektiværksætteren om at indsende manglende oplysninger vedrørende de anmodede elementer, der er omhandlet i litra a), inden en frist på maksimalt en måned.

Proceduren forud for indgivelse af ansøgningen omfatter miljørapporter, som skal udarbejdes af projektiværksætterne efter behov, herunder dokumentation og vurderinger vedrørende klimatilpasning, cybersikkerhed og fysisk sikkerhed.

I samarbejde med projektiværksætteren og, i det omfang det er nødvendigt, andre berørte myndigheder eller andre nationale kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvor projektet er placeret, herunder hvis projektet krydser deres eksklusive økonomiske zone, kan den nationale kompetente myndighed udforme kravene til tilladelsesprocessen for et givent projekt og den tidsplan for offentlig høring, der er fastsat i bilag VI, punkt 4, i faser, forudsat at det ikke forsinker den overordnede udvikling af projektet, og at det sikrer, at tilladelsesprocessen forenkles

og fremskyndes. De maksimale frister i stk. 1 og 2 finder anvendelse for hver af faserne.

Senest en måned efter fremsendelse af de manglende oplysninger, jf. første afsnit, litra d), accepterer den kompetente myndighed at behandle den fuldstændige ansøgning skriftligt eller elektronisk eller på særlige digitale platforme, idet den indleder den lovpligtige tilladelsesproces, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

10. Projektiværksætteren samarbejder i god tro med de nationale kompetente myndigheder og med alle berørte myndigheder med henblik på at give dem fuldstændige og korrekte oplysninger, navnlig med hensyn til de oplysninger, der er identificeret i screeningsprocessen.

Projektiværksætteren sørger for ansøgningens fuldstændighed og fyldestgørende kvalitet og indhenter den nationale kompetente myndigheds udtalelse så tidligt som muligt i tilladelsesprocessen.

Projektiværksætteren samarbejder fuldt ud med den nationale kompetente myndighed med sigte på at overholde fristerne i denne forordning. Eventuelle forsinkelser som følge af fejl begået af projektiværksætteren, som handlede i god tro i denne henseende, medregnes ikke i tilladelsesprocessens maksimale varighed.

11. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle ændringer af den nationale lovgivning ikke fører til forlængelse af tilladelsesprocesser, der er påbegyndt forud for disse ændringers ikrafttræden. Med henblik på at opretholde en fremskyndet tilladelsesproces for projekter på EU-listen tilpasser de nationale kompetente myndigheder på passende vis den tidsplan, der er fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, litra b), for så vidt muligt at sikre, at de frister for tilladelsesprocessen, der er fastsat i denne artikel, ikke overskrides.

12. De i denne artikel fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af EU-retten og international ret, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige afhjælpningsmuligheder ved domstolene.

De frister, der er fastsat i denne artikel for en hvilken som helst af tilladelsesprocedurerne, berører ikke eventuelle kortere frister, der fastsættes af medlemsstaterne.

KAPITEL IV

Planlægning af infrastruktur på tværs af sektorer

Artikel 11

Centralt scenarie for de tiårige netudviklingsplaner

1. Senest [to år efter ikrafttrædelsen] og derefter mindst hvert fjerde år udvikler Kommissionen et centralt scenarie for el-, brint- og gassektoren, der skal anvendes for de tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner, der er omhandlet i: artikel 48 i forordning (EU) 2019/943 og artikel 59 i forordning (EU) 2024/1789, den proces til identifikation af infrastrukturbehov, der er omhandlet i denne forordnings artikel 12, den cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed, der er omhandlet i denne

forordnings artikel 14, og den grænseoverskridende omkostningsfordeling, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17.

2. Det centrale scenarie skal:
  - a) være i overensstemmelse med Unionens energi- og klimamål og omfatte et langsigtet perspektiv frem til mindst 2050, der er i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet
  - a) tage udgangspunkt i en tværsektoriel tilgang, der sikrer sammenhæng mellem el-, brint- og gassektoren, for derved at optimere systemeffektiviteten
  - b) omfatte følsomhedsanalyser, hvis det er relevant.
3. Det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO for elektricitet), det europæiske net af netoperatører for brint (ENNOH), det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (ENTSO for gas) og medlemsstaterne forelægger efter anmodning fra Kommissionen de data og oplysninger, der er nødvendige for udviklingen af det centrale scenarie, der er omhandlet i stk. 1. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, markeds- og netdata såsom prognoser for efterspørgsel og udbud, karakteristika ved elproduktion, brintproduktion og net, fleksibilitetskilder, antagelser om import samt data om klimaår. Kommissionen fastsætter en rimelig tidsfrist, inden for hvilken dataene og oplysningerne skal gives, under hensyn til, hvor komplekse de ønskede data og oplysninger er, og hvor hurtigt der er behov for dem. Hvis en modtager ikke forelægger de oplysninger, der anmodes om, inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, eller giver ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen ved en afgørelse kræve, at oplysningerne skal fremlægges. Kommissionen kan anmode agenturet om at verificere de data, der indsendes til Kommissionen, herunder ved at verificere nationale data hos de relevante nationale regulerende myndigheder.
4. Kommissionen rådfører sig med agenturet, de nationale regulerende myndigheder, ENTSO for elektricitet, ENNOH, ENTSO for gas, den europæiske enhed for distributionssystemoperatører i Den Europæiske Union (EU DSO-enheden), medlemsstaterne og andre relevante interessenter om de data, der er indsamlet med henblik på udviklingen af det centrale scenarie, herunder antagelser og deres anvendelse i forbindelse med udviklingen af det centrale scenarie.
5. Kommissionen forelægger udkastet til det centrale scenarie for TEN-E-gruppen sammen med oplysninger om, hvordan der er taget hensyn til de bemærkninger, der er modtaget i forbindelse med den rådføring, der er omhandlet i stk. 4. TEN-E-gruppens medlemmer skal fremsætte eventuelle bemærkninger senest en måned efter at have modtaget udkastet til det centrale scenarie.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge de centrale scenarier i henhold til denne artikel. Kommissionen vedtager det centrale scenarie under hensyntagen til bemærkningerne fra TEN-E-gruppen.
7. Efter offentliggørelsen af den delegerede retsakt om det centrale scenarie offentliggør Kommissionen de underliggende input- og outputdata for det centrale scenarie, dog med forbehold af begrænsninger i henhold til national ret og relevante fortrolighedsaftaler.
8. Kommissionen kan under hensyntagen til agenturets, medlemsstaternes, de nationale regulerende myndigheders og relevante interessenters synspunkter udvikle

følsomhedsanalyser til det centrale scenarie, hvis det på baggrund af markedsudviklingen eller den politiske udvikling er nødvendigt. Kommissionen kan ændre den delegerede retsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, med henblik på at medtage sådanne følsomhedsanalyser.

Artikel 12

Rapport om identifikation af infrastrukturbehov

1. ENTSO for elektricitet og ENNOH udarbejder en rapport om identifikation af infrastrukturbehov med henblik på at identificere infrastruktur mangler, der påvirker Unionens mål for elektricitets- og brintområdet.
2. Rapporterne om identifikation af infrastrukturbehov skal:
  - a) være baseret på det centrale scenarie, der udarbejdes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, og de tilhørende følsomhedsanalyser
  - b) være i overensstemmelse med den metode, som agenturet udvikler i henhold til stk. 11
  - c) være i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne forordnings bilag VII
  - d) sikre en tværsektoriel tilgang, således at der sikres sammenhæng mellem el- og brintsektorerne og, hvor det er relevant, gas-, fjernvarme- og CO₂-sektorerne.
3. ENTSO for elektricitet og ENNOH hører relevante interessenter om de yderligere data, antagelser og anvendelse heraf ved udarbejdelsen af deres rapport om identifikation af infrastrukturbehov.
4. Senest seks måneder efter offentliggørelsen af et centralt scenarie i henhold til artikel 11 forelægger ENTSO for elektricitet og ENNOH, medmindre offentliggørelsen er begrænset til tilføjelse af en følsomhedsanalyse, TEN-E-gruppen deres respektive udkast til rapport om identifikation af infrastrukturbehov, herunder en vurdering af, i hvilket omfang de projekter, der er indgivet med henblik på medtagelse i den tiårige europæiske netudviklingsplan, opfylder de identificerede behov. Hvis offentliggørelsen er begrænset til tilføjelse af en følsomhedsanalyse, kan Kommissionen anmode ENTSO for elektricitet og ENNOH om at udarbejde en ny rapport om identifikation af infrastrukturbehov efter proceduren i denne artikel.
5. Senest to måneder efter TEN-E-gruppens modtagelse af udkastene til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov vurderer agenturet om disse udkast til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov, herunder vurderingen af, i hvilket omfang de projekter, der er indgivet med henblik på medtagelse i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan, matcher de identificerede behov, er i overensstemmelse med metoden i stk. 12 og principperne i bilag VII, og underretter TEN-E-gruppen herom.
6. Inden for en måned efter at være blevet underrettet af agenturet om overensstemmelsen af udkastene til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov kan TEN-E-gruppens medlemmer under hensyntagen til agenturets input om overensstemmelse fremsætte deres bemærkninger og underrette henholdsvis ENTSO for elektricitet og ENNOH.
7. Senest to måneder efter at have modtaget bemærkningerne fra TEN-E-gruppens medlemmer tilpasser ENTSO for elektricitet og ENNOH udkastene til rapporter om

identifikation af infrastrukturbehov under hensyntagen til bemærkningerne fra TEN-E-gruppen og agenturet med henblik på at sikre fuld overholdelse af kravene i stk. 2 og forelægger den endelige rapport om identifikation af infrastrukturbehov for Kommissionen.

8. Kommissionen forelægger TEN-E-gruppens beslutningstagende organ det endelige udkast til rapport om identifikation af infrastrukturbehov med henblik på godkendelse. Inden Kommissionen forelægger de endelige udkast til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov for TEN-E-gruppens beslutningstagende organ, kan den anmode om ajourføringer og forbedringer med behørig begrundelse og inden for en rimelig frist, hvis den finder, at de endelige udkast til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov ikke på passende vis afspejler bemærkningerne fra TEN-E-gruppens medlemmer, og for at sikre fuld overholdelse af principperne i bilag VII. ENTSO for elektricitet og ENNOH behandler fuldt ud sådanne anmodninger inden for en måned og forelægger på ny de reviderede endelige udkast til rapporter om identifikation af infrastrukturbehov for Kommissionen.
9. TEN-E-gruppens beslutningstagende organ godkender de endelige rapporter om identifikation af infrastrukturbehov senest en måned efter modtagelsen heraf.
10. Senest to uger efter vedtagelsen af rapporterne om identifikation af infrastrukturbehov, jf. stk. 8, offentliggør ENTSO for elektricitet og ENNOH for gas rapporterne på deres websteder. Hvis det er relevant, ajourfører ENTSO for elektricitet og ENNOH rapporterne om identifikation af infrastrukturbehov i overensstemmelse med de følsomhedsanalyser, der er vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 8, når Kommissionen anmoder om det.
11. Senest [9 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] offentliggør agenturet efter at have gennemført en omfattende høring med deltagelse af Kommissionen, medlemsstaterne, ENTSO for elektricitet, ENTSO for gas, ENNOH, EU DSO-enheden og andre relevante interessenter en bindende metode til identifikation af infrastrukturbehov.
12. Metoden skal sikre, at rapporten om identifikation af infrastrukturbehov er i overensstemmelse med de i bilag VII fastlagte principper.
13. Agenturet ajourfører på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen metoden, hvis det er nødvendigt.
14. Indtil den 1. januar 2027 finder denne artikel anvendelse med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 61 i forordning (EU) 2024/1789.

Artikel 13

Behovsmatchningsproces i elektricitetssystemet

1. Hvis det i rapporten om identifikation af infrastrukturbehov på elektricitetsområdet konkluderes, at de projekter, der er indgivet med henblik på medtagelse i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan, ikke fuldt ud opfylder de infrastrukturbehov, der er identificeret i henhold til artikel 12, kan Kommissionen indlede en proces med henblik på at finde mulige løsninger på, hvordan de ikkematchedede behov opfyldes.
2. Kommissionen vil i samarbejde med ENTSO for elektricitet, medlemsstaterne og agenturet opfordre systemoperatørerne i de relevante grupper til senest seks måneder efter opfordringen til at foreslå projekter, der er i stand til at opfylde de ikkematchedede

behov. Kommissionen forelægger de foreslåede projekter for de relevante grupper, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 3, til drøftelse. Kommissionen kan inddrage andre relevante interessenter og andre regionale samarbejdsfora. Projektivrærksættere, der er i stand til at opfylde de ikkematchedede behov, forelægger hurtigst muligt støtteberettigede projekter til medtagelse i de efterfølgende nationale udviklingsplaner, den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan og EU-listen.

3. Hvis der i den proces, der er nævnt i stk. 2, ikke udpeges projekter, som er i stand til at opfylde de ikkematchedede behov, kan Kommissionen indlede en indkaldelse af forslag, der er åben for enhver tredjepart, der er i stand til at blive projektivrærksætter, med henblik på at foreslå projekter, der er i stand til at opfylde de ikkematchedede behov. Projektivrærksættere, der er i stand til at opfylde de ikkematchedede behov, forelægger hurtigst muligt støtteberettigede projekter til medtagelse i de efterfølgende nationale udviklingsplaner, den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan og EU-listen.
4. Kommissionen overvåger resultatet af processen og fremskridtene med de projekter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og arbejder tæt sammen med de relevante grupper, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 3, og andre relevante regionale samarbejdsfora.

Artikel 14

Cost-benefit-analyser af energisystemet som helhed

1. For projekter, der er omfattet af infrastrukturkategorierne i punkt 1), litra a), b), c), d), e), f) og h), og punkt 2) og 3) i bilag II, anvender ENTSO for elektricitet og ENNOH sammenhængende metoder for den enkelte sektor til en harmoniseret cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed på EU-plan, når de vurderer projekter med henblik på at medtage dem i deres respektive tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner.
2. Metoderne skal:
  - a) udarbejdes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i bilag V
  - b) baseres på fælles antagelser, der gør det muligt at sammenligne projekter
  - c) være i overensstemmelse med Unionens energi- og klimamål og dens 2050-mål om klimaneutralitet og det centrale scenarie, der er omhandlet i artikel 11, samt med de regler og indikatorer, der er fastsat i bilag IV
  - d) gøre det muligt at vurdere bundter af projekter i henhold til artikel 18 og at overveje trådløse løsninger i elsektoren
  - e) tage udgangspunkt i en tværsektoriel tilgang.
3. ENTSO for elektricitet og ENNOH udarbejder og offentliggør foreløbige udkast til metoder med henblik på høring af EU DSO-enheden og andre relevante interessenter. Høringsprocessen skal være åben, rettidig og gennemsigtig. ENTSO for elektricitet og ENNOH udarbejder og offentliggør en rapport om høringsprocessen.
4. ENTSO for elektricitet og ENNOH offentliggør og forelægger medlemsstaterne, Kommissionen og agenturet deres udkast til metoder. ENTSO for elektricitet og ENNOH angiver grundene hertil, hvis de ikke eller kun delvis har taget hensyn til

bemærkningerne fra medlemsstaterne, de nationale myndigheder eller andre interessenter. ENTSO for elektricitet og ENNOH offentliggør og forelægger senest i december 2027 medlemsstaterne, Kommissionen og agenturet deres første sammenhængende udkast til metoder for den enkelte sektor.

5. Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastet til metoder kan agenturet og medlemsstaterne afgive deres udtalelser til ENTSO for elektricitet, ENNOH og Kommissionen. Kommissionen kan arrangere særlige møder i grupperne for at drøfte udkastet til metoder.
6. Senest tre måneder efter modtagelsen af agenturets og medlemsstaternes udtalelser ændrer ENTSO for elektricitet og ENNOH deres respektive metoder for fuldt ud at tage hensyn til agenturets og medlemsstaternes udtalelser og forelægger dem for Kommissionen til godkendelse.
7. Kommissionen træffer sin afgørelse senest tre måneder efter modtagelsen af de respektive metoder.
8. Hvis Kommissionen afviser udkastet til metode, skal den give en begrundelse herfor. ENTSO for elektricitet og ENNOH reviderer udkastet til metode og forelægger det på ny for Kommissionen til godkendelse.
9. Senest to uger efter Kommissionens godkendelse offentliggør ENTSO for elektricitet og ENNOH for gas deres respektive metoder på deres websteder.
10. Kommissionen og agenturet kan anmode ENTSO for elektricitet og ENNOH, alt efter hvad der er relevant, om at ajourføre deres metoder og fastsætte en tidsplan. Agenturet kan handle på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra de nationale regulerende myndigheder eller interessenter. Agenturet offentliggør de anmodninger, som det modtager, og alle relevante ikkekommercielle følsomme dokumenter, som ligger til grund for anmodningen.
11. Hvis agenturet eller Kommissionen anmoder herom, ajourfører ENTSO for elektricitet og ENNOH de sammenhængende cost-benefit-metoder for den enkelte sektor efter godkendelsesproceduren i henhold til stk. 3-9.
12. ENTSO for elektricitet og ENNOH offentliggør i forbindelse med hver tiårig EU-dækkende netudviklingsplan de ajourførte inputdata, der er relevante for anvendelsen af metoderne, herunder beregningsmetoder, netmodeller og relevante laststrøms- og markedsdata. Disse data offentliggøres med forbehold af begrænsninger i henhold til national ret og relevante fortrolighedsaftaler i en tilstrækkelig nøjagtig form. Kommissionen og agenturet påser, at de selv og enhver part, der udfører et analytisk arbejde for dem på grundlag af disse data, behandler de modtagne data fortroligt.
13. ENTSO for elektricitet og ENNOH beregner og offentliggør som led i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan resultaterne af cost-benefit-analyser for alle projekter, hvoraf det skal fremgå, hvordan fordelene fordeles på tværs af landene. Dette skal omfatte fordele for både værtslande og ikkeværtslande, der drager fordel af det pågældende projekt.
14. For projekter, der er omfattet af energiinfrastruktorkategorierne i bilag II, punkt 1), litra g), og i punkt 4), sikrer Kommissionen, at der udvikles metoder til en harmoniseret cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed på EU-plan. Disse metoder skal med hensyn til fordele og omkostninger være forenelige med de metoder, der er udviklet af ENTSO for elektricitet og ENNOH. Metoderne udvikles

på en gennemsigtig måde, herunder gennem omfattende høring af agenturet, medlemsstaterne og alle relevante interessenter.

15. Fra og med [april 2028] og hvert andet år udarbejder og offentliggør agenturet et sæt indikatorer og tilhørende referenceværdier med henblik på sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed for sammenlignelige projekter under de energiinfrastruktur kategorier, der indgår i bilag II. Projektiværksættere forelægger de ønskede data for de nationale regulerende myndigheder og agenturet. Disse referenceværdier kan anvendes af ENTSO for elektricitet og ENNOH til de cost-benefit-analyser, der foretages for de efterfølgende tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner.

KAPITEL V

Offshorenets integration af energi fra vedvarende kilder

Artikel 15

Planlægning af offshorenets

1. Senest [6 måneder efter ikrafttrædelsen] opdaterer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen inden for deres specifikke prioriterede offshorenetskorridorer, jf. bilag I, afsnit 2, under hensyntagen til de særlige forhold og udviklingen i hver region den ikkebindende aftale om samarbejde om målene for offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal etableres i hvert havområde senest i 2030, 2040 og 2050, i overensstemmelse med deres nationale energi- og klimaplaner og potentialet for offshore vedvarende energi i hvert havområde. Aftalen skal omfatte mål for vedvarende offshorebrint, alt efter hvad der er relevant.

Inden for rammerne af de ikkebindende aftaler overvejer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen også, om der inden for deres specifikke prioriterede offshorenetskorridorer, jf. bilag I, afsnit 2, også bør fastsættes specifikke grænseoverskridende mål, f.eks. for hybridprojekter eller grænseoverskridende radiale projekter, mellem to eller flere medlemsstater i deres respektive nationale energi- og klimaplaner med henblik på at nå målene for offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal anvendes inden for hvert havområde på den mest effektive måde.

Denne ikkebindende aftale indgås skriftligt for hvert havområde, der er forbundet med medlemsstaternes område, og berører ikke medlemsstaternes ret til at udvikle projekter vedrørende deres søterritorium og eksklusive økonomiske zone. Kommissionen udstikker retningslinjer for arbejdet i grupperne.

2. Senest [12 måneder efter ikrafttrædelsen] og herefter hvert fjerde år udarbejder og offentliggør ENTSO for elektricitet som en del af den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan i samarbejde med de relevante transmissionssystemoperatører, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaterne og Kommissionen og i overensstemmelse med den ikkebindende aftale, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, strategiske integrerede offshorenetsudviklingsplaner på højt niveau for hvert havområde i overensstemmelse med de prioriterede offshorenetskorridorer, der er

omhandlet i bilag I, under hensyntagen til miljøbeskyttelse og andre anvendelser af havet.

Ved udarbejdelsen af de strategiske integrerede offshorenatudviklingsplaner på højt plan inden for den frist, der er fastsat i stk. 1, tager ENTSO for elektricitet hensyn til de ikkebindende aftaler, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at udvikle det centrale scenarie for den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan.

De strategiske integrerede offshorenatudviklingsplaner på højt plan skal give et generelt overblik over potentialet for offshoreproduktionskapacitet og de heraf følgende behov for offshorenat, herunder eventuelle behov for sammenkoblinger, hybridprojekter, radiale forbindelser, forstærkninger og brintinfrastruktur.

3. De strategiske integrerede offshorenatudviklingsplaner på højt plan skal være i overensstemmelse med de regionale investeringsplaner, der offentliggøres i henhold til artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) 2019/943, og integreres i de tiårige EU-dækkende netudviklingsplaner for at sikre en sammenhængende udvikling af planlægningen af onshore- og offshorenat og de nødvendige forstærkninger.
4. Senest hvert fjerde år efter vedtagelsen af den ikkebindende aftale i overensstemmelse med stk. 1 ajourfører medlemsstaterne deres ikkebindende aftaler, jf. denne artikels stk. 1, herunder i lyset af resultaterne af anvendelsen af den seneste cost-benefit-analyse og omkostningsdeling på de prioriterede offshorenatkorridorer.
5. Efter hver ajourføring af de ikkebindende aftaler i overensstemmelse med stk. 4 ajourfører ENTSO for elektricitet for hvert havområde de strategiske integrerede offshorenatudviklingsplaner på højt plan inden for rammerne af den næste tiårige EU-dækkende netudviklingsplan, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 16

Vejledning om samarbejdsbaserede investeringsrammer for offshoreenergiprojekter

1. Kommissionen vurderer med inddragelse af medlemsstaterne, relevante transmissionssystemoperatører, agenturet og de nationale regulerende myndigheder, hvorvidt der er behov for en ajourføring af vejledningen om samarbejdsbaserede investeringsrammer for offshoreenergiprojekter, der omfatter en specifik cost-benefit-analyse og omkostningsdeling i forbindelse med udrulningen af de integrerede offshorenatudviklingsplaner for hvert havområde, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, i overensstemmelse med de ikkebindende aftaler, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, og offentliggør, hvor det er relevant, en ajourført udgave af vejledningen. Denne vejledning er forenelig med artikel 17, stk. 1. Kommissionen ajourfører sin vejledning, når der er behov for det, under hensyntagen til resultaterne af deres gennemførelse.
2. ENTSO for elektricitet ajourfører med inddragelse af relevante transmissionssystemoperatører, agenturet, de nationale regulerende myndigheder og Kommissionen resultaterne af anvendelsen af cost-benefit-analysen og omkostningsdelingen på de prioriterede offshorenatkorridorer, herunder hver gang Kommissionen offentliggør en ajourføring af vejledningen for en specifik cost-benefit-analyse og omkostningsdeling i forbindelse med udrulningen af de integrerede offshorenatudviklingsplaner for havområder som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i overensstemmelse med de ikkebindende planer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1.

KAPITEL VI

Reguleringsmæssig ramme

Artikel 17

Fremme af investeringer med en grænseoverskridende virkning

1. De effektivt afholdte investeringsomkostninger, der ikke omfatter vedligeholdelsesomkostninger, i forbindelse med et projekt af fælles interesse, der er omfattet af energistrukturkategorierne i bilag II, punkt 1), litra a), b), c), d), e), f) og h), og projekter af fælles interesse, der er omfattet af energistrukturkategorien i bilag II, punkt 2, hvis de henhører under de nationale regulerende myndigheders kompetence i hver af de berørte medlemsstater, afholdes af den relevante transmissionssystemoperatør, brintnetoperatør, andre operatører eller af transmissionsinfrastrukturens projektiværksættere i de medlemsstater, som projektet giver en positiv nettovirkning og betales af netbrugerne gennem tariffene for netadgang i disse medlemsstater, for så vidt de ikke er dækket af overbelastningsafgifter eller øvrige afgifter.
2. For et projekt af fælles interesse, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i artikel 27 og punkt 1), litra a), b), c), d), e), f) og h), og bilag II, punkt 2, finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende disse på projektets omkostninger.

Projekter, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, litra g), kan drage fordel af denne artikels bestemmelser, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende denne.

Hvis et projekt har flere projektiværksættere, anmoder den relevante nationale regulerende myndighed straks alle projektiværksættere om at indsende den fælles investeringsanmodning i overensstemmelse med stk. 4.
3. For et projekt af fælles interesse, som stk. 1 finder anvendelse på, underretter projektiværksætterne regelmæssigt og mindst en gang om året fra det tidspunkt, hvor projektet optages på EU-listen, og indtil det tages i brug, alle berørte nationale regulerende myndigheder regelmæssigt om projektets fremskridt og de dermed forbundne omkostninger og virkninger.
4. Så snart et sådant projekt af fælles interesse har nået en tilstrækkelig modenhedsgrad og forventes at være klar til påbegyndelse af konstruktionsfasen inden for de næste 36 måneder, indsender projektiværksætterne efter at have hørt transmissionssystemoperatørerne i de medlemsstater, som projektet har en betydelig positiv nettovirkning på, en investeringsanmodning. Denne investeringsanmodning omfatter en anmodning om en grænseoverskridende omkostningsfordeling og skal forelægges alle berørte nationale regulerende myndigheder ledsaget af følgende:
  - a) en ajourført projektspecifik cost-benefit-analyse i overensstemmelse med det centrale scenarie, der er omhandlet i artikel 11, og eventuelle følsomhedsanalyser, jf. artikel 11, og metoden til en harmoniseret cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed, jf. artikel 14, og under hensyntagen til

fordele, der ligger uden for de medlemsstaters grænser, på hvis område projektet er beliggende

- b) en forretningsplan med en evaluering af projektets finansielle bæredygtighed, herunder den valgte finansieringsløsning, og, for et projekt af fælles interesse, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 3, resultaterne af en markedsanalyse
- c) hvis projektiværksætterne er enige, et begrundet forslag til en grænseoverskridende omkostningsfordeling.

Er der flere projektiværksættere, som fremmer et projekt, indgives deres investeringsanmodning i fællesskab.

De relevante nationale regulerende myndigheder fremsender straks efter modtagelsen en kopi af hver investeringsanmodning til agenturet til orientering.

De relevante nationale regulerende myndigheder og agenturet behandler kommercielt følsomme oplysninger fortroligt.

5. Senest seks måneder efter den dato, på hvilken investeringsanmodningen blev modtaget af den sidste af de relevante nationale regulerende myndigheder, træffer disse myndigheder efter høring af projektiværksætterne fælles koordinerede afgørelser om fordelingen af de effektivt afholdte investeringsomkostninger, der skal afholdes af hver systemoperatør for projektet, og om indregning heraf i tariffene eller om afslag på investeringsanmodningen som helhed eller på en del af den, hvis det i den fælles analyse af de relevante nationale regulerende myndigheder konkluderes, at projektet som helhed eller en del af det ikke sikrer en betydelig nettofordel i nogen af de relevante nationale regulerende myndigheders medlemsstater.

De relevante nationale regulerende myndigheder indregner de relevante effektivt afholdte investeringsomkostninger i tariffene, som fastlagt i den henstilling, der er omhandlet i stk. 14, i overensstemmelse med den fordeling af investeringsomkostninger, der skal afholdes af hver systemoperatør for projektet.

For projekter på deres respektive medlemsstaters områder vurderer de relevante nationale regulerende myndigheder derefter, hvis det er relevant, hvorvidt der kan opstå spørgsmål om økonomisk overkommelighed som følge af medtagelsen af investeringsomkostningerne i tariffene.

6. Ved fordelingen af omkostningerne tager de relevante nationale myndigheder hensyn til følgende:
  - a) faktiske eller anslåede overbelastningsafgifter eller andre afgifter
  - b) faktiske eller anslåede indtægter, der stammer fra den kompensationsordning mellem transmissionssystemoperatørerne, der er fastsat i artikel 49 i forordning (EU) 2019/943.

Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling tages der hensyn til de økonomiske, sociale og miljømæssige omkostninger og fordele ved projekterne i de berørte medlemsstater og behovet for at sikre en stabil finansieringsramme for udviklingen af projekter af fælles interesse, samtidig med at behovet for finansiel støtte minimeres. Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling søger de relevante nationale regulerende myndigheder efter at have hørt de berørte transmissionssystemoperatører at opnå en fælles overenskomst, der er baseret på,

men ikke begrænset til de oplysninger, der er specificeret i denne artikels stk. 4, første afsnit, litra a) og b). Vurderingen af disse baseres på det centrale scenarie og eventuelle følsomhedsanalyser som omhandlet i artikel 11 og giver mulighed for en robust analyse af, hvor meget projektet af fælles interesse bidrager til Unionens energipolitiske mål om dekarbonisering, markedsintegration, konkurrence, bæredygtighed og forsyningssikkerhed.

7. Ved fordelingen af omkostningerne lægger de relevante nationale regulerende myndigheder følgende generelle principper til grund:
  - a) hvis mindst 10 % af de anslåede fordele ved et projekt forekommer i en medlemsstat, deltager denne medlemsstat og den relevante nationale regulerende myndighed i processen med henblik på grænseoverskridende omkostningsfordeling
  - b) hvis det er relevant, baseres fordelingen af omkostninger mellem medlemsstaterne på fordelingen af nettofordele, idet det sikres, at omkostningsfordelingsnøglen afspejler denne fordeling
  - c) den grænseoverskridende omkostningsfordeling skal baseres på en forudgående aftale om omkostningsfordeling, som er udformet med henblik på at sikre investeringssikkerhed, hvorved aftalen er gennemsigtig og forudsigelig, og den grænseoverskridende omkostningsfordeling giver mulighed for efterfølgende tilpasninger, forudsat at sådanne tilpasninger udtrykkeligt fastlægges i afgørelsen om omkostningsfordeling og tydeligt formuleres, herunder hvad angår tidsrammer og omfattede omkostningskategorier.

Begrænser et projekt af fælles interesse negative eksternaliteter såsom loop flows, og gennemføres dette projekt af fælles interesse i den medlemsstat, hvor den negative eksternalitet har sin oprindelse, betragtes en sådan begrænsning ikke som en grænseoverskridende fordel og danner derfor ikke grundlag for at fordele omkostninger til transmissionssystemoperatøren i de medlemsstater, der er berørt af disse negative eksternaliteter.

8. De relevante nationale regulerende myndigheder skal, på basis af den i stk. 5 i denne artikel omhandlede grænseoverskridende omkostningsfordeling, tage hensyn til de faktiske omkostninger, som en transmissionssystemoperatør, brintnetoperatør eller andre projektiværksættere påføres som følge af investeringerne, når de fastsætter eller godkender tariffer i overensstemmelse med artikel 78, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1788 og artikel 59, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2019/944, i det omfang disse omkostninger svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig operatørs omkostninger.
9. De relevante regulerende myndigheder underretter straks agenturet om afgørelsen om omkostningsfordeling sammen med alle relevante oplysninger om denne afgørelse. Afgørelsen om omkostningsfordelingen skal navnlig omfatte en detaljeret redegørelse for, på hvilket grundlag omkostningerne blev fordelt mellem medlemsstaterne, herunder f.eks.:
  - a) en evaluering af den identificerede indvirkning, herunder vedrørende nettatariffer, på hver af de berørte medlemsstater
  - b) en evaluering af den forretningsplan, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b)

- c) regionale eller EU-dækkende positive eksternaliteter, såsom forsyningsikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, som projektet vil medføre
- d) resultatet af høringen af de berørte projektivrksættere.

Afgørelsen om omkostningsfordeling offentliggøres på de relevante nationale regulerende myndigheders websteder og deles med agenturet og Kommissionen.

Senest [6 måneder efter ikrafttrædelsen] opretter agenturet et centralt register over alle afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling, der træffes af de nationale regulerende myndigheder, og stiller det til rådighed på sit websted.

10. De relevante nationale regulerende myndigheder underretter straks agenturet, hvis de ikke er nået til enighed om investeringsanmodningen senest seks måneder efter den dato, på hvilken anmodningen blev modtaget af den sidste af de relevante nationale regulerende myndigheder.

I dette tilfælde eller efter fælles anmodning fra de relevante nationale regulerende myndigheder er det agenturet, som senest tre måneder regnet fra datoen for forelæggelsen for agenturet træffer afgørelsen om investeringsanmodningen, herunder også den grænseoverskridende omkostningsfordeling, der er omhandlet i stk. 5.

Inden en sådan afgørelse træffes skal agenturet rådføre sig med de relevante nationale regulerende myndigheder og projektivrksætterne. Den i andet afsnit omhandlede periode på tre måneder kan forlænges med yderligere to måneder, hvis agenturet ønsker at indhente supplerende oplysninger. Denne efterfølgende periode løber fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Agenturets vurdering baseres på det centrale scenarie, der er opstillet i henhold til artikel 11, og eventuelle følsomhedsanalyser, der gør det muligt at foretage en robust analyse af, hvor meget projektet af fælles interesse bidrager til Unionens energipolitiske mål om dekarbonisering, markedsintegration, konkurrence, bæredygtighed og forsyningsikkerhed.

Agenturet overlader i forbindelse med sin afgørelse om investeringsanmodningen, herunder også den grænseoverskridende omkostningsfordeling, beslutningen om, hvordan investeringsomkostningerne indregnes i tariffene i overensstemmelse med den foreskrevne grænseoverskridende omkostningsfordeling, til de relevante nationale myndigheder på tidspunktet for gennemførelse af den afgørelse i henhold til national ret.

Afgørelsen om investeringsanmodningen, herunder den grænseoverskridende omkostningsfordeling offentliggøres. Artikel 25, stk. 3, og artikel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942 finder anvendelse.

11. Agenturet fremsender straks en kopi af alle omkostningsfordelingsafgørelser sammen med alle relevante oplysninger vedrørende hver enkelt afgørelse til Kommissionen. Agenturet offentliggør ikkefortrolige udgaver af alle afgørelser på sit websted. Oplysningerne kan fremsendes i sammenfattet form. Agenturet og Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.
12. Denne omkostningsfordelingsafgørelse berører ikke transmissionsoperatørers ret til at anvende og nationale regulerende myndigheders ret til at godkende afgifter for netadgang i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og direktiv (EU) 2019/944 og (EU) 2024/1788.

13. Denne artikel finder ikke anvendelse på projekter af fælles interesse, der drager fordel af en eller flere af følgende:
- a) en undtagelse fra artikel 31, 32 og 33, artikel 78, stk. 7, og direktiv (EU) 2024/1788 i henhold til artikel 78 i forordning (EU) 2024/1789
  - b) en undtagelse fra artikel 19, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2019/943 eller artikel 6, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 i henhold til artikel 63 i forordning (EU) 2019/943
  - c) en fravigelse af adskillelsesreglerne eller reglerne om tredjepartsadgang i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009³⁸ eller i henhold til artikel 64 i forordning (EU) 2019/943 og artikel 66 i direktiv (EU) 2019/944.
14. Senest [*seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] vedtager agenturet en henstilling om fastlæggelse af god praksis for behandling af investeringsanmodninger vedrørende projekter af fælles interesse i overensstemmelse med principperne i denne artikels stk. 7.
- Denne henstilling ajourføres regelmæssigt af agenturet, når der er behov for det. Den tager hensyn til sektorspecifikke forhold og sikrer overensstemmelse med principperne for grænseoverskridende omkostningsdeling for offshoren et for vedvarende energi som omhandlet i artikel 16, stk. 1. Ved vedtagelse eller ajourføring af henstillingen gennemfører agenturet en omfattende høringsproces med deltagelse af alle relevante interessenter. Nævnte henstilling skal også omfatte en ikkebindende model for grænseoverskridende omkostningsfordeling for at lette de nationale tilsynsmyndigheders arbejde.
15. Projekter af gensidig interesse modtager en grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til de samme regler og betingelser som dem, der er omhandlet i denne artikel, hvad angår de fordele, som de medfører for Unionen. Den fastlægges på en koordineret måde af de relevante nationale regulerende myndigheder i de støttemodtagende medlemsstater.
16. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på bundter af projekter i henhold til artikel 18.

Artikel 18

Tilvejebringelse af forudsætninger for bundtning af energiinfrastrukturprojekter med henblik på omkostningsdeling

1. Projektiværksættere kan samle to eller flere projekter på EU-listen i bundter for at lette drøftelserne om omkostningsdeling mellem de relevante medlemsstater og tredjelande, alt efter hvad der er relevant, og afgørelserne om grænseoverskridende omkostningsfordeling mellem de berørte kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og tredjelande, alt efter hvad der er relevant.

---

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/714/oj>).

2. Kommissionen kan opfordre projektiværksættere til at fremlægge forslag til et eller flere bundter med to eller flere projekter på EU-listen for de relevante grupper med henblik på drøftelse. Et bundt af projekter kan omfatte projekter med forskellige modenhedsgrader, forudsat at bundtningen af projekterne ikke forsinker gennemførelsen af projekterne med den største modenhedsgrad.
3. På baggrund af drøftelserne i grupperne kan Kommissionen anmode ENTSO for elektricitet eller ENNOH om at fremlægge en fælles cost-benefit-analyse for de foreslåede bundter med to eller flere projekter på EU-listen. Den fælles cost-benefit-analyse skal være i overensstemmelse med det centrale scenarie og de følsomhedsanalyser, der er omhandlet i artikel 11, og den metode, der er udarbejdet i henhold til artikel 15. ENTSO for elektricitet eller ENNOH forelægger den fælles cost-benefit-analyse for Kommissionen senest to måneder efter anmodningen.
4. De berørte medlemsstater drager med inddragelse af de relevante nationale regulerende myndigheder og med støtte fra Kommissionen konklusioner om bundtet af projekter og opfordrer, hvor det er relevant, projektiværksættere til at tilføje projekter til bundtet eller fjerne projekter fra bundtet, hvis dette letter drøftelserne om omkostningsdeling, forudsat at antallet af projekter på EU-listen, der er medtaget i bundtet, fortsat er håndterbart.
5. De berørte medlemsstater kan beslutte at godkende bundterne og opfordre projektiværksættere til at indgive en fælles investeringsanmodning i henhold til artikel 17, stk. 4. Nævnte afgørelse deles med de relevante grupper og Kommissionen. Med henblik på artikel 17, stk. 4, medtages kun én ajourført cost-benefit-analyse og ét forslag til en grænseoverskridende omkostningsfordeling i investeringsanmodningen for at lette en eventuel ansøgning om finansiel støtte fra Unionen i henhold til artikel 21.

Artikel 19

Øremærkede flaskehalsindtægter for projekter på EU-listen

1. Transmissionsoperatørerne hensætter 25 % af de flaskehalsindtægter, der ikke er brugt, til at garantere den faktiske tilgængelighed af den kapacitet, der er tildelt i henhold til artikel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2019/943, og til kompensation til operatører af offshoreanlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder i henhold til artikel 19, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2019/943 til netinvesteringer i projekter på EU-listen, der er relevante for at reducere kapacitetsbegrænsninger på samkøringslinjer i henhold til artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2019/943.
2. Transmissionsoperatørerne placerer de midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, på en separat konto, indtil de kan anvendes til finansiering af projekter på EU-listen, der er relevante for at reducere kapacitetsbegrænsninger på samkøringslinjer, eller indtil de har påvist, at de prioriterede mål, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2019/943, er opfyldt i tilstrækkelig grad, og at der ikke er behov for at opbygge yderligere grænseoverskridende kapacitet ved de berørte medlemsstaters grænser for at reducere kapacitetsbegrænsninger på samkøringslinjer.
3. Anvendelsen af de i stk. 1 nævnte midler:
  - a) skal tjene til at lukke finansieringskløften for projekter på EU-listen, som har betydelige fordele uden for deres værtslande, under behørig hensyntagen til den forventede finansiering gennem tariffer

- b) skal være gennemsigtig med hensyn til anmodninger om afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til denne forordnings artikel 17
  - c) skal ske således, at dobbeltfinansiering undgås, og der sikres proportionalitet, gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling
  - d) må ikke bringe opfyldelsen af de prioriterede mål i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2019/943 i fare.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 23 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere, på hvilke betingelser transmissionsoperatører kan anvende de midler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og på hvilke betingelser målet i artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2019/943 anses for at være opfyldt i tilstrækkelig grad.
5. Senest [6 måneder] efter ikrafttrædelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 4, ajourfører agenturet metoden for anvendelsen af indtægter fra kapacitetsbegrænsninger i henhold til artikel 19, stk. 4, i forordning (EU) 2019/943. Den ajourførte metode skal være i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 3 og med de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4.

Artikel 20

Reguleringsmæssige incitament

1. Hvis en projektiværksætter pådrager sig større risici i forbindelse med udvikling, anlæg, drift eller vedligeholdelse af et projekt af fælles interesse, der er omfattet af de nationale regulerende myndigheders kompetence, sammenlignet med de risici, som normalt forekommer i forbindelse med et sammenligneligt infrastrukturprojekt, kan medlemsstaterne og de nationale regulerende myndigheder give passende incitament
- i forbindelse med det pågældende projekt i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/943 og 2024/1789 og direktiv (EU) 2019/944 og (EU) 2024/1788.
- Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis projektet af fælles interesse drager fordel af en eller flere af følgende:
- a) en fritagelse for artikel 31, 32 og 33 og artikel 78, stk. 7 og 9, i direktiv (EU) 2024/1788 i henhold til artikel 78 i forordning (EU) 2024/1789
  - b) en fritagelse for artikel 19, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2019/943 eller for artikel 6, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 i henhold til artikel 63 i forordning (EU) 2019/943
  - c) en fritagelse i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF
  - d) en undtagelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 714/2009.
2. Når de nationale regulerende myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt der skal ydes incitament
- i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, tager de hensyn til resultaterne af cost-benefit-analysen i overensstemmelse med den metode, der er udarbejdet i henhold til artikel 14, og navnlig de regionale eller EU-dækkende positive eksternaliteter, som projektet medfører. De nationale regulerende myndigheder skal desuden analysere de særlige risici, som projektiværksætterne

pådrager sig, de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger og grundene til denne risikoprofil i lyset af projektets positive nettovirkning, når det sammenlignes med mindre risikofyldte alternativer. Støtteberettigede risici omfatter navnlig risici knyttet til nye transmissionsteknologier, både på land og offshore, risici vedrørende underdækning af omkostninger og udviklingsrisici.

3. Afgørelsen om at give incitamerter skal tage hensyn til den pådragne risikos specifikke karakter, og de tildelte incitamerter kan bl.a. omfatte en eller flere af følgende foranstaltninger:
  - a) reglerne for foregribende investeringer
  - b) reglerne for anerkendelse af effektivt afholdte omkostninger, der er påløbet før ibrugtagning af projektet
  - c) reglerne om at give yderligere forrentning af den investerede kapital til projektet
  - d) enhver anden foranstaltning, der anses for nødvendig og hensigtsmæssig.

KAPITEL VII

Finansiering

Artikel 21

Projekter, som er berettiget til finansiel støtte fra Unionen i henhold til forordning (EU) 2021/1153

1. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i artikel 27 og bilag II, kan komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til undersøgelser og finansielle instrumenter.
2. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i artikel 27 og i bilag II, punkt 1), litra a), b), c), d), e), f) og h), og punkt 2), og falder ind under de nationale regulerende myndigheders kompetence, kan også komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder samtlige følgende kriterier:
  - a) den projektspecifikke cost-benefit-analyse, der er udarbejdet i henhold til artikel 17, stk. 4, litra a), dokumenterer tilstedeværelsen af betydelige positive eksternaliteter såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation
  - b) projektet har modtaget en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 17
  - c) projektet kan ikke finansieres af markedet eller gennem den reguleringsmæssige ramme i overensstemmelse med forretningsplanen og andre vurderinger, navnlig dem, der er foretaget af mulige investorer, kreditorer eller af den nationale regulerende myndighed, idet der tages hensyn til en eventuel afgørelse om incitamerter og grundene hertil, jf. artikel 20, stk. 2, ved vurderingen af projektets behov for finansiel støtte fra Unionen.

3. Projekter af fælles interesse, der gennemføres efter proceduren i artikel 5, stk. 7, litra d), kan også komme i betragtning til støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder kriterierne i denne artikels stk. 2.
4. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, bortset fra dem, der er omhandlet i stk. 2, med undtagelse af infrastrukturkategorien i nævnte bilags punkt 3), kan også komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder samtlige følgende kriterier:
  - a) den projektspecifikke cost-benefit-analyse, som projektivrksætteren har udarbejdet under anvendelse af den relevante cost-benefit-analysemetode, der er udviklet i overensstemmelse med artikel 11, dokumenterer tilstedeværelsen af betydelige positive eksternaliteter såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation
  - b) projektet kan ikke finansieres af markedet i overensstemmelse med den forretningsplan, som projektivrksætteren har udarbejdet, og andre vurderinger, navnlig dem, der er foretaget af potentielle investorer, kreditorer eller den nationale regulerende myndighed
  - c) projektet har været genstand for en evaluering gennemført af den relevante nationale myndighed eller, hvis det er relevant, den nationale regulerende myndighed i samråd med transmissionsoperatørerne eller relevante distributionssystemoperatører i de medlemsstater, hvori projektet har en betydelig positiv nettovirkning, der klart påviser, at projektet har genereret betydelige positive eksternaliteter såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, som er blevet evalueret og klart dokumenterer deres manglende kommercielle levedygtighed, i overensstemmelse med cost-benefit-analysen, forretningsplanen og de vurderinger, der er foretaget af projektivrksætteren og potentielle investorer eller kreditorer og, hvis det er relevant, en national regulerende myndighed.
5. Den evaluering, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, litra c), baseres på det scenarie, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, og eventuelle tilhørende eksisterende følsomhedsanalyser, og skal omfatte en nøjagtig evaluering og vurdering af de effektivt afholdte omkostninger, en nøjagtig beskrivelse af projektets fordele, herunder deres fordeling på tværs af grænserne mellem de enkelte medlemsstater eller tredjelande, herunder ikkeværtslande, samt en beskrivelse af den grænseoverskridende omkostningsfordeling og af alle relevante og allerede sikre finansieringskilder for projektet.
6. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på projekter af gensidig interesse og projektbundter i henhold til artikel 18.

Projekter af gensidig interesse kan komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1153. Hvad angår tilskud til anlægsarbejder kan projekter af gensidig interesse komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen, forudsat at de opfylder kriterierne i denne artikels stk. 2 eller 4, alt efter hvad der er relevant, og at projektet bidrager til Unionens overordnede energi- og klimapolitiske mål.

Artikel 22

Vejledning vedrørende kriterier for tildeling af finansiel støtte fra Unionen

De specifikke kriterier, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 3, og de parametre, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 5, finder anvendelse med henblik på fastsættelsen af kriterier for tildeling af finansiel støtte fra Unionen i henhold til forordning (EU) 2021/1153. For projekter af fælles interesse, der er omfattet af denne forordnings artikel 27, gælder ud over kravene i artikel 21, stk. 2, kriterierne om markedsintegration, forsyningsikkerhed, konkurrence og bæredygtighed.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 4, artikel 11, stk. 6, og artikel 19, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 23. juni 2027. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 4, artikel 11, stk. 6, og artikel 19, stk. 4, delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 4, artikel 11, stk. 6, og artikel 19, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Rapportering og evaluering

Senest den 30. juni 2032 offentliggør Kommissionen en rapport om gennemførelsen af projekter på EU-listen og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport skal indeholde en evaluering af:

- a) de fremskridt, der er gjort med planlægning, udvikling, konstruktion og ibrugtagning af projekter på EU-listen, og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen og andre opståede vanskeligheder
- b) forpligtede og udbetalte EU-midler til projekter på EU-listen sammenlignet med den samlede værdi af de støttede projekter på EU-listen
- c) de fremskridt, der er gjort med hensyn til integration af vedvarende energikilder, herunder vedvarende offshoreenergikilder, og reducerede drivhusgasemissioner gennem planlægning, udvikling, konstruktion og ibrugtagning af projekter på EU-listen
- d) for så vidt angår el- og brintsektoren, udviklingen af niveauet for sammenkobling mellem medlemsstaterne og den tilhørende udvikling i energipriserne
- e) tilladelsesprocessen og offentlighedens deltagelse, navnlig:
  - i) den gennemsnitlige og maksimale samlede varighed af tilladelsesprocesser for projekter på EU-listen, herunder varigheden af hver fase af proceduren før indgivelsen af tilladelsen, sammenlignet med fristerne ifølge de første større milepæle, jf. artikel 10, stk. 9
  - ii) bedste og innovativ praksis med hensyn til involvering af interessenter
  - iii) bedste og innovativ praksis med hensyn til modvirkning af miljøpåvirkninger, herunder klimatilpasning, under tilladelsesprocesser og gennemførelse af projekter
  - iv) effektiviteten af de i artikel 8, stk. 3, fastsatte ordninger med hensyn til overholdelse af tidsfristerne i artikel 10, stk. 1 og 2
  - v) graden af digitalisering af tilladelsesprocedurerne
- f) regulering, navnlig:
  - i) antal projekter af fælles interesse eller projektbunder, som har fået en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 17
  - ii) antal og type projekter af fælles interesse, der har modtaget særlige incitamenter i henhold til artikel 20
- g) denne forordnings effektivitet med hensyn til at bidrage til Unionens mål for energi og klima, og til omstillingen til klimaneutralitet senest i 2050
- h) forbedring af den grænseoverskridende energiinfrastrukturens modstandsdygtighed med hensyn til fysisk sikkerhed og cybersikkerhed
- i) indførelse af trådløse løsninger med hensyn til antal projekter og den respektive forøgelse af netkapaciteten.

Artikel 25

Revision

Senest den 30. juni 2033 foretager Kommissionen en revision af denne forordning på grundlag af resultaterne af den rapportering og evaluering, der er omhandlet i denne forordnings artikel 24, såvel som den overvågning, rapportering og evaluering, som er foretaget i henhold til artikel 22 og 23 i forordning (EU) 2021/1153.

Artikel 26

Information og offentlighed

Kommissionen opretter og vedligeholder en gennemsigtighedsplatform, der er let tilgængelig for offentligheden via internettet. Platformen ajourføres regelmæssigt med oplysninger fra: de rapporter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4 det websted, der er omhandlet i artikel 9, stk. 7 og direkte oplysninger fra projektiværksætterne om projekter, der ikke længere er opført på EU-listen. Platformen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) generelle, ajourførte oplysninger, herunder geografiske oplysninger, for hvert projekt på EU-listen
- b) den i artikel 5, stk. 1, fastsatte gennemførelsesplan for hvert projekt på EU-listen præsenteret på en måde, som gør det muligt at vurdere de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelse, til enhver tid
- c) de vigtigste forventede fordele og bidraget til de mål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og omkostningerne for projekterne, undtagen kommercielt følsomme oplysninger
- d) EU-listen
- e) de midler, som er tildelt og udbetalt af Unionen til hvert enkelt projekt på EU-listen
- f) links til den nationale proceduremanual, der er omhandlet i artikel 9
- g) oplysninger og statusopdateringer vedrørende projekter, der var opført på EU-listen, men som ikke længere er medtaget.

Artikel 27

Undtagelse for sammenkoblinger for Cypern og Malta

1. For Cypern og Malta, der ikke er sammenkoblet med det transeuropæiske gasnet, gælder der en undtagelse fra artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra a) og b), artikel 4, stk. 5, og bilag I, II og III. Én sammenkobling for hver af disse medlemsstater bevarer sin status af projekt af fælles interesse i henhold til denne forordning med alle relevante rettigheder og forpligtelser, hvis den pågældende sammenkobling:
  - a) var under udvikling eller planlægning den 23. juni 2022

- b) har fået status af projekt af fælles interesse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013³⁹
- c) er nødvendig for at sikre disse medlemsstater permanent sammenkobling med det transeuropæiske gasnet.

Disse projekter skal sikre evnen til at få adgang til nye energimarkeder i fremtiden, herunder brintmarkedet.

- 2. Projektivrærksætterne fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, hvordan de sammenkoblinger, der er omhandlet i stk. 1, vil give adgang til nye energimarkeder, herunder brintmarkedet, i overensstemmelse med Unionens overordnede energi- og klimapolitiske mål. Den pågældende dokumentation skal omfatte en vurdering af udbuddet af og efterspørgslen efter vedvarende eller kulstoffattig brint samt en beregning af reduktionen af drivhusgasemissioner som følge af projektet.

Kommissionen kontrollerer regelmæssigt denne vurdering og denne beregning samt den rettidige gennemførelse af projektet.

- 3. Ud over de specifikke kriterier, der er fastsat i artikel 21 for finansiel støtte fra Unionen, skal de sammenkoblinger, der er omhandlet i stk. 1, udformes med henblik på at sikre adgang til fremtidige energimarkeder, herunder brintmarkedet, og de må ikke føre til en forlængelse af levetiden for naturgasaktiver og skal sikre interoperabilitet med tilstødende net på tværs af grænserne. Enhver berettigelse til finansiel støtte fra Unionen i henhold til artikel 21 udløber den 31. december 2027.
- 4. Enhver anmodning om finansiel støtte fra Unionen til anlægsarbejder skal klart påvise målet om at konvertere aktivet til et dedikeret brintaktiv senest i 2036, hvis markedsvilkårene tillader det, ved hjælp af en køreplan med en præcis tidsplan.
- 5. Undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse, indtil henholdsvis Cypern og Malta er direkte sammenkoblet med det transeuropæiske gasnet, eller indtil den 31. december 2029, alt efter hvilken dato der kommer først.

Artikel 28

Ændring af forordning (EU) 2019/942

I forordning (EU) 2019/942 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 2, affattes første afsnit således:

"På ACER's anmodning fremlægger de regulerende myndigheder, ENTSO for elektricitet, ENTSO for gas, ENNOH, de regionale koordinationscentre, EU DSO-enheden, transmissionssystemoperatørerne, brintnetoperatørerne, de udpegede elektricitetsmarkedsoperatører og enheder, der er oprettet af transmissionssystemoperatører for naturgas, LNG-systemoperatører, naturgaslagersystemoperatører eller brintlagersystemoperatører eller brintterminaloperatører, de oplysninger for ACER, der er nødvendige for, at ACER

---

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/347/oj>).

kan udføre sine opgaver i henhold til denne forordning, medmindre ACER allerede har anmodet om og modtaget sådanne oplysninger."

2) Artikel 11, litra c) og d), affattes således:

"c) opfylde forpligtelserne i artikel 5, 11, 12, 14 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... * [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] og i afsnit 2, punkt 8, i bilag III til nævnte forordning

d) træffe beslutninger om investeringsanmodninger inklusiv grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 17, stk. 9, i forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx].

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... [TEN-E forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] (EUT..., ELI: ...)"

Artikel 29

Ændring af forordning (EU) 2019/943

Artikel 48 i forordning (EU) 2019/943 affattes således:

"Artikel 48

Tiårig netudviklingsplan

1. Den EU-dækkende netudviklingsplan, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra b), i denne forordning, baseres på det centrale scenarie og rapporten om identifikation af systembehov i henhold til artikel 11 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... * [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] og skal omfatte modellering af det integrerede net og en vurdering af systemets modstandsdygtighed. Relevante inputparametre til modellering af det centrale scenarie såsom antagelser om brændstof- og kulstofpriser eller om tilslutning af vedvarende energisystemer og antagelser med henblik på den europæiske ressourcetilstrækkelighedsvurdering, som er udarbejdet i henhold til artikel 23 i denne forordning, bør så vidt muligt være overensstemmende.

Den EU-dækkende netudviklingsplan skal navnlig:

- a) bygge på projekter af grænseoverskridende betydning, der indgår i de nationale tiårige netudviklingsplaner og de nationale investeringsplaner, idet der skal tages hensyn til de regionale investeringsplaner, jf. artikel 34, stk. 1, i denne forordning, og baseres på EU-aspekter ved planlægningen af nettet som fastsat i forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] gennemgå en cost-benefit-analyse, hvor der anvendes den metode, som er fastsat i artikel 14 i nævnte forordning
- b) overveje prioriterede alternativer til netudvidelse såsom trådløse løsninger i henhold til forordning (EU).../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] eller ikkefossil fleksibilitet
- c) med hensyn til grænseoverskridende samkøringslinjer også bygge på de rimelige behov, som forskellige systembrugere af nettet kan have, og integrere langfristede forpligtelser fra investorer som omhandlet i artikel 44 og artikel 51 i direktiv (EU) 2019/944

- d) redegøre for investeringsmangler, navnlig hvad den grænseoverskridende kapacitet angår.

Med henblik på andet afsnit, litra d), kan en gennemgang af de hindringer for øget grænseoverskridende kapacitet, som foranlediges af forskelle i godkendelsesprocedurer eller -praksis, vedlægges som bilag til den EU-dækkende netudviklingsplan.

2. ACER afgiver udtalelse om de nationale tiårige netudviklingsplaner med henblik på at vurdere deres overensstemmelse med den EU-dækkende netudviklingsplan, herunder overholdelse af kravene i artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx]. Finder ACER uoverensstemmelser mellem en national tiårig netudviklingsplan og den EU-dækkende netudviklingsplan, foreslår det om nødvendigt ændring af den nationale tiårige netudviklingsplan eller den EU-dækkende netudviklingsplan senest to måneder efter modtagelsen heraf. Såfremt en sådan national tiårig netudviklingsplan er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 40a i direktiv (EU) 2019/944, foreslår ACER, at den relevante regulerende myndighed ændrer den nationale tiårige netudviklingsplan i overensstemmelse med artikel 40a, stk. 7, i nævnte direktiv og underretter Kommissionen herom.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] (EUT..., ELI: ...)"

Artikel 30

Ændring af forordning (EU) 2024/1789

I forordning (EU) 2024/1789 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 60 foretages følgende ændringer:

"Artikel 60

EU-dækkende netudviklingsplan for brint

1. Den EU-dækkende netudviklingsplan for brint baseres på det centrale scenarie og rapporten om identifikation af systembehov i henhold til artikel 11 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... * [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] og skal omfatte modellering af det integrerede brintnet, en europæisk prognose om forsyningens tilstrækkelighed og en vurdering af systemets modstandsdygtighed.

Den EU-dækkende netudviklingsplan for brint skal navnlig:

- a) bygge på de nationale planer om udvikling af brintransmissionsnettet som fastlagt i artikel 55 i direktiv (EU) 2024/1788 og være baseret på EU-aspekter af planlægningen af nettet som fastsat i forordning (EU).../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx]
- b) med hensyn til grænseoverskridende sammenkoblingslinjer bygge på de rimelige behov, som forskellige netbrugere kan have, og integrere langfristede

forpligtelser fra investorer som omhandlet i artikel 55, stk. 7, i direktiv (EU) 2024/1788

c) identificere investeringsmangler, navnlig hvad angår den nødvendige grænseoverskridende kapacitet, til at gennemføre de prioriterede korridorer for brint og elektrolyseanlæg som omhandlet i bilag I, punkt 3, til forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx].

Med henblik på andet afsnit, litra c), kan en gennemgang af de hindringer for øget grænseoverskridende kapacitet, som foranlediges af forskelle i godkendelsesprocedurer eller -praksis, vedlægges som bilag til den EU-dækkende netudviklingsplan for brint. En sådan gennemgang kan, hvor det er relevant, ledsages af en omfattende plan for at fjerne sådanne hindringer og fremskynde gennemførelsen af de prioriterede korridorer for brint og elektrolyseanlæg.

2. ACER afgiver udtalelse om de nationale planer om udvikling af brinttransmissionsnettet, hvis dette er relevant med henblik på at vurdere deres overensstemmelse med den EU-dækkende netudviklingsplan for brint, herunder overholdelse af kravene i artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx]. Finder ACER uoverensstemmelser mellem en national plan for udvikling af brinttransmissionsnettet og den EU-dækkende netudviklingsplan for brint, kommer det med henstillinger vedrørende ændring af den nationale plan for udvikling af brinttransmissionsnettet eller den EU-dækkende netudviklingsplan for brint, alt efter hvad der er relevant, senest to måneder efter modtagelsen af den nationale plan om udvikling af brinttransmissionsnettet.
3. Ved udarbejdelsen af netudviklingsplanen for brint for hele Unionen samarbejder ENNOH med ENTSO for elektricitet og ENTSO for gas, navnlig om udarbejdelsen af den cost-benefit-analyse af energisystemet, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) .../... [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] og den kortlægning af infrastruktur mangler, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 13.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... [TEN-E forordningen som foreslået i COM(2025) xxxx] (EUT..., ELI: ...)"

2) I artikel 61 foretages følgende ændringer:

"Artikel 61

Integreret netplanlægning på EU-plan

1. I overgangsperioden indtil den 1. januar 2027 udarbejder ENTSO for gas den EU-dækkende netudviklingsplan for brint for 2026 med fuld inddragelse af brinttransmissionsnetoperatørerne og sammen med ENNOH, så snart det er oprettet. Den EU-dækkende netudviklingsplan for brint for 2026 består af to særskilte kapitler, et for brint og et for naturgas. ENTSO for gas overfører straks til ENNOH alle oplysninger, herunder data og analyser, som den har indsamlet under udarbejdelsen af de EU-dækkende netudviklingsplaner for brint senest den 1. januar 2027.

2. ENNOH udarbejder den EU-dækkende netudviklingsplan for brint for 2028 i henhold til denne artikel og artikel 60.
3. ENNOH arbejder tæt sammen med ENTSO for elektricitet og ENTSO for gas om at udvikle integrerede EU-dækkende netudviklingsplaner i henhold til henholdsvis artikel 32 og 60 i denne forordning og artikel 30 i forordning (EU) 2019/943.
4. Hvis det er nødvendigt at træffe afgørelser for at sikre systemeffektivitet som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 på tværs af energibærere, sikrer Kommissionen, at ENTSO for elektricitet, ENTSO for gas og ENNOH arbejder tæt sammen.
5. ENNOH, ENTSO for elektricitet og ENTSO for gas samarbejder på en effektiv, inklusiv og gennemsigtig måde, de letter beslutningstagningen ved konsensus, og de udvikler de nødvendige samarbejdsordninger med henblik på at muliggøre et sådant samarbejde og sikre, at de er retfærdigt repræsenteret.

ENNOH kan sammen med ENTSO for elektricitet og ENTSO for gas nedsætte arbejdsgrupper til at opfylde dets forpligtelser i henhold til første afsnits litra a), b) og d) og sikrer en retfærdig og lige repræsentation af brint-, el- og gassektorerne i arbejdsgrupperne.

Artikel 31

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning berører ikke tildelingen, videreførelsen eller ændringen af den finansielle støtte, der ydes af Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013⁴⁰ og forordning (EU) 2021/1153.
2. Enhver proces til udvikling af cost-benefit-analysemetoden, der er indledt af ENTSO for elektricitet eller ENNOH i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2022/869 inden den [*datoen for denne forordnings ikrafttræden/anvendelsesdato*], videreføres i henhold til artikel 14 i denne forordning.

Alle trin, der er fuldført i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2022/869, anses for at være fuldført i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i artikel 14 i nærværende forordning.

Enhver cost-benefit-analysemetode for energisystemet som helhed, der er godkendt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 4, i forordning (EU) 2022/869, anses for at være godkendt i henhold til nærværende forordnings artikel 14, stk. 7, og forbliver gyldig, indtil den erstattes af en ny cost-benefit-analysemetode for energisystemet som helhed, der er udviklet i henhold til nærværende forordnings artikel 14.

3. De fælles scenarier, der udvikles af ENTSO for elektricitet, ENTSO for gas og ENNOH i henhold til artikel 12 i forordning (EU) 2022/869, vil fortsat blive udviklet og godkendt af Kommissionen efter proceduren i nævnte artikel. Når disse fælles scenarier er godkendt af Kommissionen, betragtes de som centrale referencescenarier

---

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129, <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1316/oj>).

i henhold til denne forordnings artikel 11 og forbliver gyldige, indtil de erstattes af nye centrale referencescenarier, der er udviklet i henhold til denne forordnings artikel 11.

4. Bilag VII til forordning (EU) 2022/869 om opstilling af [ ] EU-listen over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse samt artikel [ ] i forordning (EU) 2022/869 og bilag [ ] til nævnte forordning finder fortsat anvendelse på de projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse, der er opført på [ ] EU-listen, indtil den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, i nærværende forordning om opstilling af den første EU-liste, finder anvendelse.

Artikel 32

Ophævelse

Forordning (EU) 2022/869 ophæves. Henvisninger til forordning (EU) 2022/869 gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 33

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1.	FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE	3
1.1.	Title of the proposal/initiative	3
1.2.	Policy area(s) concerned	3
1.3.	Objective(s)	3
1.3.1.	General objective(s)	3
1.3.2.	Specific objective(s)	3
1.3.3.	Expected result(s) and impact	4
1.3.4.	Indicators of performance	4
1.4.	The proposal/initiative relates to:	4
1.5.	Grounds for the proposal/initiative	5
1.5.1.	Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative	5
1.5.2.	Added value of Union involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this point 'added value of Union involvement' is the value resulting from Union intervention, which is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone.	5
1.5.3.	Lessons learned from similar experiences in the past	8
1.5.4.	Compatibility with the Multiannual Financial Framework and possible synergies with other appropriate instruments	8
1.5.5.	Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment	8
1.6.	Duration of the proposal/initiative and of its financial impact	10
1.7.	Method(s) of budget implementation planned	10
2.	MANAGEMENT MEASURES	11
2.1.	Monitoring and reporting rules	11
2.2.	Management and control system(s)	11
2.2.1.	Justification of the budget implementation method(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed	11
2.2.2.	Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them	11
2.2.3.	Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio of "control costs ÷ value of the related funds managed"), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure)	12
2.3.	Measures to prevent fraud and irregularities	12
3.	ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE	14

3.1.	Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected.....	14
3.2.	Estimated financial impact of the proposal on appropriations.....	15
3.2.1.	Summary of estimated impact on operational appropriations.....	15
3.2.1.1.	Appropriations from voted budget.....	15
3.2.2.	Estimated output funded with operational appropriations (not to be completed for decentralised agencies).....	18
3.2.3.	Summary of estimated impact on administrative appropriations.....	20
3.2.3.1.	Appropriations from voted budget.....	20
3.2.3.2.	Total appropriations.....	20
3.2.4.	Estimated requirements of human resources.....	20
3.2.4.1.	Financed from voted budget.....	21
3.2.4.2.	Total requirements of human resources.....	21
3.2.5.	Overview of estimated impact on Digital related investments.....	22
3.2.6.	Compatibility with the current multiannual financial framework.....	23
3.2.7.	Third-party contributions.....	23
3.3.	Estimated impact on revenue.....	26
4.	DIGITAL DIMENSIONS.....	26
4.1.	Requirements of digital relevance.....	26
4.2.	Data.....	27
4.3.	Digital solutions.....	28
4.4.	Interoperability assessment.....	28
4.5.	Measures to support digital implementation.....	29

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2024/1789 og om ophævelse af forordning (EU) 2022/869.

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Område: Energi

Aktivitet: Aftale om ren industri

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Det overordnede mål er rettidig og effektiv udvikling af samt interoperabilitet for modstandsdygtig energiinfrastruktur, vedvarende energi og fleksibilitet, herunder lagring og ladestationer, i hele EU. Dette vil sætte EU i stand til at opfylde sine energi- og klimamål, herunder sikre overkommelige energipriser gennem bedre sammenkobling, hvilket vil føre til priskonvergens, lavere engrospriser på elektricitet og mindre volatilitet i elpriserne samt til hurtigere sammenknytning mellem produktion og efterspørgsel.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

For at nå det overordnede mål tages der med dette initiativ hånd om fire specifikke mål (SM):

i) SM1: sikre, at projekter, der er medtaget i netudviklingsplanerne og udvalgt som projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, på passende og effektiv vis imødekommer identificerede infrastrukturbehov med henblik på en rettidig og effektiv udvikling af energiinfrastruktur

ii) SM2: fremme brugen af omkostningsdelingsværktøjer for at muliggøre en hurtigere implementering af grænseoverskridende infrastrukturprojekter, hvilket fører til øget anvendelse af omkostningsdelingsværktøjer og en reduktion af projektimplementeringstiden

iii) SM3: forkorte og forenkle tilladelsesprocedurerne for projekter inden for energiinfrastruktur, vedvarende energi og lagring samt ladestationer, hvilket nedbringer tiden til opnåelse af de nødvendige tilladelser, gør det muligt at overholde de eksisterende frister og indebærer forenklede tilladelseskrav

iv) SM4: styrke den fysiske sikkerhed og cybersikkerheden samt modstandsdygtigheden i grænseoverskridende energiinfrastruktur (projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse) ved at øge antallet af udstyr og installationer til beskyttelse og modstandsdygtighed af kritiske netelementer.

Forslaget indebærer et **nyt krav til Kommissionen**, som er knyttet til opnåelsen af **SM1**:

- krav 1 (knyttet til SM1): Kommissionen har til opgave at udvikle et omfattende centralt scenarie og om nødvendigt følsomhedsanalyser mindst hvert fjerde år

for el-, brint- og gassektorerne, som skal anvendes til de EU-dækkende tiårige netudviklingsplaner (TYNDP) (artikel 11).

Forslaget indebærer nye krav til ACER, som er knyttet til opfyldelsen af SM1 og SM2:

- krav 2 (knyttet til SM1): Med henblik på udviklingen af det centrale scenarie har ACER til opgave at støtte samt kontrollere Kommissionens dataindsamling (artikel 11). ACER skal desuden udvikle og offentliggøre en bindende rammemetode for identifikation af infrastrukturbehov (som skal udføres af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og det europæiske net af brintnetoperatører)
- krav 3 (knyttet til SM2): ACER har mandat til at ajourføre sin henstilling om grænseoverskridende omkostningsfordeling og oprette et centralt register over alle afgørelser vedrørende grænseoverskridende omkostningsfordeling (artikel 17).

1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

De yderligere ressourcer vil give Kommissionen og ACER mulighed for at varetage de opgaver, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres mandat i henhold til EU-lovgivningen, jf. kravene i dette forslag. Forslaget forventes at få følgende virkninger for støttemodtagerne og målgrupperne:

- **Krav 1:** Hvis Kommissionen får til opgave at udvikle centrale scenarier for at sikre større gennemsigtighed, kontrol og sammenhæng i de input, der anvendes i netplanlægningen både på EU-plan og på nationalt plan, med det endelige mål at sikre, at infrastrukturbehov identificeres og håndteres mere effektivt, vil det forventeligt føre til en reduktion af kløften mellem planlagte infrastrukturprojekter i TYNDP og de identificerede grænseoverskridende infrastrukturbehov over tid – til gavn for alle system- og netoperatører og -brugere ved at gøre hurtigere fremskridt hen imod et optimalt net
- **Krav 2:** Hvis ACER får overdraget opgaver i forbindelse med udviklingen af det centrale scenarie og identifikationen af infrastrukturbehov, vil det sikre, at processen og dens resultater er robuste og troværdige, og medføre de samme fordele som krav 1
- **Krav 3:** Hvis ACER får til opgave at ajourføre sin henstilling om grænseoverskridende omkostningsfordeling, vil det skabe en mere harmoniseret ramme for omkostningsdeling, hvilket styrker sammenhængen på tværs af medlemsstater og afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling og tilskynder til større inddragelse af medlemsstater, der ikke er værtslande, med det formål at lette anvendelsen af omkostningsdelingsværktøjer til hurtigere udrulning af grænseoverskridende infrastrukturprojekter.

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikatorerne for overvågning af fremskridt og opfyldelse af initiativets mål er anført i bilag 8 til den konsekvensanalyse, der ledsager netpakken. De dækker bl.a.:

- i hvilket omfang projekter, der indgår i netudviklingen og udvælges som projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse, behørigt og effektivt imødekommer identificerede infrastrukturbehov
- effektiv og øget anvendelse af omkostningsdelingsværktøjer
- forenkling af tilladelsesprocedurer, afkortning af sagsbehandlingstider for tilladelser og overholdelse af de nuværende frister
- den styrkede fysiske sikkerhed og cybersikkerhed samt modstandsdygtighed i energiinfrastrukturen.

For så vidt angår de specifikke mål, som krav 1-3 er knyttet til, gælder følgende indikatorer:

- **indikatorer for krav 1 og 2 (knyttet til SM1):** antallet og den samlede kapacitet af nye grænseoverskridende samkøringslinjer, der er godkendt/gennemført, i hvilket omfang identificerede infrastrukturbehov imødekommes af infrastrukturprojekter (kapacitet), der indgår i TYNDP (planlagt, under opførelse eller idriftsat), eller andre trådløse løsninger (tilstedeværelse af og reduktion i kløften mellem behov og projekter), udbredelsen af trådløse løsninger målt på antallet af projekter og den tilsvarende forøgelse af netkapaciteten
- **indikatorer for krav 3 (knyttet til SM2):** antallet af bindende aftaler om omkostningsdeling, der muliggør gennemførelse af grænseoverskridende projekter, den gennemsnitlige tid, det tager at indgå en aftale om omkostningsfordeling, antallet af ikke-værtslande, der bidrager til aftaler om omkostningsdeling, antallet af projekter, der indgår i pakker, som indsendes med status som projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

- en ny foranstaltning
- en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁷⁰
- en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Krav 1:

Der indføres en ny bestemmelse, der kræver, at Kommissionen skal udvikle et centralt scenarie til brug for den EU-dækkende TYNDP efter forordningens ikrafttræden og derefter som minimum hvert fjerde år (artikel 11). Kommissionen skal også udvikle en metode til indsamling af data fra det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af brintnetoperatører og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas og

⁷⁰ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

høre de relevante aktører om de indsamlede data. Kommissionen skal også høre TEN-E-gruppen om udkastet til det centrale scenarie og vedtage og offentliggøre det endelige centrale scenarie. Kommissionen kan også udarbejde følsomhedsanalyser af det centrale scenarie, hvis det er nødvendigt, på grundlag af markeds- eller politiske udviklinger. Kommissionen vil skulle følge op på de identificerede behov i de relevante regionale fora. Disse opgaver vil i Kommissionen blive henlagt til GD for Energi og Det Fælles Forskningscenter.

For så vidt angår GD for Energi, vil det nye krav vedrørende udviklingen af det centrale scenarie nødvendiggøre yderligere ressourcer til at håndtere scenarieudviklingsprocessen, hvilket indebærer et stort antal interaktioner med interessenter, medlemsstater, støttetjenester, partnere mv. På grundlag af den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, vil udførelsen af disse opgaver medføre en yderligere arbejdsbyrde for GD for Energi på i alt seks fuldtidsækvivalenter. Disse yderligere ressourcer vil dække følgende behov:

processtyring:

- koordinering af den overordnede proces mellem det europæiske net af transmissionssystemoperatører/transmissionssystemoperatører, Kommissionen og ACER som krævet i TEN-E-lovgivningen, høring af interessenter og medlemsstater i de forskellige faser af processen (herunder gennem workshopper og møder) samt passende opfølgning (som beskrevet i artikel 11-13)
- sikring af, at netscenarierne er forenelige med den overordnede politiske arkitektur, tilpasning af scenarieudformningen til det igangværende politiske scenarie (f.eks. i forbindelse med 2040-målene, RED, EE, ETS osv.), overensstemmelse med de nationale energi- og klimaplaner og den europæiske ressourcetilstrækkelighedsvurdering, forvaltning af vurderingsprocessen for udkastet til og den endelige rapport om identifikation af infrastrukturbehov (udarbejdet af de europæiske net af transmissionssystemoperatører)
- koordinering af behovsmatchningsprocessen (efter vedtagelsen af vurderingen af infrastrukturbehov) med det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, transmissionssystemoperatører, medlemsstater, nationale regulerende myndigheder og relevante interessenter og styring af processen i samarbejde med de relevante regionale grupper, nøje kontrol med analysen af omkostninger og fordele for hele energisystemet sammen med det europæiske net af transmissionssystemoperatører og korrekt gennemførelse, herunder inddragelse af relevante interessenter.
- forberedelse og udarbejdelse af retsakter samt styring af vedtagelsesprocessen

scenarieudvikling og -koordinering:

- dataindsamling i samarbejde med medlemsstaterne, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas, det europæiske net af brintnetoperatører, de nationale regulerende myndigheder og andre interessenter, vedligeholdelse af registre og sikring af datakvaliteten
- koordinering af vurderingsarbejdet. Dette vil omfatte alle trin i modelleringsprocessen, dvs. sikring af datatilgængelighed, fastsættelse af kritiske antagelser, gennemgang og kvalitetskontrol af udkast til

modelleringsresultater, opfølgning på arbejdsplanen og planlægning af interaktionen mellem modeludviklere/analytikere og relevante interessenter

- dokumentation af de forskellige trin i modelleringsøvelsen og udsendelse af rapporter og datasættene. Dokumentationen vil omfatte metode, data, centrale forudsætninger og resultater i forskellige formater: rapporter, datafiler, onlineresourcer.

For så vidt angår Det Fælles Forskningscenter, vil dette få til opgave at støtte GD for Energi i udviklingen af det centrale scenarie samt udføre udarbejdelsen af modeller. Dataindsamling fra medlemsstaterne og transmissionssystemoperatørerne til udarbejdelse af modeller for elektricitet, gas og brint vil være GD for Energis ansvar med støtte fra Det Fælles Forskningscenter. På grundlag af konsekvensanalysen forventes dette at medføre en ny arbejdsbyrde for Det Fælles Forskningscenter på i alt 12 fuldtidsækvivalenter:

- samarbejde med GD for Energi og levering af teknisk og politisk ekspertise i udviklingen af metoden for udarbejdelse af modeller for det centrale scenarie samt støtte til GD for Energi med den nødvendige dataindsamling fra det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af brintnetoperatører og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas
- udarbejdelse af modeller for energisystemet: udvikling af scenarier og følsomheder, datastyring, der er nødvendig for udarbejdelsen af modeller for energisystemet
- udarbejdelse af modeller for elektricitet: udarbejdelse af modeller for belastningsfordeling på elområdet, beregninger af elektricitetsstrømme, datastyring, der er nødvendig for udarbejdelsen af modeller for elektricitet
- udarbejdelse af modeller for gas og brint: ajourføring af de langsigtede forventninger til gas og brint, udarbejdelse af modeller for scenarierne for gask markedet og -nettet, udarbejdelse af modeller for gas-/brintstrømme, den datamodellering, der indgår i udarbejdelsen af modeller for gas/brint, datastyring, der er nødvendig for udarbejdelse af modeller for gas og brint.

Samlet set anslås det, at forslaget vil medføre en ny arbejdsbyrde for Kommissionen på i alt **18 fuldtidsækvivalenter** (seks fuldtidsækvivalenter til GD for Energi og 12 fuldtidsækvivalenter til Det Fælles Forskningscenter, hvoraf fire omfordes fra de nuværende ressourcer og ni finansieres via en administrativ aftale). Derudover ville der være behov for 1 mio. EUR i engangsdriftsomkostninger og 500 000 EUR i tilbagevendende, årlige driftsomkostninger til tekniske opdateringer, udvidelser og vedligeholdelse af el-, gas- og brintmodellerne, til udarbejdelse af modeller for mål, nationale energi- og klimaplaner og energimiks samt afholdelse af workshoper og missioner.

ACER

Krav 2:

ACER har til opgave at støtte samt kontrollere alle inputdata, der indsamles af Kommissionen som led i udviklingen af det centrale scenarie (artikel 11). ACER skal desuden udvikle en bindende metode til identifikation af infrastrukturbehov (artikel 12) og vurdere, om udkastet til identifikation af infrastrukturbehov, der er udarbejdet og indsendt af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og

det europæiske net af brintnetoperatører, er i overensstemmelse med den udviklede rammemetode, og aflægge rapport til TEN-E-gruppen. ACER skal også ajourføre rammemetoden, når det er nødvendigt, på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen.

Udførelsen af disse nye opgaver forventes at medføre en yderligere arbejdsbyrde for ACER på i alt to fuldtidsækvivalenter. Derudover vil ACER have driftsudgifter, herunder konsulentbistand til udvikling af metoden for infrastrukturbehov, udvikling af et IT-værktøj til at lette dataverificering samt generalomkostninger, med anslåede engangsomkostninger på 130 000 EUR og tilbagevendende driftsomkostninger på 100 000 EUR om året.

Krav 3:

ACER skal vedtage en henstilling om grænseoverskridende omkostningsfordeling, der identificerer god praksis for behandlingen af investeringsanmodninger for projekter af fælles interesse under hensyntagen til principperne i TEN-E-forordningen (artikel 17). Denne henstilling ajourføres regelmæssigt efter behov. Ved vedtagelse eller ændring af henstillingen gennemfører ACER en omfattende høringsproces med deltagelse af alle relevante interessenter. Denne henstilling skal også omfatte en ikkebindende model for grænseoverskridende omkostningsfordeling for at lette arbejdet for de nationale regulerende myndigheder.

Udarbejdelsen og vedtagelsen af en henstilling om grænseoverskridende omkostningsfordeling samt vedligeholdelsen af et register over afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling skønnes at medføre en yderligere arbejdsbyrde for ACER på i alt én fuldtidsækvivalent samt en anslået engangsudgift på 70 000 EUR til udvikling af IT-værktøjet til registret over afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling.

For GD for Energi, Det Fælles Forskningscenter og ACER rækker ovennævnte krav til gennemførelsen af lovgivningsforslaget ud over den nuværende FFR for 2021-2027.

- 1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Se afsnittene om nærhedsprincippet og proportionalitet i begrundelsen.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Evalueringen af den tidligere TEN-E-forordning viste, at den effektivt forbedrede integrationen af medlemsstaternes net, stimulerede energihandelen og dermed bidrog til Unionens konkurrenceevne. Projekter af fælles interesse har også i høj grad bidraget til forsyningssikkerheden som en af de vigtigste drivkræfter for udførelsen af TEN-E-forordningen. Efter evalueringen i 2020 blev TEN-E-forordningen revideret i 2022. I den gennemførelsesrapport, der er vedlagt konsekvensanalysen, analyseres erfaringerne fra gennemførelsen af den reviderede TEN-E-forordning. Gennemførelsesrapporten dokumenterer behovet for yderligere forbedringer, navnlig med hensyn til udviklingen af scenarier, identifikationen af infrastrukturbehov og den deraf følgende TYNDP, udvælgelsen og vurderingen af projekter af fælles interesse/projekter af gensidig interesse samt den grænseoverskridende omkostningsfordeling og tilladelsesprocedurerne.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Denne netpakke er et centralt resultat under aftalen om ren industri og handlingsplanen for energi til overkommelige priser, som er en del af Kommissionens arbejdsprogram for 2025. Forslaget supplerer andre initiativer, der har til formål at skabe et mere integreret europæisk energimarked og sænke energiomkostningerne for husholdninger og virksomheder. Energiinfrastruktur er også afgørende for at nå det foreslåede EU-klimamål for 2040 og for EU's mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050.

Kommissionens forslag til den nye flerårige finansielle ramme (FFR) for 2028-2034 fremhæver "den afgørende betydning af en ægte energiunion og velintegrerede EU-infrastrukturnet", hvilket afspejles i et væsentligt forhøjet budget, der foreslås til Connecting Europe-faciliteten (CEF) for energi. TEN-E-forordningen danner grundlag for energiinfrastrukturprojekter finansieret under CEF.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Den konsekvensanalyserapport, der ledsager dette forslag, analyserede forskellige politiske løsningsmodeller for at opnå initiativets generelle og specifikke mål. Den foretrukne politiske løsningsmodel, som forfølges med dette lovgivningsforslag, blev anset for at være den mest effektive og omkostningseffektive tilgang og i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet.

GD for Energi, Det Fælles Forskningscenter og ACER anses for at være bedst i stand til at opfylde de yderligere krav, der følger af lovgivningsforslaget, på grund af deres tidligere erfaringer med infrastrukturplanlægningsprocessen og udarbejdelsen af modeller for energisystemet.

GD for Energi har opbygget betydelig erfaring med infrastrukturplanlægning og -koordinering, siden TEN-E-forordningen blev vedtaget første gang i 2013. Generaldirektoratet er derfor bedst egnet til at koordinere identifikationen af infrastrukturbehov og mekanismerne til at udfylde mangler på EU-plan på en upartisk måde. Det Fælles Forskningscenter har betydelig teknisk viden inden for udarbejdelsen af modeller for energisystemer og har udviklet sine egne modelleringsværktøjer. Det anses derfor for at være bedst egnet til at udføre de modelleringsopgaver, der er knyttet til udviklingen af det centrale scenarie.

ACER er på grund af sit mandat bedst i stand til at gennemføre krav 1 og 2. ACER har udviklet betydelig teknisk ekspertise som en central aktør med en formel rolle i både infrastrukturplanlægningsprocessen og rammen for grænseoverskridende omkostningsfordeling på EU-plan under den nuværende TEN-E-ramme.

Der er behov for yderligere fuldtidsækvivalenter til nye opgaver/krav som følge af dette lovgivningsforslag, samtidig med at antallet af eksisterende opgaver ikke vil falde inden for en overskuelig fremtid.

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

Ikke

relevant

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

GD for Energi og Det Fælles Forskningscenter

De opgaver, der udføres direkte af GD for Energi, vil følge den årlige planlægnings- og overvågningscyklus, som gennemføres i Kommissionen og forvaltningsorganerne, herunder med rapportering af resultaterne via den årlige aktivitetsrapport, der udarbejdes af GD for Energi, og den årlige aktivitetsrapport, der udarbejdes af Det Fælles Forskningscenter.

ACER

I henhold til finansforordningen skal ACER inden for rammerne af sit programmeringsdokument forelægge et årligt arbejdsprogram med nærmere oplysninger om ressourcer, både finansielle og menneskelige, for hver af de gennemførte aktiviteter.

ACER rapporterer månedligt til GD for Energi om budgetgennemførelsen, herunder forpligtelser og betalinger pr. budgetafsnit, og om andelen af ledige stillinger opdelt på personalekategori.

GD for Energi er desuden direkte repræsenteret i ACER's ledelsesorganer. GD for Energi vil i årets løb via sine repræsentanter i bestyrelsen blive underrettet om anvendelsen af budgettet og stillingsfortegnelsen på hvert bestyrelsesmøde.

Endelig skal ACER, ligeledes ifølge de finansielle regler, årligt aflægge rapport om sine aktiviteter og anvendelsen af ressourcer gennem bestyrelsen og dennes årlige aktivitetsrapport.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Krav 1:

Opgaverne under kravet vil blive pålagt Kommissionen.

Hvis der træffes afgørelse herom i løbet af gennemførelsen, kan disse opgaver varetages internt eller udliciteres til en tjenesteyder via en offentlig udbudsprocedure. I tilfælde af, at opgaverne udføres af en tjenesteudbyder, skal udbuddet gennemføres ved direkte forvaltning under fuld anvendelse af finansforordningens bestemmelser. Kontrolstrategien for udbud i GD for Energi og Det Fælles Forskningscenter omfatter specifikke forudgående juridiske, operationelle og finansielle kontroller af udbudsproceduren (gennemgang foretaget af Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter) såvel som af underskrivelsen af kontrakter. Desuden er udgifter til varer og tjenesteydelser genstand for forudgående kontrol og, hvis det er nødvendigt, efterfølgende og finansiell kontrol.

Krav 2 & 3:

ACER er på grund af sit mandat bedst i stand til at opbygge ekspertise relateret til gennemførelsen af krav 4 og 3.

GD for Energi har fastlagt en kontrolstrategi med henblik på forvaltningen af sine forbindelser med ACER, som er en del af Kommissionens interne kontrolramme for

2017. Agenturet reviderede og vedtog sin egen interne kontrolramme i december 2018.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

GD for Energi

De elementer, der forvaltes direkte af GD for Energi, kan være forbundet med de sædvanlige risici, der påvirker offentlige udbudsprocedurer. Disse risici anses for at være lave med hensyn til udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Der er indført passende og effektiv kontrol på både virksomhedsniveau og GD-niveau.

Med hensyn til resultaterne er den største risiko forkerte skøn med hensyn til den arbejdsbyrde, der følger af dette forslag, idet forslaget indebærer nye opgaver. Det er en risiko, der må accepteres, da erfaringen har vist, at det er vigtigt at indregne ekstra ressourcer i det oprindelige forslag, fordi det i modsat fald er meget vanskeligt at rette op på situationen efterfølgende.

Det Fælles Forskningscenter

Som led i risikovurderingsprocessen for sine videnskabelige aktiviteter identificerer Det Fælles Forskningscenter potentielle risici, vurderer deres niveau, planlægger nødvendige afbødende foranstaltninger og identificerer eksisterende kontroller. Den identificerede hovedrisiko vedrører a) vurderingen af den tilknyttede arbejdsbyrde for de nye opgaver, der er forbundet med dette forslag (arbejdsbyrden for nogle af opgaverne kan være undervurderet), b) utilstrækkelig datamængde eller -kvalitet til at understøtte de forskellige nye opgaver. For a) skal risikoen accepteres. De afbødende foranstaltninger omfatter omhyggelig personaleplanlægning i hele aktiviteternes varighed for at sikre passende ekspertise. For b) omfatter foranstaltningerne tidlig deltagelse i udformningen og tilrettelæggelsen af dataindsamlingsprocesserne samt tidlig identifikation – inden for hver opgave, der kræver dataintensive aktiviteter – af potentielle hindringer for at få adgang til de relevante data og tidlig kommunikation med GD for Energi og relevante interessenter for at rejse spørgsmålet om datatilgængelighed.

ACER

Med hensyn til ACER's nye opgaver indebærer forslaget flere nye opgaver, som begrænser denne risiko, da den arbejdsbyrde, der er forbundet med nogle af de kommende opgaver, kan være undervurderet, mens andre kan være overvurderet, hvilket betyder, at der senere kan foretages omfordelinger.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

GD for Energi

De opgaver, der er tildelt GD for Energi, vil blive gennemført efter det allerede eksisterende kontrolsystem, og kontrolomkostningsforholdet forventes at forblive stabilt (5-6 % af de forvaltede midler baseret på de seneste erfaringer).

ACER

Tildelingen af yderligere opgaver til ACER's eksisterende mandat forventes ikke at medføre yderligere specifik kontrol på agenturniveau, og derfor vil forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler forblive uændret.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

GD for Energi

GD for Energi vedtog i 2020 en revideret strategi for bekæmpelse af svig og i 2023 en revideret handlingsplan for årene 2023-2025. GD for Energi er i øjeblikket ved at revidere sin strategi for bekæmpelse af svig for årene 2026-2028 i overensstemmelse med OLAF's metode. GD for Energis reviderede strategi for bekæmpelse af svig bygger på Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig og en specifik risikovurdering, der foretages internt for at afdække de områder, der er mest sårbare over for svig, den allerede indførte kontrol og de nødvendige foranstaltninger for at forbedre kapaciteten i GD for Energi med hensyn til at forebygge, afsløre og rette op på svig.

Det Fælles Forskningscenter

Det Fælles Forskningscenters strategi for bekæmpelse af svig blev sammen med den tilhørende handlingsplan vedtaget i 2020 og ændret i 2024 for at revidere og opdatere planen for perioden 2025-2027. Den opdaterede plan omfatter tre nye tiltag: en oplysningskampagne med fokus på Kommissionens etiske spørgsmål og foranstaltninger til bekæmpelse af svig, idet den indeholder relevante eksempler tilpasset Det Fælles Forskningscenters videnskabelige personale, lanceret i første halvdel af 2025, et udvidet uddannelsesprogram med tematiske sessioner om emner inden for bl.a. interessekonflikter, forfatterskab, brug af kunstig intelligens, whistleblowing og indberetningskanaler, opdaterede Sharepoint-sider dedikeret til etiske spørgsmål og foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Disse nye tiltag supplerer den igangværende indsats, der bygger på handlingsplanen for 2021-2024 og Det Fælles Forskningscenters deltagelse i Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af svig. Det Fælles Forskningscenter værdsætter sit samarbejde med OLAF, det interne kontrolteam og andre interessenter i vores fælles bestræbelser på at bekæmpe svig.

ACER

ACER anvender principperne for bekæmpelse af svig for decentrale EU-agenturer i overensstemmelse med Kommissionens tilgang og OLAF's retningslinjer fra 2024 for decentrale agenturer og fællesforetagender. Agenturet vedtog i december 2024 en ny strategi for bekæmpelse af svig, som ophæver afgørelse 15/2021 truffet af ACER's bestyrelse. Den nye strategi, der dækker perioden 2025-2027, er baseret på følgende strategiske mål: optimering af eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig, styrkelse af rettidigheden og nøjagtigheden af eksisterende afsløringsystemer, styrkelse af efterforskningsprotokollerne og optimering af korrigerende foranstaltninger med henblik på hurtig inddrivelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER ⁷¹

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁷²	fra EFTA-lande ⁷³	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁷⁴	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
01	02.03.02 Connecting Europe-faciliteten – Energi	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
01	02.01.22.01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten – Energi	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
01	02.10.06 Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

⁷¹ Selv om denne oversigt over finansielle og digitale virkninger kun dækker FFR for 2021-2027, forventes forslaget at få finansielle virkninger efter 2027.

⁷² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁷³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁷⁴ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne⁷⁵

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	01
--	--------	----

GD: ENER				År	År	År		År	I ALT FFR 2021- 2027	Efter 2027	
				2024	2025	2026		2027			
Aktionsbevillinger											
Budgetpost: 02.03.02 Connecting Europe-faciliteten – Energi				Forpligtelser	(1a)				4,232	4,232 ⁷⁶	6,732
				Betalinger	(2a)				3,232	3,232	7,732
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer											
Budgetpost 02.01.22.01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten – Energi					(3)				0,428	0,428	2,996
Bevillinger I ALT til GD Energi⁷⁷				Forpligtelser	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	4,660	4,660	9,728
				Betalinger	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	3,660	3,660	10,728

JRC				År	År	År		År	I ALT FFR 2021-	Efter 2027
				2024	2025	2026		2027		

⁷⁵ Beløbene for perioden efter 2027 er vejledende og foregriber ikke resultatet af de igangværende forhandlinger om den næste flerårige finansielle ramme.

⁷⁶ En del af aktionsbevillingerne under Connecting Europe-faciliteten vil blive afsat til en administrativ aftale med Det Fælles Forskningscenter for de ni fuldtidsækvivalenter (kontraktansatte) som angivet i afsnit 1.5.1.

⁷⁷

aktionsrelaterede udgiftsområder)	Betalinger	(5)	0,000	0,000	0,000	3,559	3,559	11,052
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)	0,000	0,000	0,000	1,182	1,182	8,274
Bevillinger I ALT under udgiftsområde 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	0,000	5,741	5,741	18,326
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	0,000	4,741	4,741	19,326

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

GD: ENER	År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027 ⁷⁹	Efter 2027	
	2024	2025	2026	2027			
• Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,376	0,376	2,632	
• Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,012	0,012	0,084	
I ALT GD ENER	0,000	0,000	0,000	0,388	0,388	2,716	
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,000	0,000	0,388	0,388	2,716

i mio. EUR (tre decimaler)

⁷⁹ Disse administrationsudgifter skal fortsættes i den næste FFR.

		År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027	Efter 2027
		2024	2025	2026	2027		
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7	Forpligtelser	0,000	0,000	0,000	6,129	6,129	21,042
i den flerårige finansielle ramme		0,000	0,000	0,000	5,129	5,129	22,042

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. afsnit 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁸⁰	Gnsntl omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁸¹																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2																			
- Resultat																			

⁸⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁸¹ Som beskrevet i afsnit 1.3.2. "Specifikt/specifikke mål".

Subtotal for specifikt mål nr. 2																
I ALT																

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År	År	År	År	I ALT 2021-2027	Efter 2027
	2024	2025	2026	2027		
UDGIFTSOMRÅDE 7						
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,376	0,376	2,632
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,012	0,012	0,084
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,388	0,388	2,716
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7						
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	1,910	1,910	13,370
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,024	0,024	0,168
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	1,934	1,934	13,538
I ALT	0,000	0,000	0,000	2,322	2,322	16,254

3.2.3.2. Bevillinger i alt

VEDTAGNE BEVILLINGER I ALT + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År	År	År	År	I ALT 2021-2027	Efter 2027
	2024	2025	2026	2027		
UDGIFTSOMRÅDE 7						
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,376	0,376	2,632
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,012	0,012	0,084
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,388	0,388	2,716
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7						
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	1,910	1,910	13,370
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,024	0,024	0,168
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	1,934	1,934	13,370
I ALT	0,000	0,000	0,000	2,322	2,322	16,254

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter under udgiftsområde 7 vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

- X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget¹

Overslag angives i årsværk

VEDTAGNE BEVILLINGER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0	0	0	2	2
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	
01 01 01 01 (indirekte forskning)	0	0	0	0	
01 01 01 11 (direkte forskning)	0	0	0	4	4
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0	
• Eksternt personale (i årsværk)					
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	0	0	0	0	
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)	0	0	0	0	
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	- i hovedsædet	0	0	0	
	- i EU-delegationerne	0	0	0	
01 01 01 02 (KA og UNE – indirekte forskning)	0	0	0	0	
01 01 01 12 (KA og UNE – direkte forskning)	0	0	0	0	
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 7	0	0	0	0	
Andre budgetposter (02 01 22 01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med CEF-E) – uden for udgiftsområde 7	0	0	0	4	4
I ALT	0	0	0	10	10

3.2.4.2. Samlet behov for menneskelige ressourcer

VEDTAGNE BEVILLINGER I ALT + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027 ²	Efter 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0	0	0	2	2
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	
01 01 01 01 (indirekte forskning)	0	0	0	0	
01 01 01 11 (direkte forskning)	0	0	0	4	4
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0	
• Eksternt personale (i årsværk)					
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	0	0	0	0	

¹ Da de yderligere fuldtidsækvivalenter vil dække nye opgaver, der er tildelt Kommissionen, er der i øjeblikket ikke fuldtidsækvivalenter, der allerede er tildelt forvaltningen af foranstaltningen, eller som kan omfordeles inden for GD for Energi.

² Som tidligere nævnt har forslaget en ubegrænset varighed, og ressourcebehovene vil strække sig ud over 2027, også under FFR for 2028-2034.

20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)		0	0	0	0	
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	- i hovedsædet	0	0	0	0	
	- i EU-delegationerne	0	0	0	0	
01 01 01 02 (KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0	
01 01 01 12 (KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0	
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 7		0	0	0	0	
Andre budgetposter (02 01 22 01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med CEF-E) – uden for udgiftsområde 7		0	0	0	4	4
I ALT		0	0	0	10	10

	Nuværende personale i Kommissionens tjenestegrene	Yderligere personale*		
		Skal finansieres under udgiftsområde 7 / Forskning	Skal finansieres over BA-posten	Skal finansieres af gebyrer
Stillinger i stillingsfortegnelsen	4 Det Fælles Forskningscenter (omfordeling) 2 GD for Energi	0	0	0
Eksternt personale (KA, SNE og V)		0	4 kontraktansatte i GD for Energi	

Beskrivelse af opgaver, der skal udføres af:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	GD for Energi: De to yderligere tjenestemænd, der anmodes om til GD for Energi, vil få til opgave at føre tilsyn med, styre og koordinere GD for Energis nye opgaver i forbindelse med udviklingen af centrale scenarier (se afsnit 1.5.1 ovenfor). Disse opgaver vedrører processtyring (herunder effektiv koordinering af interessenternes økosystem, netscenariers kompatibilitet med den overordnede politikarkitektur, koordinering af processen for matchning af nye infrastrukturbehov og udarbejdelse af retsakter) samt udvikling og koordinering af scenarier (herunder tilsyn med dataindsamling, koordinering af analysearbejdet og tilsyn med og dokumentation af udarbejdelsen af modeller).
Eksternt personale	GD for Energi: De fire yderligere kontraktansatte, der anmodes om til GD for Energi, vil få til opgave at udvikle centrale scenarier og støtte de to tjenestemænd, der skal føre tilsyn med og styre dette arbejde. De kontraktansatte skal udføre opgaver i forbindelse med processtyring samt udvikling og koordinering af scenarier (se afsnit 1.5.1 ovenfor).

3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer

Obligatoriske: det bedste skøn over de investeringer i digital teknologi, som forslaget/initiativet medfører, bør medtages i nedenstående tabel.

Når det er nødvendigt for gennemførelsen af forslaget/initiativet, bør bevillingerne under udgiftsområde 7 undtagelsesvis opføres under den pågældende budgetpost.

Bevillingerne under udgiftsområde 1-6 bør afspejles som "Policy-IT-udgifter til operationelle programmer". Disse udgifter vedrører det driftsbudget, der skal anvendes til at genbruge/købe/udvikle IT-platforme/værktøjer, der er direkte knyttet til gennemførelsen af initiativet og de dertil knyttede investeringer (f.eks. licenser, undersøgelser, datalagring osv.). Oplysningerne i denne tabel skal være i overensstemmelse med oplysningerne i afsnit 4 "Digitale dimensioner".

Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021- 2027	I ALT FFR efter 2027
UDGIFTSOMRÅDE 7						
IT-udgifter (organisationen/institutionen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7						
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer	0,000	0,000	0,000	1,120	1,120	3,500
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	1,120	1,120	3,500
I ALT	0,000	0,000	0,000	1,120	1,120	3,500

3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Det vil være nødvendigt med en omfordeling inden for CEF-E-budgetposten for at finansiere driftsudgifterne for 2027.

Det kan være nødvendigt med en omfordeling på tværs af generaldirektoraterne for at stille de to tjenestemænd til rådighed, som der anmodes om til GD for Energi for at udføre de opgaver under krav 1, der er beskrevet i afsnit 1.5.1.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- kræver en revision af FFR

3.2.7. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen					
Samfinansierede bevillinger I ALT					

3.2.8. Anslået behov for menneskelige ressourcer og bevillinger i et decentralt agentur

Personalebehov (fuldtidsækvivalenter)

Agentur: ACER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027
Midlertidigt ansatte (AD)				1	1
Midlertidigt ansatte (AST)					
<i>Midlertidigt ansatte (lønkasse AD+AST) subtotal</i>	0	0	0	1	1
Kontraktansatte				1	2
Udstationerede nationale eksperter					
<i>Kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter subtotal</i>	0	0	0	1	2
Personale I ALT	0	0	0	2	3

Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet, bidrag i mio. EUR (tre decimaler)

Personaleudgifterne skal tilpasses den planlagte ansættelsesmåned (hvis ansættelsen finder sted i juli, tages kun 50 % af de gennemsnitlige udgifter i betragtning).

Agentur: ACER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT 2021-2027	EFTER 2027 ³
Budgetafsnit 1: Personaleudgifter				0,127	0,127	2,546
Budgetafsnit 2: Udgifter til infrastruktur og aktionsudgifter						
Budgetafsnit 3: Driftsudgifter				0,200	0,200	0,773

³ Figur for hele FFR 2028-2034

Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet, I ALT	0,000	0,000	0,000	0,327	0,327	3,320
---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Oversigt over/sammenfatning af det behov for menneskelige ressourcer og bevillinger (i mio. EUR), som forslaget/initiativet indebærer for et decentralt agentur

Agentur: ACER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT 2021-2027	Efter 2027
Midlertidigt ansatte (lønkasse AD+AST)	0	0	0	1	1	1
Kontraktansatte	0	0	0	1	1	2
Udstationerede nationale eksperter	0	0	0	0	0	0
Personale i alt	0	0	0	2	2	3
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet	0,000	0,000	0,000	0,327	0,327	3,320
Bevillinger, der dækkes af gebyrer (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Samfinansierede bevillinger (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT	0,000	0,000	0,000	0,327	0,327	3,320

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
  - for egne indtægter
  - for andre indtægter
  - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴			
		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
Artikel					

For formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Ikke relevant

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

4. DIGITALE DIMENSIONER

4.1. Krav af digital relevans

Krav af digital relevans i forslaget:

Krav 1 (K1) vedrører udvikling af scenarier og identifikation af infrastrukturbehov, som bør tage hensyn til den potentielle anvendelse af digitale og intelligente løsninger ved siden af fysisk netudvikling allerede i modelleringsfasen af netudviklingsplanlægningen. Som et relateret krav skal transmissionssystemoperatører inden for elektricitet prioritere trådløse og digitale løsninger, når de foreslår nye infrastrukturprojekter, idet sådanne krav gælder på europæisk plan (som led i den EU-dækkende tiårige netudviklingsplan) samt på nationalt plan (nationale netudviklingsplaner på transmissionsniveau). Dette vil bidrage til at sikre maksimal effektivitet i netudviklingen og også tilskynde til anvendelse af digitale løsninger i praksis.

Dette krav gælder for EU-institutioner med ansvar for modelleringsprocessen, medlemsstater, organer, der repræsenterer transmissionssystemoperatører på europæisk plan (det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet, det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas og det europæiske net af brintnetoperatører) samt transmissionssystemoperatører på nationalt plan.

Krav 2 (K2) vedrører indførelse af en ny kategori for trådløs og digital transmission for projekter af fælles interesse. Denne kategori har til formål at skabe bedre incitamenter for transmissionssystemoperatørerne til at anvende netforbedrende og digitale teknologier, øge effektiviteten af netudnyttelsen og øge den grænseoverskridende transmissionskapacitet.

⁴ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

Når transmissionssystemoperatører ansøger om den nye kategori, skal de indsende data vedrørende de foreslåede digitaliseringssystemers tekniske karakteristika samt de forventede virkninger for transmissionssystemdriften. Det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet vil som et organ, der foreslås til beregning af omkostninger og fordele ved nye projekter, være ansvarligt for behandlingen af relaterede data.

Krav 3 (K3) vedrører ansøgningsproceduren for tilladelse til projekter på EU-listen over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. Medlemsstaternes nationale kompetente myndighed skal kunne modtage ansøgninger om tilladelse og alle relevante dokumenter i digitalt format (artikel 8). I henhold til forslaget skal medlemsstaterne sikre, at der på nationalt plan er en digital platform til rådighed til at håndtere trinnene i tilladelsesproceduren (herunder ansøgninger om tilladelse, tilladelsesprocedurer, igangværende tilladelsesafgørelser) og gøre de pågældende afgørelser tilgængelige i et lettilgængeligt format (artikel 10, stk. 4). Dette bør bidrage til en mere ensartet digitalisering og gennemsigtighed på tværs af de forskellige godkendelsesmyndigheder i medlemsstaterne og i sidste ende fremskynde tilladelsesproceduren.

Dette vil være et supplement til medlemsstaternes forpligtelse til, at alle afgørelser skal udstedes i et lettilgængeligt format.

4.2. Data

For krav 1: Kravet vedrører eksisterende dataindsamling med henblik på udarbejdelse af modeller for net og scenarieudvikling og kan føre til indsamling af nye data om den fremtidige anvendelse af digitale teknologier og deres potentiale. Selv om der findes antagelser om sådanne teknologiers potentiale i litteraturen, er medlemsstaternes data i øjeblikket ikke offentligt tilgængelige og indsamles ikke til samme formål (engangsprincippet er blevet behørigt fulgt). Transmissionssystemoperatørerne vil begynde at vurdere fleksibilitetsbehov i henhold til forordning (EU) 2019/943 fra 2026, og nogle af de data, der anvendes, kan også bruges til netplanlægning. Førstnævnte strækker sig imidlertid kun over ti år, mens den EU-dækkende netplanlægning dækker de kommende 10-20 år. I denne henseende forekommer dataindsamling uundgåelig for at sikre fuld dækning. Sekundær lovgivning om det konkrete dataformat vil sikre, at eksisterende indsamlinger med henblik på vurdering af fleksibilitetsbehov tages i betragtning for at undgå overlappende krav. Med hensyn til datastrømmen leverer transmissionssystemoperatørerne, de regulerende myndighederne og medlemsstaterne data til Kommissionen på grundlag af regler, der skal vedtages ved sekundære retsakter. Transmissionssystemoperatørerne skal om nødvendigt levere yderligere data til udarbejdelse af modeller for net direkte til det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet.

For krav 2: Data vedrørende indgivelse af ansøgninger om projekter af fælles interesse er unikke for hvert projekt og skal derfor indsamles på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen (engangsprincippet overholdes derfor fuldt ud). Sådanne data vedrører projektets omfang, finansielle overslag, anvendte teknologier, placering, indvirkning på miljøet og elnettet osv. Projektivrærksættere (hovedsagelig transmissionssystemoperatører) indsender data til det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og Kommissionen med henblik på vurdering af omkostninger og fordele i forbindelse med evalueringsprocesserne for projekter af fælles interesse.

For krav 3: De digitale platforme, som medlemsstaterne skal oprette, vil lagre alle de data,

der er nødvendige for en fuldstændig tilladelse eller tilladelser til projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse. Der er tale om personoplysninger med tilknytning til ansøgeren, uanset om denne er en fysisk eller juridisk person, projektets karakteristika og al nødvendig dokumentation.

4.3. Digitale løsninger

For krav 1: Platformen vedrørende krav 1 omhandler udarbejdelse af modeller for net og scenarier med henblik på fremtidig infrastrukturudvikling. Det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet gør allerede brug af en sådan platform, og derfor vedrører det nye krav en opgradering af platformen, så den kan behandle flere data. Hvad angår Kommissionens rolle i udarbejdelsen af modeller for scenarier, vil der blive gjort brug af data i eksisterende modeller, og der stilles derfor ikke nye krav om oprettelse af en særskilt platform som følge af ændringer.

For krav 2: Dette krav bør ikke føre til oprettelse af nye platforme eller systemer til databehandling, da udvælgelsesprocessen for projekter af fælles interesse er veletableret, og målet er at udvide kategoriernes anvendelsesområde (samtidig med at principperne for vurderingen bevares, og de eksisterende systemer til behandling af ansøgninger samt beregning af omkostninger og fordele anvendes).

For krav 3: De digitale platforme, som medlemsstaterne vil være forpligtede til at oprette, vil fremme digitaliseringen og centraliseringen af tilladelsesprocedurerne. Ved at centralisere disse data forventer vi en forenkling af procedurerne og forhindring af duplikering af de samme data på forskellige platforme. I betragtningerne opfordrer Kommissionen til, at portalen bør præsentere funktioner, herunder ved hjælp af kunstig intelligens, der gør det muligt for det centrale kontaktpunkt, andre myndigheder og ansøgere at kontrollere status for ansøgningen og eventuelle forsinkelser samt kontrollere overholdelsen af tilladelsesfristerne. Desuden bør den gøre det muligt at udtrække statistikker for at kontrollere de overordnede fremskridt med tilladelsesprocedurerne i medlemsstaterne. Portalen bør lette opgaverne for det centrale kontaktpunkt, som bør have adgang til alle relevante data og oplysninger.

4.4. *Vurdering af interoperabilitet*

Krav 1 og 2 kræver ikke interaktion på tværs af medlemsstaternes grænser, da målet er at levere data til evalueringer på EU-plan på en centraliseret måde. De vedrører heller ikke grænseoverskridende interoperabilitet, da de udvekslede data omhandler fremtidige skøn over projektudviklingen og ikke eksisterende datastrømme vedrørende systemdriften (som allerede udveksles via andre samarbejdsplatforme for transmissionssystemoperatør). Der er en forventning om, at data kun vil blive delt én gang, dvs. enten med det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet (som derefter vil dele dem med Kommissionen) eller direkte med Kommissionen (hvis det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet ikke har brug for identiske data). Oplysninger udveksles via datafiler – ikke via gensidig sammenkobling af to platforme.

Krav 3 indebærer ikke interaktion på tværs af medlemsstaternes grænser, mellem EU-enheder eller mellem EU-enheder og offentlige myndigheder. Det har heller ikke nogen indvirkning på den grænseoverskridende interoperabilitet, da dataene er relevante for beslutningsprocedurer på nationalt plan snarere end på EU-plan. En centralt defineret datastruktur er blevet overvejet og forkastet, da det på grund af den overvejende nationale

karakter af størstedelen af tilladelsesprocedurerne i hver medlemsstat og de forskellige tilladelsessystemer er logisk, at den faktiske beslutning om formatet for gennemførelsen overlades til medlemsstaterne, som kan beslutte, hvad der passer bedst til deres system og den nye digitale platform, de vil oprette. TEN-E-forordningen kræver, at de nationale kompetente myndigheder med ansvar for tilladelser samarbejder om grænseoverskridende projekter i det omfang, det er muligt. Men den giver medlemsstaterne frihed til at beslutte, hvordan dette bedst gøres. Da en del af de pågældende data også kan kræves og vurderes i forbindelse med procedurer vedrørende projekter, der ikke er omfattet af TEN-E-forordningen, vil det også blive foreslået, at disse platforme oprettes som multifunktionelle platforme, der omfatter tilladelser til en bred vifte af energianlæg (net, rørledninger, vedvarende energi, lagring osv.).

De offentlige myndigheder, der berøres af disse forslag, vil være alle nationale myndigheder, der er involveret i tilladelsesproceduren for energiaktiver, f.eks. energiministerier og/eller -agenturer, kommunale/lokale myndigheder og miljømyndigheder. Administrative organer eller enheder med ansvar for udtalelser vedrørende eller godkendelse af projekter, der berører fysisk planlægning og kulturarvssteder, vil også blive berørt.

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Foranstaltningerne vedrører krav 2, dvs. indførelse af en ny kategori for trådløs og digital transmission for projekter af fælles interesse. Denne kategori har til formål at skabe bedre incitamenter for transmissionssystemoperatørerne til at anvende netforbedrende og digitale teknologier, øge effektiviteten af netudnyttelsen og øge den grænseoverskridende transmissionskapacitet. Hvis en sådan investering tildeles status som et projekt af fælles interesse, vil den drage fordel af fremskyndede tilladelsesprocedurer og, hvis alle nødvendige betingelser er opfyldt, kan der ansøges om finansiering fra Connecting Europe-faciliteten. Disse foranstaltninger bør støtte gennemførelsen af digitale platforme i EU's transmissions- og distributionsnet.